

El jardí

www.eljardidesantgervasi.cat

Núm. 33 | Octubre 2017 | Diari independent i gratuït

DE SANT GERVASI

LA BONANOVA | MONTEROLS | GALVANY |
TURÓ PARC | EL FARRÓ | EL PUTXET

🐦 @JSG_SantGervasi

📌 @eljardisg

18

Política de barri

Sobre les càrregues
policials

22-25

Reportatge 1-0

Cròniques i testimonis d'una
diada històrica al barri

32

El codony

Propietats i receptes
d'un fruit de tardor

40

Toni Pujadas

'Som en una oportunitat de
construir un país més just'

Mobilitzacions

ACRÒNIM

LOGOTIP | DISSENY | WEB | MARKETING

PLATÓ 6, 2N 2A | 938 791 770 | ACRONIM.CAT

EXPO ALFOMBRA IRÁN

alfombras y kilims, persas orientales y modernas

Desde 1973 CALIDAD, CONFIANZA, SERVICIO

c/ Laforja 109, (esq. Calvet) Tel. 93.209.95.80

www.expoalfombrairan.com

Nota 79

Barcelona live music bar

22:30 Música en viu

24:00 Nota club

**FESTES
PRIVADES**

Programació: www.nota.cat + info 669 893 140

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990
2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepcio@cldental.es

COMPREM RELOTGES

Si té un rellotge i desitja vendre'l
vingui a visitar-nos. Es sorprendrà.

**TAXACIONS
GRATUÏTES**

C. Calvet, 9
Tel. 93 209 08 38

C. València, 308
(no tanquem al migdia)
Tel. 93 487 87 49

Clínica ServiDigest

Esòfag de Barrett. Ablació Endoscòpica amb Radiofreqüència

L'Esòfag de Barrett és un dels factors de risc relacionat directament amb l'Adenocarcinoma d'Esòfag.

La Ablació Endoscòpica per Radiofreqüència és una tècnica efectiva i segura que pot disminuir la progressió de la displàsia i d'adenocarcinoma.

Clínica ServiDigest disposa de l'equip de RF més avançat amb els catèters d'ablació per radiofreqüència d'última generació i amb Unitats especialitzades en l'Esòfag de Barrett i en la Malaltia per Reflux gastroesofàgic.

Clínica ServiDigest: la medicina adaptada a cada pacient.

més informació a
www.servidigest.com

Balmes 334 (Clínica ServiDigest)

Balmes 271, 5ª planta (Hospital El Pilar)

08006 - BARCELONA

93 545 09 90 - 93 415 34 64

Crèdits

Edició:

El jardí de Sant Gervasi SL

Coordinació comercial:

Martí Rodríguez Mestre

marti@eljardisg.com

Mariona Alumà

mariona.aluma@eljardisg.com

Coordinació editorial:

Jesús Mestre Campi

jesus@eljardisg.com

© Textos: dels autors

© Fotografies i il·lustracions:

s'esmenta l'autoria de la il·lus-

tració o la seva procedència

Redacció: Elena Bulet, Juanjo

Compairé, Gràcia Farràs, M.

Antònia Font Fernández, Jesús

Mestre, Carme Rocamora,

Eduard Sant, Javier Sardà

Correcció: Jordi Gamundi

Disseny de maqueta i maque-

tació: Jesús Mestre, G. Farràs

Tirada: 12.000 exemplars

Dipòsit legal B 25204-2014

Il·lustració de portada:

Oriflames, Juanjo Compairé

Avis legal: El titular de la publicació

no serà responsable de cap error,

inexactitud o irregularitat que puguin

tenir els continguts publicitaris o

dels patrocinadors. Per tant, estarà

exempt de qualsevol responsabilitat

derivada d'eventuals descomptes,

ofertes i promocions de tercers, que

es puguin oferir en la publicació.

Tampoc no es fa responsable de les

opinions i continguts expressats per

terceres persones en la publicació.

EDITORIAL

Aquesta tardor mandrosa, que progressa lentament gairebé com una continuació de l'estiu, no ens amaga el vertigen que vivim dia a dia. Com diu el títol d'un dels articles que publiquem en aquest número de El jardí, vivim "temps difícils". Però també emocionants i solidaris. El referèndum d'auto-determinació ha fet mobilitzar el país i els barris. Aquests dies molts veïns i veïnes ens hem trobat al carrer en accions col·lectives: anar a votar, protegir col·legis electorals i urnes, fer petits homenatges a institucions molt estimades que han estat atacades, o fer manifestacions multitudinàries. A Sant Gervasi, com a la resta del país, estan passant fets excepcionals i la revista en vol informar sense partidismes, contrastant les informacions i les opinions que es publiquen, i sobretot amb molt de respecte cap a les persones. Totes les opinions són respectables, però s'ha d'evitar els estirabots i les afirmacions fora de lloc. Sobretot s'ha de preservar la convivència al carrer, a dins de cada família, que és el valor més preuat que té la nostra societat.

Tot i una situació política i social molt calenta, els dies vinents Sant Gervasi viurà una colla d'esdeveniments que volem recordar. El dissabte vinent hi ha la Mostra de Tardor Comercial i Gastronòmica, entorn del Mercat de Sant Gervasi, amb el Tast de Nit en el que es pot degustar magnífics tastets preparats a les parades del Mercat, a uns preus molt assequibles. També aquest cap de setmana hi ha el festival 48 Open House que enguany obre una dotzena d'edificis del barri; hi ha moltes novetats respecte a anys anteriors.

Destaquem finalment que al Farró s'inaugura un teatre, un nou equipament cultural que, juntament amb la sala de concerts Nota79 o el futur centre cívic Vil·la Urània, oferiran una variada oferta d'espectacles i activitat social en aquest tranquil barri gervasienc.●

SUMARI

Agenda, Nomenclàtor | 4 - 5

Notícies del barri | 6, 8, 10

Carme Rocamora, J. Compairé, R. Díaz,
Marta Trius, H. Lüber i M. Weinmann

Articles | 12, 14, 16

Mireia Verdager, Roger Rosich,
Xavier Boned, Laia Delriu, Fra Valentí
Serra, Marc Talló i Neus Mestre, Judit
Garrido, Pau Farràs, Jaume d'Oleza

Política de barri | 18

Sobre les càrregues policials.

Entrevista a Carina Mejías, C. Rocamora

Treballant a Sant Gervasi | 20

Josefina Massana, J. Sardà i J. Mestre

Reportatge: Referèndum 1-O | 22 - 25

Roser Díaz, Jesús Mestre, Elena Bulet,
M. Antònia Font, Guillem Casals,
Juanjo Compairé, Carme Rocamora

Explorar el jardí | 26

Jardins de Can Ferrer, M. Josep Tort
El falcó pelegrí, Enric Capdevila

Galvany - Turó Parc | 27

L'Infant Jesús, R. Díaz

28 | Abans i ara

El carrer Mandri, J. Sardà i J. Mestre

29, 30, 31 | Arts i lletres

Jofre Mateu, Sandra Palau. Casa Usher
Jordi Que. Entrevista Evan Deval

32 | Salut i nutrició

El codony, Marta Castells, Blai Pérez

33 | Gent de mercat

Núria Revilla Queralto, J. Xurigué

34 - 35 | La mirada jove

Laura Giménez, Elena Bulet. JNC Sarrià
-Sant Gervasi. Eduard Sant. J. J. Alvarez

36 | Pels petits de casa.

37 | Arts, Passatemps

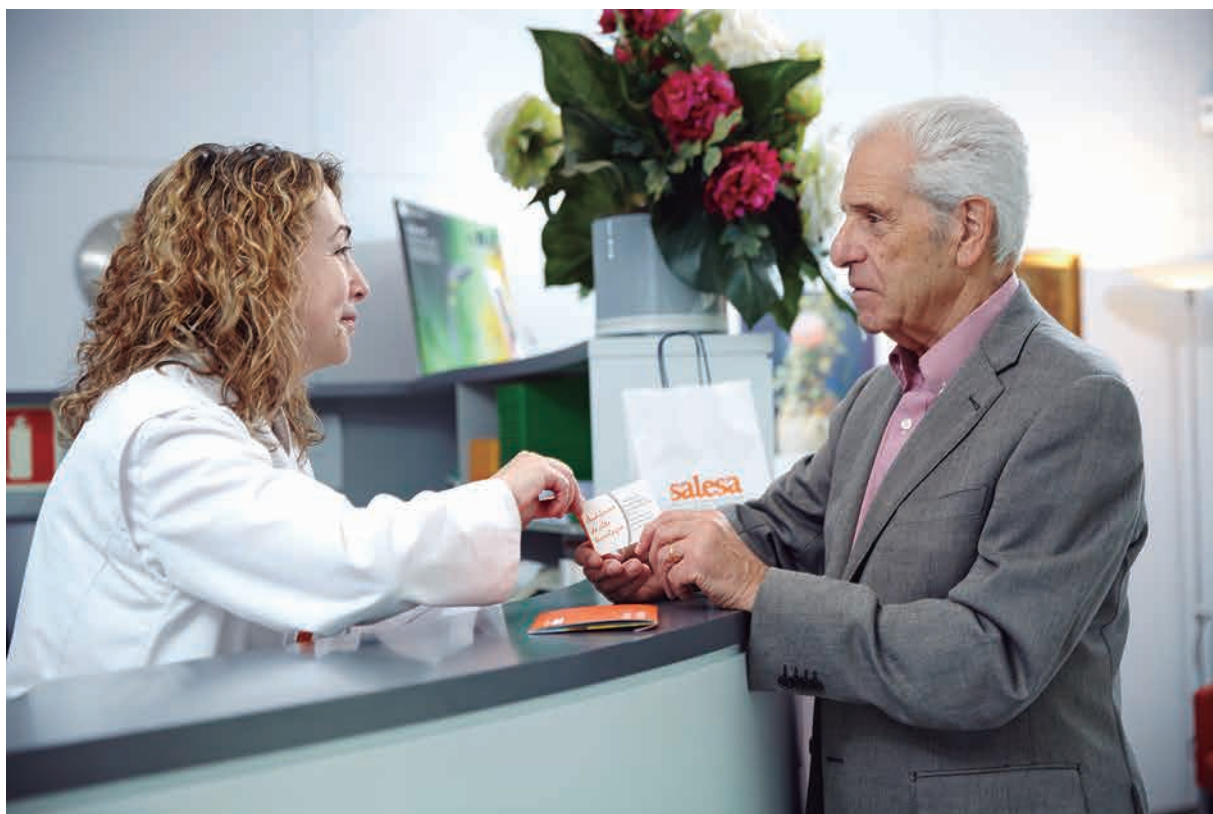
Acadèmia Marshall. Joc matemàtic

38 | Gent Gran

Homenatge centenaris, J. Compairé
Llibertat en l'Alzheimer, Edurne Iturmendi39 | Guia d'empreses, comerços
i serveis de Sant Gervasi

40 | Contraportada

Toni Pujadas, Juanjo Compairé.

Per publicitat: 637 96 16 17 / marti@eljardisg.com

INSTITUT AUDITIU

salesa

El meu centre auditiu
de confiança

La **Tardor** és el millor moment per començar a fer realitat els bons propòsits com **SENTIR-HI BÉ**.

A l'**Institut Auditiu Salesa** l'ajudarem a millorar la seva qualitat auditiva sempre amb les **últimes innovacions en aparells auditiu**.

*Retalli aquest val descompte i presenti'l en qualsevol del nostres centres auditiu Salesa

25%

de descompte en audíofons*

Estudi audiològic i primera visita gratuïts

*Consulti models en promoció. Oferta vàlida fins el 31 d'Octubre o fins a esgotar existències. No acumulable a altres ofertes o promocions.

Institut Auditiu Salesa
Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es

Segueix-nos:

Institut Auditiu Salesa
General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

AGENDA DEL 18/X AL 15/XI/2017

FINS EL 15 DE DESEMBRE

#Instantcraft: Concurs de fotografia.

Centre Cívic Casa Sagnier

OCTUBRE

DEL 2 AL 31 D'OCTUBRE

Exposició: **Entre colors i textures**, de Sonia Murcia. Centre Cívic Vil·la Florida

18 DIMECRES

A LES 17:30 H

Contes populars catalans, amb Joan Boher. Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H

Mes de la salut mental: **Xerrada sobre salut mental**, amb ActivaMent. Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H

El continent Rodoreda: les novel·les i els contes. Xerrada amb l'editora Maria Bohigas, de Club Editor. Casa Usher c. Santaló, 79

A LES 19:30 H

Concert de Jordi Vilapinyó: **Gershwin 80è Aniversari.** Institut d'Estudis Nord-Americà

19 DIJOUS

A LES 17:45 H

Òpera al cinema: **Don Carlo**, amb l'Òpera de París, Cinesa Diagonal, Gran Sarrià. Bosque (19:30h) Entrades: 23,50 € i 22,40 €

DE 18 A 20 H

Cuina peruana, amb Mónica Zeballos. Els dijous del 19 d'octubre al 9 de novembre de 18 a 20h Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H

Inauguració de l'exposició: **Aquí hi ha gat amagat.** Centre Cívic Pere Pruna

A LES 19:30 H

Des de dins- Festival un munt de mots, amb Noemí Caballer. Narració oral Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 22 H

22è Festival Internacional de Música Experimental: **Josep Maria Balenyà**, pianista barceloní resident a Brussel·les.

Nota79

c. Vallirana, 79
Entrades: 5 €

20 DIVENDRES

A LES 17:30 H

Diverdivendres: **Cuina!** Per infants a partir de 5 anys Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 17:30H

Un fil per un botó Dies de Recollida: del 16 al 19 d'octubre de 10 a 14 i de 16 a 20 h. Dia de l'Intercanvi: Divendres 20 d'octubre a les 17:30h Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 19 H

Cicle instrumenta't: **Duet de guitarra Gaia**, amb Mar Robles i Alba Muñoz. Centre Cívic Can Castelló

A LES 20 H

Conversa musical: **Capricis de Paganini**, amb Ala i Maria Vorononkova. Espai Putxet

DISSABTE 21 I DIUMENGE 22

48 Open House BCN.

Sant Gervasi està molt ben representada, amb 12 edificis sel·leccionats, a l'edició d'enguany del festival de l'arquitectura.

21 DISSABTE

DE 10 A 1 H MATINADA

5a Mostra de Tardor Comercial i Gastronòmica de Sant Gervasi. de 10 a les 20 h: **Mostra Comercial** a la plaça Joa-

©48h Open House BCN

Vista del pati interior ovalat de l'edifici Mas de Miquel, l'antic Hotel Diagonal Tuset. El 48h Open House BCN és un festival fet entre tots, gràcies a més de 900 voluntaris, i per a tothom. Traspassem, doncs, el 21 i el 22 d'octubre, la pell de l'arquitectura per gaudir de més de 220 edificis, espais d'expressió cultural dels nostres conciutadans.

quim Folguera, amb xocolatada, castells inflables i tallers participatius. 13:30 h **Vermut popular**, a la plaça Frederic Soler. A partir de les 18:30 h, exhibició de ball country amb **Llar Country Bonanova** de 19:30 a 1 h: **Tast de nit**, del Mercat de Sant Gervasi, preparat a les parades. Organitza: Barnavasi i Mercat de Sant Gervasi

A LES 10 H

Itinerari: **La Barcelona de Picasso**, amb Meritxell Carreres d'Adapta'm BCN Centre Cívic Pere Pruna Preu: 5,01 €

A LES 10 H

Costura solidària: **Ninos de drap pels refugiats.** Centre Cívic Casa Sagnier

DE 10:30 A 12 H

Bombons de castanyes. Vine a gaudir de la tardor i d'un matí divertit fent bombons amb els nens. Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 11 H

Atreveix-te amb els llibres, amb Carles Alcoy. Per a infants de 7 a 10 anys. Biblioteca Joan Maragall

A LES 11 H

Tast de llanes de tardor i d'hivern, amb Lalanalú. Centre Cívic Casa Sagnier

D'11 A 14 H

Mostra d'Entitats.

Centre Cívic Vil·la Florida Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles

A LES 12 H

Sardanes, amb la cobla Rambles a la plaça Frederic Soler AV Sant Gervasi de Cassoles

A LES 20:30 H

49è Festival Internacional de jazz Barcelona: **Albert Cirera & Tres Tambors** Luz de Gas Entrades: 15 €

A LES 22 H

Concert amb **SoFregit.** Nota79 Entrades: 5 €

24 DIMARTS

A LES 17:30 H

Fes-te un llibre, amb Ada Arbós. A partir de 6 anys Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H

Cineknitting: **Amb llicència per tricotar!** Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 18:30 H

Xerrada: **Comprar és decidir**, a càrrec de la Cooperativa Germinal. Espai Putxet

A LES 19 H

Parlem de sèries. **Viatge al costat fosc de la família nord-americana.** De The Sopranos a The Americans, amb de Iván Gómez. Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Vine a saber més de... **Especial moniato**, amb Maria Alcolado. Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 20 H

Òpera al cinema: **Un Ballo in Maschera.** En directe des del Liceu.

Cinesa Diagonal, Gran Sarrià i Bosque

Entrades: 23,50 € i 22,40 €

25 DIMECRES

A LES 19 H

Cassoletes lectores: deixa't recomanar. **Cassoleta lectora de novel·la.** Biblioteca Joan Maragall

26 DIJOUS

A LES 19:30 H

Erógenas, amb Teatro Fragmentario Selene Perdomo CIA; comèdia en castellà Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 20 H

Pierre Delignies i Alice Burla, concert a dos pianos. Acadèmia Marshall

A LES 21 H

49è Festival Internacional Jazz Barcelona: **Kenny Washington & Ignasi Terraza Trio.** Luz de Gas Entrades: de 27,50 € a 34 €

A LES 21:30 H

Lluís Capdevila & Petros Klampanis, piano i contrabaix, per presentar *Diàspora.* Nota79 Entrades: 10 € i 12 €

27 DIVENDRES

A LES 17:30 H

Festa de la Castanyada. Espai Putxet Amb l'Associació de Veïns i Amics del Putxet

A LES 18 H

Túnel del terror (Nit d'Ànimes). Veniu i gaudiu del més esfereïdor malson de la vostra vida. Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 20 H

Pictofonies, el Guernica. Amb Cori Mercadé, Daniel Antolí (piano) i Carme Murio (mezzosoprano). Centre Cívic Pere Pruna

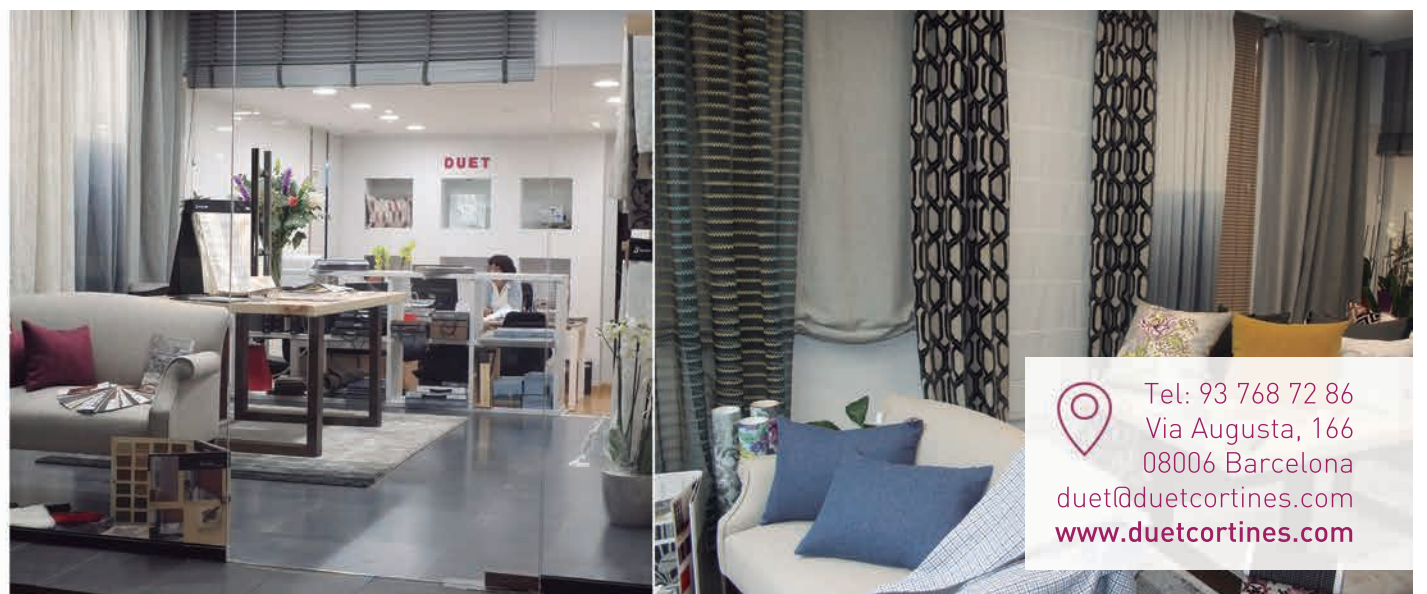
L'agenda recull les informacions que ens arriben a la redacció. Hi ha notícies i informació més completa de les activitats, i enllaços a internet, a l'agenda del web: eljardidesantgervasi.cat

DUET
CORTINES

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquets
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

AGENDA DEL 18/X AL 15/XI/2017

A LES 21 H

49è Festival Internacional Jazz Barcelona: **SAI Trio**. Luz de Gas
Entrades: 19,80 € i 26 €

28 DISSABTE

A LES 10:30 H
Activitat familiar: **Origami de Halloween**. Centre Cívic Vil·la Florida

A LES 11:30 H

Activitats infantils: **Les històries d'en Cascarpan**, amb Mon Mas. 4 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 18 H

Mes de la salut mental: **Recital de música amb Ivette Nadal i Javi Jareño**
Centre Cívic Casa Sagnier

A LES 18:45 H

500 anys de la Reforma protestant. Conferència sobre **Luter, Bach i la cantata BWN 80**, amb Albert Torrens i Matthias Weinmann **19:30 H**, concert amb les **Cantatas WV 79 y BWV 80** de J. S. Bach, amb BZM). Església Evangélica Alemana c. Brusi, 94
Cal confirmar assistència a info@deg-barcelona.com

A LES 20:30 H

49è Festival Internacional Jazz Barcelona: **Oddisee & Good Compny + Olivier St. Louis**
Luz de Gas
Entrada general 18 €

29 DIUMENGE

A LES 19:30 H
Concert de clàssica: **"Il Rumore del Tempo"**, amb Gioconda de Vito Trio. Nota79
Entrades: 15 € / 19 €

31 DIMARTS

A LES 18:30 H
Cicle instrumenta't: **Visitem un lutier**.

Centre Cívic Can Castelló
Preu: 5,01 €

NOVEMBRE

1 DIMECRES

A LES 20 H
49è Festival Internacional Jazz Barcelona: **Alfonso de Villalonga BSO The Bookshop**. Luz de Gas
Entrades: De 35 € a 39 €

3 DIVENDRES

A LES 18 H
Itinerari: **La Barcelona del pistolisme**, amb David Revelles.
Casa Usher

A LES 21 H

49è Festival Internacional Jazz Barcelona: **Daymé Arocena**. Luz de Gas
Entrades: 30,50 € i 37 €

A LES 22 H

Concert de jazz: **Rehder-Battaglia-Fumero**
Nota79

4 DISSABTE

A LES 21 H
49è Festival Internacional Jazz Barcelona: **Chicuelo & Marco Mezquida**. Luz de Gas
Entrades: de 26 € a 33 €

DEL 6 AL 23 DE NOVEMBRE
Exposició: **La rebel·lió dels objectes**, David Pérez Pol
Centre Cívic Can Castelló

DEL DILLUNS 6 AL DIMECRES 15, DE 10 A 20 H
Renova la Teva Roba
Centre Cívic Casa Sagnier

6 DILLUNS

A LES 19 H
Tabula rasa: **De l'escriptura en primera persona al cinema documental**, amb Ariadna Ribas Álamo.
Biblioteca Joan Maragall

A LES 20 H

Nova funció de l'espectacle **Maragall a casa**, de Josep M. Jaumà.
Arxiu Joan Maragall
c. Alfons XII, 79
Preu: 12 €

7 DIMARTS

DE 10:15 A 12:15 H
Brunch vegà, a càrrec de Muntxa Holgado.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H

Conferència: **Olga Sacharoff, una artista russa al Putxet**, amb Elina Norandi.
Espai Putxet

A LES 21:30 H

Concert de jazz: **Jorge Rossy & Pablo Held**
Nota79

8 DIMECRES

A LES 17:30 H
Activitats infantils: **Andròmines**, amb Santi Rovira.
A partir de 3 anys
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Xerrada: **La saviesa dels avis i la seva relació amb els nets**, amb la metgessa psiquiatra Carmen Tello.
Centre Cívic Vil·la Florida
Organitza: Associació de Veïns Sant Gervasi de Cassoles

9 DIJOUS

A LES 19 H
Com fer del teu fill un bon lector, amb Joan Boher
Biblioteca Joan Maragall

A LES 19 H

Xerrada debat: **A qui beneficia la crisi dels refugiats?** amb Teresa de Fortuny i Xavier Bohigas, del Centre Delàs d'Estudis per la Pau.
Casa Orlandai
c. Jaume Piquet, 23
Organitza: Assemblea 15-M Sarrià-St. Gervasi

A LES 19 H

Inauguració de l'exposició: **Vincles**.
Centre Cívic Pere Pruna

AL VESPRE

FESTIVAL DOCfield17.
a la Plaça Mañé I Flaquer

10 DIVENDRES

A LES 18 H
Espectacle familiar: **De capgirat a la terra**, amb La Marciana Companyia.
Centre Cívic Can Castelló

A LES 19 H

Taller d'il·lustració, amb Noemí Villamuza.
Casa Usher

A LES 19 H

Xerrada: **Compositors catalans al voltant de l'Orquestra Pau Casals**.
Espai Pere Pruna

11 DISSABTE

A PARTIR DE LES 11 H
6è Torneig de League Of Legends. Per a joves de a partir de 14 anys.
Centre Cívic Casa Sagnier

13 DILLUNS

A LES 19 H
Xerrada amb Marcello Foix, l'autor guanyador del Premi Llibreter
Casa Usher

A LES 19 H

Tabula rasa: **Gèneres i hibridacions entre la ficció i el documental**, amb Miquel M. Freixas.
Biblioteca Joan Maragall

14 DIMARTS

A LES 18:15 H
Taller de pla de part
Centre Cívic Casa Sagnier

15 DIMECRES

A LES 17:30 H
Tallers: **Crea el teu propi hort vertical**.
Espai Putxet

NOMENCLÀTOR

El viaducte de Vallcarca

► Jesús Mestre Campi

El turó del Putxet, de 181 metres d'altura, destaca sobre la plana de Barcelona. El rodegen els turons de la serra de la Rovira per l'est, el turó de Monterols per l'oest i la serralada de Collserola al nord; així mateix, l'emmarquen les rieres de Vallcarca i de Sant Gervasi. Al segle XIX, la riera de Vallcarca feia de límit entre els termes municipals de Sant Gervasi de Cassoles i Gràcia, i dels barris del Putxet i de Vallcarca, que a principis del segle XX van tenir un important creixement urbanístic, però que quedaven separats pel profund barranc que hi havia excavat la riera de Vallcarca.

Així, a principis del segle XX, l'Ajuntament de Barcelona era conscient de la necessitat de cercar solucions per facilitar les comunicacions entre el Putxet i Vallcarca, i va projectar una ambiciosa infraestructura per salvar el barranc. El 25 d'agost del 1908, es va fer l'acte inaugural de les obres amb la col·locació de la primera pedra en el que l'alcalde de Barcelona, Albert Bastardes, va pronunciar un discurs on presentava el projecte del viaducte i destacava la dificultat de la seva realització. Certament va ser una obra difícil i llarga, ja que va durar 15 anys: les darreres tasques de pavimentació del viaducte es feien l'any 1923, quan finalment es va entrar en funcionament.

La fotografia és de finals dels anys vint o principis del trenta del segle XX, i al fons hi ha una interessant vista del vessant de llevant del turó del Putxet. L'avinguda de la República Argentina encara estava molt poc construïda, només s'hi veu un edifici de veïns just davant el pont, i per sobre, al carrer de Portolà, unes grans torres o palauets que encara identificaven l'urbanisme del turó. La zona més poblada, amb un caràcter popular i comercial, era l'entorn del carrer Craywinckel.

Postal d'autor desconegut, procedent del fons Andreu Valldeperas

dsushi.es
take away & delivery

Santalo, 153

Abierto de lunes a domingo de 13:00 a 16:00 y de 20:00 a 23:30
PEDIDO MÍNIMO 15€ (Servicio a domicilio +1€)

Haz tus pedidos a través de nuestra WEB o APP!!

www.dsushi.es info@dsushi.es [f dsushi.es](https://www.facebook.com/dsushi.es)

(93) 143 38 78
(93) 681 45 17

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

Dia sense cotxes al barri

► Roser Díaz Martín

El passat 22 de setembre, dins del marc del dia sense cotxes, al barri es varen fer un seguit d'iniciatives lúdiques tot ocupant la via pública. Per això varen romandre tancats alguns carrers, com la Travessera de Gràcia entre Balmes i Via Augusta o el carrer dels Madrazo entre Santaló i Muntaner entre altres.

Algunes escoles com l'Escola Pia Balmes van sortir al carrer per gaudir d'activitats a l'aire lliure; esmorzars comunitaris, màster classe de Zumba, activitats musicals, tallers de dansa agermanaven a tots els alumnes de diferents edats i cicles educatius. També l'Escola Nausica va improvisar un circuit de bicicletes o jocs amb peses geomètriques pels més petits. Hi havia moltes més activitats programades, a Can Castelló o a la Casa Sagnier, però una tempesta al migdia va obligar a cancel·lar-les.

Malgrat el temps, per un dia els infants, els jocs i les rialles varen ser els amos del carrer i com deia el lema escollit: "Dia sense cotxes per un aire més net" És a dir que tots i vàrem guanyar.

Fotografia: Roser Díaz Martín

S'aprova el nou Reglament de Participació Ciutadana de Barcelona

El Plenari de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar amb 23 vots a favor, 16 abstencions i 1 vot en contra, el nou Reglament de Participació Ciutadana. Les noves normes donen més protagonisme a la ciutadania, clarifiquen els canals de participació, incorporen mecanismes de democràcia directa per assegurar la implicació i incidència del veïnat en les decisions de la ciutat i impulsen un sistema de garanties per vetllar per la bona utilització i eficiència d'aquests canals.

El Reglament facilita la convocatòria de consultes ciutadanes i, per aquest motiu, el govern municipal es compromet a celebrar una "multiconsulta" anual per tal que la ciutadania pugui incorporar qüestions a consultar i pronunciar-se sobre els temes importants de la ciutat. A més, per tal de dotar de més protagonisme al veïnat es potencia i facilita la presentació d'Iniciatives Ciutadanes.●

L'ONG CatSya fa 10 anys

► Carme Rocamora (@CarmeCRS)

Un petit viatge personal va empenyer la Mònica Ruiz, ara fa deu anys, a Burkina Faso. I aquest petit viatge va servir perquè acabés construint una cosa tan gran com és una ONG, CatSya, que té seu al districte de Sarrià-Sant Gervasi. Aquests 10 anys que ha complert CatSya es van celebrar en una festa el passat 5 d'octubre a la Sala B de Luz de Gas.

L'ONG vetlla per millorar la vida de les persones a Burkina Faso, amb una mirada sensible, també, cap al paper de la dona, que incentiven mitjançant activitats socioeconòmiques, en una societat on encara queda molt per aconseguir la igualtat de gènere. De mica en mica, l'ONG va anar creixent i construint millores al país i tres escoles de Sarrià mantenen contacte per correu amb les escoles d'allà. A poc a poc, també, van fent petites accions per recaptar diners i invertir-los en aliments i educació, en promoure projectes de cooperació i millores per la salut així com potenciar la sensibilització sobre la realitat dels països africans des d'Europa.

La nit a Luz de Gas es va impregnar d'un ambient familiar, amb amics, coneguts i col·laboradors de l'ONG, que per cert, ha aconseguit ja 43 apadrinaments. Més de 200 persones van assistir a l'acte i van veure com la Mònica va bufar les velles d'aniversari d'aquest projecte que ja ha complert 10 anys. I en aquella mateixa nit, els diners recaptats amb l'entrada, van servir per pagar l'alfabetització de 430 alumnes i també per reparar el pou d'una escola.

A més a més, els assistents van poder gaudir de l'actuació d'Abbey's Beat, una banda de pop-rock que toca conegudes cançons dels Beatles o bé de Police, però també del pop espanyol actual o bé los Hombres G i Los Secretos. El grup, que es dedica en gran part a posar la seva música en actuacions benèfiques, explica que la seva màxima és passar-ho bé i si a sobre la seva música ajuda a causes solidàries, molt millor.

Qualsevol cosa, per petita que sigui, és un gran pas per fer avançar socie-

Mònica Ruiz bufant les espelmes. Foto: Sergi Alemany

tats que injustament viuen d'una manera molt diferent a la nostra i això és el que mou CatSya, una ONG que fa coses boniques i admirables.

El vehicle privat segueix guanyant a Sant Gervasi

► Carme Rocamora (@CarmeCRS)

El govern de Barcelona ha anat desplegant durant aquests últims mesos sessions informatives sobre la nova implementació de les xarxes de carril bus i bicicleta als districtes. La intenció del govern és clarament prioritzar el transport públic i sostenible enfront del vehicle privat.

A Sant Gervasi es va fer el passat 26 de setembre a Vil·la Florida, on hi van assistir unes 50 persones i hi va participar el conseller portaveu de Barcelona en Comú Joan Manel del Llano i el director de mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona, Adrià Gomila.

Gomila va explicar que els carrils bici s'estan implementant a la calçada, traient carrils que abans estaven destinats als vehicles motoritzats. Aquesta mesura respon a que així els ciclistes no s'hagin de sentir insegurs anant per la calçada i per tant utilitzin les voreres, que han de ser pels vianants. Tot i la bona intenció de la mesura, alguns veïns van mostrar la seva disconfort amb el fet que en zones com l'avinguda Pau Casals, on es pot anar

a un màxim de 30 quilòmetres per hora per la calçada, s'hagi destinat un carril únicament per les bicicletes i per tant se n'hagi tret un pel vehicle privat, ja que consideren que en ser un carril tan lent, els ciclistes ja poden anar suficientment segurs sense que hi hagi un carril específic per a ells.

Carrils multifuncions

A la sessió també es van presentar els carrils bus i algunes noves línies, com és el cas de la D40, que baixarà per Balmes i anirà fins a Francesc Macià per Travessera de Gràcia. També s'implementarà un nou carril bus a un tram del passeig de Sant Gervasi. Una altra novetat introduïda va ser el fet que alguns carrils seran de diferent ús segons l'hora, una iniciativa que arreu de les grans ciutats europees fa temps que s'implementa i que suposa una gran optimització de l'espai. Així és que a un tram de l'avinguda República Argentina, un dels carrils a l'hora punta serà carril bus, a l'hora no punta serà per càrrega i descàrrega i en horari nocturn servirà per estacionar els vehicles.

Després d'aquestes explicacions el debat va ser sobre el vehicle privat i públic. Diversos veïns van demanar que no es treguin zones d'aparcament pel vehicle privat per aplicar aquestes noves mesures. Aquesta idea de la necessitat d'espais per estacionar, comuna al barri, va tenir una resposta crítica per part d'un dels participants: "la calçada és pública i per tant pel transport públic i en última instància per l'estacionament de particulars".●

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1886

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

etern

WELLNESS CLINIC

EL LUGAR DONDE SE DETIENE EL TIEMPO

DEPILACIÓN

CUERPO
BELLO,
SIN VELLO

LÁSER ALEJANDRITA

DESCUENTO

25%

EN TODAS
LAS ZONAS

MÁXIMO 3 SESIONES

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona · Tel. 93 181 39 34

Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h · Sábado: 10:00 a 18:00 h · Domingo: 10:00 a 14:00 h

www.eternwellness.com

NOTÍCIES DEL BARRI

Temporada Liceu, de la mà de Roger Alier

► El jardí

El dissabte 7 d'octubre, la sala Nota79 va obrir les portes del Liceu amb una xerrada de Roger Alier, presentant l'òpera *Un ballo in Maschera* (1859), de Giuseppe Verdi. El cicle TEMPORADA LICEU està adreçat a tots els amants de l'òpera que vulguin conèixer els detalls de les diferents òperes que conformen la temporada 2017-18 del **Gran Teatre del Liceu**. **Roger Alier**, reconegut crític i historiador, assumeix la presentació de les òperes d'aquest curs amb sis xerrades al llarg d'aquest trimestre on, com ha fet en aquesta primera, exposarà de forma amena i vivencial el contingut argumental, les característiques vocals i musicals de l'obra i la seva història així com l'audició de talls musicals seleccionats per a la ocasió. El trimestre acabarà amb un concert extraordinari de cloenda, el diumenge 17 de desembre a les 19:30 h. Totes les xerrades són els **dissabtes a les 18 h, al Nota79, del carrer Vallirana**.

Programa:

- 21 d'octubre, ***Tristan und Isolde*** (1865), de Richard Wagner. És l'òpera que el compositor va escriure com a homenatge al seu "amor impossible" per Mathilde Wesendonck, basada en una història cèltica que va adaptar a l'homenatge que volia fer al seu amor.
- 11 de novembre, ***L'incoronazione di Poppea*** (1642), de Claudio Monteverdi. Última òpera del compositor, estrenada a Venècia. És la història rocambolesca i inventada que posa de relleu la falta de moral de tots els personatges que hi intervenen. Per la seva complicació escènica i musical, és una òpera que es fa molt poques vegades, però el Liceu ha assumit el repte de presentar-la de nou, com ja va fer el 2009.
- 25 de novembre, ***L'elisir d'amore*** (1832), de Gaetano Donizetti. És una òpera bufa amb ribets sentimentals típica del principi del Romanticisme, que Donizetti, va estrenar el 1832, sobre un text de Felice Romani i que se situa al País Basc francès.
- 2 de desembre, ***Poliuto*** (1838), de Gaetano Donizetti. Del mateix autor que l'òpera anterior, és força diferent, perquè és d'argument seriós, i explica un episodi imaginari de l'època de les persecucions anticristianes de l'emperador **Dioclecià**, cap a l'any 305 dC.
- El diumenge 17 de desembre a les 19:30 h, gran concert de cloenda: ***Els sons de la veu, clarinet i piano***, amb Ximena Agurto (soprano), Eduardo Javier Ysla (clarinet) i Efre Garcia Salinas (piano). •

Rodríguez: el perquè d'aquest fenomen

► Marta Trius

La Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall va acollir el dilluns 2 d'octubre la primera de les quatre jornades del cicle de xerrades **Música pels teus ulls**. En aquesta ocasió, el col·loqui es va centrar en la figura del cantant i compositor Sixto Rodríguez i el documental musical ***Searching for Sugar Man*** que narra la recerca d'aquest misteriós músic per part de dos fans seus sud-africans. Aquest documental es va estrenar l'any 2012 a Suècia, si be va tenir una gran repercussió mundial gràcies al festival de cinema IN-EDIT Barcelona.

Uri Altell, el director de l'IN-EDIT Barcelona (el festival de documentals musicals que se celebra a diferents països del món), va ser un dels convidats a la xerrada, i va deixar clar que aquest documental "marca un abans i un després dels documentals musicals: sobretot perquè aconsegueix mantenir l'atenció de l'espectador".

La original forma d'estructurar ***Searching for Sugar Man*** guionitzant-lo com si fos una pel·lícula, li va atorgar un valor especial i va ser molt ben rebut per la crítica i el públic en general. Segons el periodista musical Toni Castarnado, "el que atreu d'aquest documental no és el protagonista sinó la intriga dels dos personatges que el busquen incessantment". Altell ho té clar "és una pel·lícula de recerca i cerca". El film va guanyar nombrosos premis entre els que destaquen el BAFTA britànic i l'Oscar al millor documental llarg al 2013, la qual cosa va ajudar no solament a la seva difusió sinó també al fet que el seu director, el suec Malik Bendjelloul i el protagonista Sixto Rodríguez aprofitessin per donar-se a conèixer encara més.

Castarnado i Altell van coincidir en afirmar que aquest documental és molt original perquè parla d'un artista que ningú coneixia, "cosa poc o gens freqüent en els documentals musicals que sempre versen sobre personatges coneguts" va destacar Joan Luna, director de la revista *Mondosonoro* i també present a la xerrada. Aquest fet i la manera en què està gravat, ha

Fotografia: Marta Trius

fet que hagi estat un dels documentals musicals més imitats de la història.

D'altra banda ***Searching for Sugar Man*** va ser també molt criticat per la quantitat de *fakes* que conté, escenes com aquella que es va gravar a Sud-àfrica amb un mòbil, ja que el pressupost amb què comptava Bendjelloul era molt reduït, però que segons alguns li atorga un valor especial.

Recalcant la importància del Festival IN-EDIT en la difusió dels documentals musicals Uri Altell es va dirigir a tots aquells als que els hi agrada aquest gènere cinematogràfic: "és important veure les històries que hi ha darrere de les pel·lícules més que els grans noms; fixar-se en el com està estructurat el guió".

Així doncs tots els que no han vist encara ***Searching for Sugar Man*** van sortir amb moltes ganes de veure-la, i molts dels quals ja l'han vist van mostrar el seu interès a tornar a veure-la per aprofundir en una història que segur tornarà a sorprendre'ls.

es presenta també en forma de llibre.

L'autor ja ha fet obres similars al Montseny i al parc natural del Montnegre-Corredor. Les seves fotos traspuen espiritualitat perquè capten els moviments dels estels, a més de ressaltar la presència secular de l'arquitectura religiosa. Descobrim així un Collserola inèdit, gairebé misteriós.

Pagès ens va explicar molt pedagògicament les tècniques que ell fa servir per realitzar les seves creacions. Perquè fotografiar en la foscor i amb períodes d'exposició molt llargs no resulta fàcil. Però un cop aconseguides, les imatges queden impregnades d'aquest temps lent que s'adiu tan bé amb el caire transtemporal de les esglésies fotografiades.

A més del seu valor artístic l'exposició i el llibre constitueixen una bona guia d'aquests indrets (alguns poc coneguts) per als excursionistes que vulguin conèixer de primera mà aquest patrimoni cultural. •

La màgia de Collserola

► Juanjo Compairé

Dijous 28 de setembre al vespre, el Centre Cívic Pere Pruna es va inaugurar l'exposició de fotografia nocturna. "Estels, ermites i esglésioles de Collserola" El seu autor, Mariano Pagès, argentí radicat des de fa 14 anys a la nostra ciutat, en va fer la presentació. L'exposició es tanca el 13 d'octubre i

Fotografia: Juanjo Compairé

TALLERS

escoleta infantil
LLIURE (0-3 anys)

ROOMIA

juga per créixer

www.roomia.es

espai de joc
(0-12 anys)festes
d'aniversaricasals períodes
vacacionals
(nadal, estiu i
setmana santa)

Telèfon: 93 170 50 18

C/ Pujol, nº13
08022 Barcelona
Sarrià - Sant Gervasi

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia

*En el cor del barri de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada i professional.*

*Un model assistencial amb experiència
 i serveis hotelers especialitzats des de 1985.*

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

NOTÍCIES DEL BARRI

BREUS

S'inaugura el Teatre la Gleva, al Farró

► El jardí

El barri del Farró disposarà d'un espai per a les arts escèniques: El Teatre de la Gleva. Està situat al carrer de la Gleva 19, ben a prop de la pl. Molina. S'inaugura el 19 d'octubre i ja té la temporada planificada. El Teatre de la Gleva és un espai perquè artistes joves i grans, consolidats o no tant, puguin anar-hi a crear, a fer coses diferents, a mostrar aquell espectacle que fa temps que els ronda pel cap i no han tingut l'oportunitat de fer.

Aquesta és la **Declaració de Principis** de la sala:

- Confiem en els artistes que saben per què són artistes i per què volen mostrar el que volen mostrar.
- Serà benvingut al Teatre de la Gleva qui tingui coses per explicar, a través de la música, la literatura, el teatre i tot tipus de formats híbrids.
- No fem encàrrecs ni intentem encabir forçosament els espectacles en cicles temàtics o tendències.
- Posarem tot tipus de facilitats pràctiques i creatives perquè el que arribi finalment a l'espectador sigui el millor espectacle que pot ser.
- Serem multidisciplinaris.

El teatre s'inaugura amb **Mali vanili, lo nostre no funciona**, entre el 26 d'octubre al 5 de novembre, un espectacle musical d'humor.

48H Open House BCN

Sant Gervasi està molt ben representada a l'edició d'enguany del festival de l'arquitectura. El 48h Open House BCN és un festival fet entre tots, gràcies a més de 900 voluntaris, i per a tothom. Però també hi té cabuda el públic més expert. Participem tots en la festa més gran de l'arquitectura, fem-la més gran que mai i superem els 61.000 participants de la darrera edició! Traspassem, doncs, el 21 i el 22 d'octubre, la pell de l'arquitectura per gaudir de més de 220 edificis, espais d'expressió cultural dels nostres conciutadans.

Els edificis seleccionats als barris de Sant Gervasi són els següents:

Torre d'Aigües del Tibidabo
Observatori Fabra
Torre Bellesguard
Dipòsit del Rei Martí, Carrer de Bellesguard, 14
Residència d'Estudiants Mare Güell, c. Esperança 5
Casa Muley Afid (Consolat de Mèxic), Passeig de la Bonanova, 55
Escola Súnion, avinguda República Argentina, 85-89
Vil·la Urània, Via Augusta, 98
Restaurant - Hisop, passatge de Marimon, 9
Edifici David, carrer d'Aribau, 230-240
Edifici Mas de Miquel (Antic Hotel Diagonal Tuset)
Casa Pérez Samanillo (Círculo Ecuestre)
Més informació: <http://www.48hopenhousebarcelona.org/ca>

**48H OPEN HOUSE
BARCELONA**

Breu història de la reforma de l'Església segons Luter

El 31 d'octubre farà 500 anys de la publicació de les 95 tesis de Wittenberg per part de Martí Luter, acció que va portar a la Reforma de l'Església Cristiana.

► Holger Lübs i Matthias Weinmann

A l'Edat Mitjana l'església catòlica havia crescut en poder i s'allunyava del poble. Va haver-hi diversos intents d'iniciar una reforma (com ara els valdensos, els càtars o per exemple els hussites) però amb els canvis socials i culturals de finals de l'Edat Mitjana, hi havia un monjo que va aconseguir sintonitzar una reforma al sistema eclesial amb el suport d'uns prínceps alemanys que es negaven de sotmetre's a la fiscalitat i tutela del papa de Roma.

Martí Luter (1483-1546) era fill d'un miner i el seu pare volia que Martí estudiés dret, però en un moment crucial de la seva vida va decidir fer-se monjo. Estudiant la *Bíblia* s'adonava que de la manera com practicava la fe hi havia una discordança amb el que deia la *Bíblia*. A Roma es va quedar decebut en comprovar la corrupció de l'església, sobretot a partir de la venda d'indulgències. El papa Lleó X havia decidit de construir la basílica de Sant Pere i necessitava diners, i les indulgències servien per alliberar familiars (difunts) del purgatori. La bretxa oberta per Luter publicant les 95 tesis a Wittenberg en contra les indulgències, el 31 d'octubre de 1517, es va eixamplar ràpidament.

Estava qüestionant l'autoritat del papa com a mediador entre Déu i l'home, així com la jerarquia eclesial. D'allà provenen les cinc *solas*:

Sola scriptura ensenya que solament la Bíblia és la paraula de Déu autoritativa i inspirada, per tant, l'única font d'autoritat, i que és accessible per a tots, és a dir, que és capaç de ser entesa amb claredat, i cadascun pot fer una interpretació.

Sola fide és l'ensenyament que diu que la justificació (interpretada en la teologia protestant com "ser declarat just per Déu") es rep només per

Fotografia: BZM (Bach zum Mitsingen)

Concert de la coral Bach zum Mitsingen, a l'Església Evangélica del carrer Brusi.

la fe, sense cap mescla ni necessitat de bones obres (la fe ens porta a les bones obres, no que les bones obres produeixen justificació).

Sola gratia és la doctrina que sosté que la salvació ve només per la gràcia divina o gràcia de Déu; és a dir, per un "favor immerecut", no com alguna cosa que el pecador hagi aconseguit pels seus propis mèrits.

Solus Christus ensenya que Jesucrist és l'únic mediador entre Déu i l'home, i que no hi ha salvació per mitjà de cap altre.

Soli Deo gloria és la conseqüència dels quatre anteriors: tota la glòria és només per a Déu, ja que la salvació només es duu a terme a través de la seva voluntat i acció.

L'enfrontament amb Roma

El papa Lleó X va editar una butlla declarant Luter com a heretge. Luter nega l'autoritat papal i apel·la a que se celebrés un concili. Luter edita uns cartes-pamflets que es difonen ràpidament per causa d'una nova tecnologia, la impremta de Gutenberg i l'excel·lent labor dels seus amics com Philipp Melancthon.

A la dieta de Worms ha de defensar els seus principis de reforma, però arriba la condemna papal de Luter i les seves 95 tesis; ha de fugir després d'haver estat declarat fora de la llei per l'emperador. Els seus amics l'amaquen al castell de Wartburg, on Luter tradueix el Nou Testament a l'alemany, i més tard l'Antic Testament.

També redacta les *Confessions d'Augsburg* encara que no pot presen-

tar-les ell mateix per ser excomunicat i impossibilitat per parlar amb l'emperador. Les va presentar el seu amic Melancthon. Torna a Wittenberg i dirigeix el moviment protestant des d'allà. L'any 1625 Luter es casa amb Katharina von Bora. Així la imatge de l'ex monjo i pastor es canvia per sempre. Tenen sis fills, a la seva casa a més alberguen uns sis fills de la germana de Katharina von Bora, més uns estudiants per pal·liar en alguna mesura les seves estretors econòmiques.

Poques setmanes abans de la seva mort Luter publica un dels seus més violents pamflets amb motiu del conflicte sorgit en el concili de Trento entre l'emperador i el papa: *Sobre el papat de Roma fundat pel diable*.

Per alguns Luter és un profeta, per a uns altres un heretge renegat, la qual cosa sembla que és important pels membres de la Comunitat Evangèlica alemanya de Barcelona: Luter (i els seus amics) han causat un impacte tan rellevant en la història de la religió i la fe, que no podem oblidar-los.●

El cap de setmana del 28 i 29 d'octubre, a l'Església Evangélica Alemanya del carrer Brusi, 94, s'hi farà diverses activitats (xerrada, concert amb la BZM, missa cantada, etc) en motiu de la celebració del 500 anys de la Reforma.

Cal confirmar assistència al correu: info@deg-barcelona.com

Bibliocurts, el festival de curmetratges

Enguany el festival celebra la seva 3a edició del 20 de novembre a l'1 de desembre a la sala d'actes de la Biblioteca Sant Gervasi-Joan Maragall i també es farà una de les projeccions al centre cívic Vil·la Florida.

Durant el festival es projectaran els curts a competició i també es farà un taller d'emprenedoria anomenat "Com

fer del teu guió un producte" a càrrec de la cineasta i emprenedora Marta Ordeig i també un taller de rodatge i filmació en Súper-8 a càrrec de CRATER-LAB. També es faran activitats infantils i projeccions per les escoles de secundari del Districte.

La inauguració del festival que tindrà lloc el 20 de novembre a les 19 hores

a la biblioteca Sant Gervasi.

Enguany compten amb la col·laboració del Festival Internacional de Cinema d'Atenes que ha seleccionat curts filmats a la ciutat d'Atenes per ser projectats el dia de la inauguració.

Residencial Sant Gervasi Parc

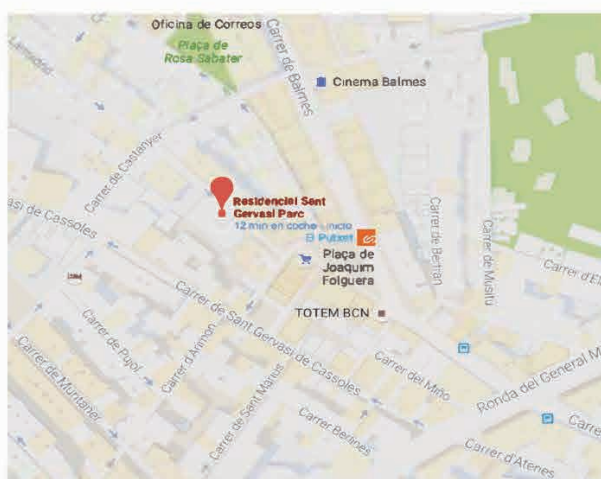
L'assistència és el més important

Un model assistencial integral, una solució a l'ampli ventall de les demandes sanitàries i socials dels nostres residents.

Integrem serveis que donen respostes a les demandes individuals.

Atenció multidisciplinar amb instal·lacions habilitades com centre residencial, centre de dia, acollida en períodes de vacances i recuperacions postoperatories i rehabilitació.

Residencial Sant Gervasi Parc

Per a més informació
C/Teodora Lamadrid 7-15
08022 Barcelona
Telf. 93 418 78 65

<http://residencialsantgervasiparc.com>
contacte@residencialsantgervasiparc.com

Nueva Vista Móvil

Creemos que estar actualizados es importante, por eso, para facilitarte la impresión Online, ponemos en marcha nuestra app de impresión para el Móvil.

Imprimir desde el Móvil
www.instaprintapp.es

*Ahora imprimir con más facilidad en Dispositivos Móviles

instaPrint

Imprenta Online con envíos en 24h

www.instaprint.es

info@instaprint.es

933 680 995

- Envía tus trabajos Online y recógelos en tienda.
- Impresión de tarjetas Básicas y Laminadas desde 9,90 €.
- Regalos Personalizados con tu foto desde 6 €.
- Ofertas de Flyers desde 100 a 1.000 Unidades en 24h.
- Estampado de Camisetas y Ropa personalizada.

Balmes 221 , Local
08006 Barcelona

Impresión Online
BN- 0,03 € / Color - 0,12 €

Recibe tus documentos en 24 - 48h
O recógelos en tienda con entregas de 2 a 24h.

ARTICLES

COMPORTAMENT

L'atac d'ansietat

► **Mireia Verdager**

Els atacs d'ansietat són quadres clínics que es donen freqüentment en la població infanti i adolescent. No només repercuteix en l'àmbit personal, sinó també en l'àmbit escolar, familiar i social. Aquests atacs, actuen com a resposta emocional davant una situació de por extrema, ja sigui real o imaginària (situació o pensament) i poden aparèixer generats per estímuls interns o externs. L'ansietat és un senyal que ens indica que alguna cosa no va bé i que hem de fer quelcom per tornar a l'estat d'equilibri.

Tots tenim un nivell d'ansietat òptim, que ens permet estar alerta i donar respostes adaptatives davant situacions de risc. L'atac d'ansietat es dona quan sobrepassa aquest llindar d'activació i es manifesta a partir d'estats físics molt molestos com l'acceleració cardíaca, sensació d'ofec, sudoració, opressió i malestar toràcic, entre els més comuns. Davant la sensació d'incapacitat per controlar aquestes reaccions, la preocupació i la por va en augment i accentua la simptomatologia. Hi ha qui ho viu amb la convicció que pot arribar a morir.

Aquesta crisi, tot i produir un molt mal estar, dura uns minuts, i no generen més problemes. Hi ha diverses maneres per poder fer front a aquests estats, segons siguin experimentats per situacions o pensaments. El que sí que és comú en qualsevol de les situacions, és que davant d'aquests, s'ha d'evitar fugir encara que el cos ho demani. Imaginem que estem al metro i de sobte ens agafa un atac d'ansietat, ens posem a corre i anem cap a casa. Quan arribem a casa, l'atac ja haurà desaparegut, això ens farà relacionar el metro, la multitud de gent, amb l'ansietat. I a casa com el lloc segur. En aquestes situacions, es tendeix a relacionar l'ansietat amb la multitud de gent o en els espais tancats. Segurament aquesta resposta, ens portarà a mecanismes d'evitació per por a tornar a viure la mateixa situació; per tant, no agafarem el metro. És millor apartar-se, posar-se en un lloc tranquil i fer respiracions profundes.

Les crisis poden durar entre els 5 i 30 minuts, però també hi ha casos en el que aquest estat de nerviosisme constant, es prolonga en el temps, provocant els anomenats trastorns d'ansietat. En aquests casos, el millor és acudir a un especialista per saber què és el que ho està provocant i iniciar una teràpia per aprendre mecanismes per combatre-ho.

Mireia, psicòloga educativa de: www.crecimientofamiliar.com

LA MIRADA POLÍTICA

La Sagrada Família del futur

► **Roger Rosich**

En aquest article potser tocaria parlar del Procés però ja en parlem molt, o massa. No ho faré. També perquè quan aquest article es publiqui hauran passat moltes coses i ja hauria caducat tot el que hipotitzés o reflexionés. Parlaré d'un altre motiu de reflexió.

Per les festes de La Mercè vaig poder visitar la basílica de la Sagrada Família. Em va impressionar. Com impressiona a tothom, clar. I em va generar, tanmateix, molts dubtes; com també en genera a molta gent.

M'agrada escriure aquest article com a veí de la ciutat, del carrer. Deixant, en gran part, de banda els meus coneixements i certa part d'opinió. I obrint més preguntes que tancant respostes. Preguntes que molts ens fem a vegades. El pla actual de la Sagrada Família produeix preguntes, com n'ha anat produint sempre des del propòsit del mestre Gaudí.

Una "obra d'art total"

La Sagrada Família ha de ser una "òpera total" en el sentit d'obra d'art total: tal i com Gaudí, Jujol o la resta de modernistes entenen el projecte. Ho ha de ser, però passant pel pas del temps i per la contemporaneïtat necessària.

I aquí parlo de necessitats de conservació, de manteniment continuat, però també de la conclusió del projecte en els propers anys. Em pregunto per les solucions arquitectòniques a aplicar, em pregunto per tot allò indefinit pel geni i que es respondrà arquitectònicament amb altres fórmules. Em pregunto per actuacions polèmiques, com en el seu dia va ser la façana de la Passió de Subirachs. Em pregunto qui pot tancar el colossal repte amb èxit. Somiaria amb un Enric Miralles al capdavant de la cloenda de l'obra...

Em pregunto com es resoldrà la decoració interior a nivell físic (algú ha trucat a Miquel Barceló?...), però també com es resoldrà a nivell logístic la mobilitat de la multitud que hi entra i hi entrarà; en la Barcelona del turisme de masses.

La Sagrada Família requereix de decisions. També les decisions que calguin per part de l'Ajuntament. És un dossier complicat però també fonamental.

La façana principal. Per fer-la cal fer fora els veïns? Quin és "el Pla"? El govern Colau havia de ser el govern de la participació. Aquest, com el projecte de la enèsima reforma de la Diagonal, es posarà a debat i votació pública? I un cop fet: com serà realment aquesta façana principal i l'avinguda projectada al seu davant?

La darrera fase del projecte ha de ser per a una societat del segle XXI. Una basílica per al futur. La basílica de Gaudí, sí, però també una altra Sagrada Família, la que mirant des del present pensi a una gran església del futur.

Roger Rosich és analista polític, 1400caracters.wordpress.com

MOSSOS D'ESQUADRA

Temps difícils

► **Xavier Boned**

La tornada de les vacances d'estiu està essent dura i esgotadora per al Cos de Mossos d'Esquadra. L'agost es va tennir de sang amb els atemptats gihadistes de Barcelona i Cambrils. A conseqüència dels atemptats del 17 i 18 d'agost es va implementar un ampli dispositiu i van començar els llargs torns de treball amb un objectiu clar, detenir els autors dels atemptats i desarticular la cèl·lula terrorista. El 26 d'agost vam gestionar la manifestació a Barcelona en contra del terrorisme i en suport de les víctimes dels atemptats. De la tensió de l'operatiu antiterrorista vam passar a les aclamacions, l'agraïment col·lectiu i els signes de suport en forma de roses, aplaudiments i abraçades. Aquell dia vam veure molts mossos afectats per les emocions, per unes mostres de suport mai viscudes per molts dels agents de la nostra policia. Però la vida continua i ens vam presentar al mes de setembre amb els dispositius policials de la Diada de Catalunya, les proteccions relacionades amb terrorisme i el dispositiu de seguretat relacionat amb el referèndum de l'1 d'octubre.

I és amb aquest bagatge que vam arribar a les jornades del 30 de setembre i l'1 d'octubre. Els agents de Mossos d'Esquadra vam treballar sota una pressió extraordinària, conseqüència dels esdeveniments socials, polítics i estructurals del país. I vam treballar, com sempre ho hem volgut fer, sota els principis d'oportunitat, congruència i proporcionalitat. El posicionament dels Mossos sempre ha estat el de donar compliment als manaments judicials i de fiscalia, al mateix temps que intentar preservar la seguretat ciutadana i l'ordre públic evitant mals majors dels que es volguessin evitar. En una jornada tan complexa com la del passat dia 1 d'octubre era previsible que tots els cossos policials actuants rebéssim crítiques d'un o altre tipus, tal com així ha succeït.

És a partir d'aquesta jornada de l'1 d'octubre quan els mossos hem viscut l'altra cara de la moneda, la que no agrada, la que ningú no desitja. Als mateixos mossos de l'operatiu dels atemptats d'agost, als mateixos mossos que ho van donar tot per col·laborar en la captura dels terroristes, als mateixos mossos que sempre han procurat treballar per a tota la ciutadania, molts ciutadans ara els recriminen la nostra actuació en aquesta jornada. Ens ho recriminen com si tots tinguéssim un pensament únic, com si no fóssim persones, com si fóssim robots sense sentiments ni criteri propi.

I arriba el dia 3 d'octubre amb la vaga general i arriba el 8 amb manifestacions multitudinàries a Barcelona, i torna la muntanya russa. Alguns diran avui que som "la seva policia" per una banda, mentre altres renegaran de nosaltres per l'altra. I aquestes opinions van fluctuant al llarg del temps i canviant de sentit segons els esdeveniments. Però que ningú s'equivoci: la càrrega de treball i emocional que portem acumulada no ha impedit, ni impedirà mai, que seguim realitzant la nostra feina el millor que sabem i amb la millor voluntat de servei. Com sempre.

RÀPID MODOLELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandament de pàrquing | Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese | Instal·lació, canvi i reparació de panys | Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments | Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h
DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Botiga especialitzada en tot tipus

de labors, tenim teles,

fils, accessoris, kits...

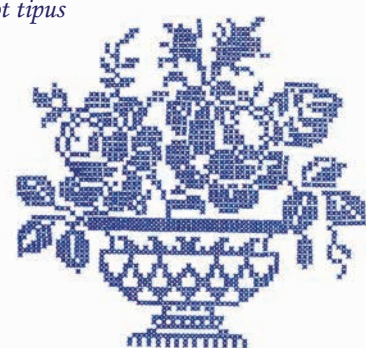
Club de labors

per compartir espai i

experiència.

Laforja, 26

Tel.: 93 215 91 37

Especialistes en

punt de creu, patchwork a mà

i a màquina, ganxet, mitja,

llenceria, puntes de coixí, etc.

Provença, 256

Tel.: 93 488 27 84

Per a més informació:

info@puntadona.com

Botiga en línia:

www.puntadona.com

Soluciones Audiovisuales

A Videolab les tenim **TOTES!!**

Demana pressupost sense compromís
sobre qualsevol projecte, dubte, consulta...

Nosaltres t'assessorarem!

Som, el teu Laboratori de Vídeo Professional
des de 1983.

ARTICLES

MÓN INFANTIL

El que nosaltres transmetem...

► Laia Delriu

Des de fa un temps; més ben dit, des de ja fa uns anys, en la meua pràctica diària amb les famílies i en observacions que faig (al parc, amb els amics...) m'he adonat d'un aspecte en els models de relació dels adults amb els seus progenitors que, des del meu punt de vista

no deixa de tenir importància.

Em refereixo a ALLÒ QUE TRANSMETEM ELS ADULTS. Moltes vegades sense adonar-nos, i sense tenir mala intenció, amb les nostres accions, amb els nostres comentaris, amb les nostres mirades, amb els nostres gests... estem influïnt i "mediatitzant" una conducta espontània i, sobretot, innocent dels nostres petits.

És sabut per a tots que nosaltres som per a ells el seu mirall; som les persones en qui es fixen; som les persones que tenen com a models, som les persones a qui estimen més del món; i per tant; tenim una RESPONSABILITAT envers els models que els oferim. No és cap ximpleria pensar que si nosaltres adoptem una actitud temerosa davant un nou esdeveniment o davant d'una situació nova; ben probable els nostres fills es veuran influïts per aquesta manera d'afrontar-se a les noves situacions. Evidentment no podem oblidar que hi ha un component genètic en els caràcters; i que hi ha aspectes que ja ens vénen donats per l'herència dels nostres pares; però si a tots aquests INGREDIENTS sumem aquell que es diu SENTIT COMÚ, i que ESTÀ A LES NOSTRES MANS; podem ajudar, o no, a què els nostres fills vegin les coses des d'una altra perspectiva.

Les pors

Pensar en una situació molt concreta; al voltant dels 2 anys (a vegades una mica més, o abans...) els nens comencen a plantejar situacions que potser abans no havien passat, i poden començar amb les primeres PORS. Aquesta és una etapa "normal" del creixement, com tantes altres; i forma part de fer-se gran i evolucionar com a persona. És cert; i no vull que ningú em malinterpreti, que els hem d'atendre; escoltar i ajudar; però també és cert, que és molt important que els ajudem amb la nostra ACTITUD. Quan una família comenta: "és que ara té POR a les nits, es desperta, està inquiet." Però tot aquest escenari està passant davant el nen/a, i ho està escoltant i sentint tot. Certament allò que està passant és real i aquella família necessita expressar-ho i busca ajuda. El primer que sempre els dic és: "PROCU-REU QUE NO SENTI MASSA AQUESTA PARAULA". Hem de tenir una mica de prudència i vigilar el que parlem davant d'ells. Amb això què vull dir?, doncs que estem donant un SIGNIFICAT NOU a una paraula que potser per al nen no la tenia; i com ara sap que quan es parla d'allò passen coses, doncs correm el risc que ho utilitzi com una "arma de poder", i que s'aprofiti de la situació. Encara recordo una d'aquelles frases cèlebres dels nostres pares, que estaven impregnades de saviesa i sentit comú! Quan tenia por, el meu pare sempre em deia: "La por no existeix; te la fas tu". Cert és que jo era una mica més grandeta; però aquella frase m'ha acompanyat al llarg dels anys, i m'ha ajudat en molts moments a superar-me i a créixer com a persona. És un exemple més, de la transmissió que els pares fem als nostres fills.

Laia Delriu Ferrera és psicòloga infantil, assessora familiar i orientadora, i directora de Dintell, Centre Infantil, Children's Center, Centre Pour Enfants.
www.dintell.es

CUINA DE CONVENT

L'arròs en la cuina tradicional

► Fra Valentí Serra

A casa nostra l'arròs (llat., *Oryza sativa*), que és una gramínia, es conrea des de fa tretze segles especialment al territori de l'Albufera valenciana, al delta de l'Ebre i, també, a Pals (Girona). A Catalunya té molt prestigi l'**arròs bomba**, i actualment l'arròs integral,

que es guisa sense polir el gra, conservant-ne la pellofa, que és on hi ha la fibra, les vitamines, proteïnes i compostos minerals. L'arròs és, encara avui, l'aliment bàsic de les tres quartes parts de la humanitat, i es pot cuinar de maneres molt variades. En la cuina pairal i monàstica és molt típic l'arròs a la cassola on l'element fonamental és reeixir en el sofregit, puix que incideix directament en el gust final de la cassola. El sofregit s'ha de fer amb lentitud per tal de mantenir el gust de tots els elements que hi intervenen. Tradicionalment era molt més estimat l'arròs caldós a la cassola, molt més que el sec fet a la paella.

Receptes d'arròs

Avui té molt bona reputació l'**arròs negre** de les comarques tarragonines (que integra calamars petits amb la seva tinta, carxofes, pebrot verd, ceba, all, oli i sal). També gaudeix de molt bona acollida l'**arròs de verdures** (que combina la ceba i el tomàtec en el sofregit; i el pebrot verd, la xirivia, els pèsols, els espàrrecs boscans i les tavelles de la mongeta tendra, que s'afegeixen a l'arròs; l'**arròs a banda**, que serveix a taula l'arròs sol i en altres safates el peix i els acompanyaments, que es mengen en un plat a part, "a banda"; l'**arròs amb bacallà**, que es fa amb bacallà esqueixat i dessalat, ceba, all, oli d'oliva verge, safrà i sal; l'**arròs amb crosta**, que es fa al forn aprofitant les restes de guisats anteriors, i amb all, brou, safrà, oli i sal i, encara amb l'afegit d'un ou batut per donar-hi una peculiar textura. En la tradició pairal de casa nostra fou molt estimada la **cassola de camp**, que es cuina amb tot allò que tenim a mà: tomàtec, ceba, pebrot (verd i vermell), all, farigola, cargols, vi blanc, oli i sal; l'**arròs a la caputxina**, que era un plat molt pastós (molt estimat pels frares caputxins, ja que "omplia viat") segons la descripció aportada pel cèlebre gastrònom, el Baró de Maldà: "Se'ns dugué a taula, al mig d'esta posaren una gran cassola de terra plena d'arròs groc i espès, cuinat a la caputxina. I fou tan bo aquell arròs que se n'ompliren alguns bé lo plat i lo pap" (*Calaix de Sastre*, dia 8 de octubre de 1806). La manera més senzilla de cuinar l'arròs, però molt sanitària quan hom està malalt, és l'**arròs amb oli**.

Més enllà de l'arròs propi de la cuina tradicional hi ha els plats senyorials o de luxe, com ara l'**arròs amb llamàntol**, on es reforça l'arròs amb brou de marisc, amb un sofregit de tomàtec, pebrot (verd i vermell), all (preferiblement "de Belltall" o "de Lleida"), ceba, oli d'oliva i sal, amb l'afegit final d'una mica de pebre i safrà (millor "de Montblanc"). A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, dels bolets i de la seva presència en la cuina pairal i monàstica.

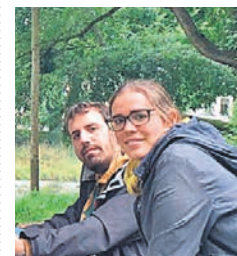
Fra Valentí Serra de Manresa és arxiver dels caputxins

Il·lustració de Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen (1897)

NATURALMENT CURIOSOS

Premis Nobel 2017

► Marc Talló i Neus Mestre

Com cada any, els premis Nobel han estat atorgats. En aquest article intentarem explicar-vos el de medicina i el de química, que premien descobriments amb els quals estem familiaritzats.

D'una banda, el **premi Nobel de Química** s'ha atorgat a tres científics, Jacques Dubochet, Joachim Frank i Richard Henderson, per haver contribuït al desenvolupament de la criomicroscòpia electrònica, una tècnica que serveix per fotografiar molècules molt petites que es troben en una solució aquosa.

Ja fa dècades que podem visualitzar les cèl·lules amb l'ajuda de microscopis òptics. Podem veure quina forma tenen, com es mouen, com creixen, estructures grans que contenen... però no són prou potents per veure com són les molècules que hi ha dins (com les proteïnes, l'ADN o l'ARN). Aquests tres científics han desenvolupat eines clau per tal de fer possible una tècnica que es coneix com a criomicroscòpia electrònica que serveix precisament per determinar l'estructura de les molècules.

La tècnica funciona congelant una mostra molt petita d'aigua que conté un tipus de molècula. Dubochet va treballar per aconseguir la congelació immediata sense perjudicar les molècules. Després, aquesta mostra congelada es pot fotografiar amb un microscopi d'electrons de manera que, tal com va observar Henderson, s'obtenen el que serien les ombres d'aquestes molècules en diverses orientacions. Finalment, Frank va estudiar com combinar totes aquestes imatges per obtenir l'estructura tridimensional de la molècula.

El premi Nobel de Medicina i el *jet lag*

Per altra banda, tenim el premi Nobel de Medicina que va ser atorgat a Jeffrey C. Hall, Michael Rosbash i Michael W. Young, per haver contribuït a entendre els mecanismes moleculars que controlen els ritmes circadians.

Tal com comentàvem en el nostre article del *jet lag*, els ritmes circadians són oscil·lacions de les variables biològiques al llarg de les 24 h del dia. El cos humà té un rellotge biològic que marca els diferents estats de son i vigília i permet que el nostre cos treballi quan ha de treballar i descansi quan ha de descansar. Imagineu-vos si el nostre cos estigués treballant tot el dia amb la mateixa energia sense parar, al cap d'uns dies no podríem fer res de res.

Els tres guardonats han pogut determinar el mecanisme que tenen les cèl·lules mantenir el cicle circadià de 24 h. Primer de tot, Hall i Rosbash, investigant amb mosques van veure que hi ha una proteïna anomenada PER (període) que s'acumula a la nit, tot regulant un estat de son, i abans de despertar-nos es degrada (ja no la tenim a la cèl·lula) per poder estar atents i en plena activitat. Més endavant Young va descobrir dues proteïnes més, TIM i DBT, que asseguren que el cicle d'acumulació/degradació de PER sigui de 24h igual que el dia. Aquest mecanisme és comú en tot el regne animal i vegetal.

Els premis Nobel també ens demostren que els descobriments científics s'aconsegueixen amb el treball en equip i que compartir els resultats amb la comunitat científica és essencial per avançar conjuntament.

Medalla del Premi Nobel

Marc Talló Parra i Neus Mestre Farràs són biolegia humans. Podeu fer propostes de temes a naturalmentcuriosos@gmail.com

CELEBREM LA CASTANYADA

TARDOR 2017

VIU LA CASTANYADA A SANT GERVASI

DISSABTE, 21 D'OCTUBRE

10.30 h **Bombons de castanyes**
Lloc: Centre Cívic Vil·la Florida

DIMECRES, 25 D'OCTUBRE

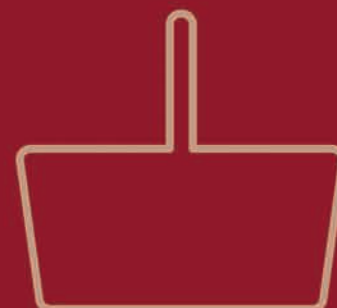
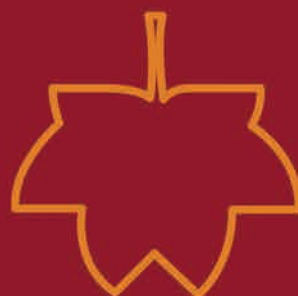
17.30 h **Participa al túnel del terror**
Lloc: Centre Cívic Casa Sagnier

DIVENDRES, 27 D'OCTUBRE

18 h **Túnel del terror (nit d'ànimes)**
Lloc: Centre Cívic Casa Sagnier

DISSABTE, 28 D'OCTUBRE

10.30 h **Origami de Halloween**
Lloc: Centre Cívic Vil·la Florida

**Districte de
Sarrià-Sant Gervasi**

**Ajuntament de
Barcelona**

ARTICLES

UN MÓN GLOBAL

Pot un tercer vendre les meves dades?

► **Judit Garrido Fontova**

Quan ens referim a la venda de dades de caràcter personal a tercers, parlem de cessió de dades. Quan la mateixa comporta identificació de concretes persones físiques constitueix una comunicació de dades de caràcter personal. Ara bé, per poder cedir o

comunicar a tercers les dades personals de qualsevol persona cal que es compleixin dues condicions:

—Que existeixi un consentiment exprés per part del titular de les dades.

—Que s'indiqui al titular de les dades la finalitat per la qual se cediran les seves dades.

En qualsevol cas, aquest consentiment serà en tot moment revocable per part del titular de les dades. Tanmateix, qualsevol cessió que no hagi estat ben informada al titular afectat resultarà nul·la.

Per tant, per poder vendre una base de dades a un tercer és necessari que els titulars de les dades hagin estat degudament informats de la cessió de les seves dades a un tercer i ho hagin consentit expressament.

La clàusula de protecció de dades

És pràctica habitual, per aconseguir de forma fàcil i àgil poder cedir o comunicar a tercers les dades personals que es recullen, per exemple a través d'una pàgina web, incloure una clàusula de protecció de dades genèrica en la política de privacitat de la pàgina web en qüestió o del formulari corresponent. Així, aquesta clàusula permet obtenir el consentiment de la persona afectada.

En aquest sentit, les Agències de Protecció de Dades han establert, en els seus informes, que la clàusula ha de ser acceptada expressament mitjançant l'acceptació expressa de la política de privacitat o la seva signatura manuscrita en cas que es tracti d'un formulari en suport paper.

Això ha motivat que moltes empreses utilitzin en les seves polítiques de privacitat aquesta clàusula, ja que, d'aquesta manera, garanteixen el seu dret a poder cedir o comunicar les dades a tercers empreses per, en definitiva, poder vendre les seves bases de dades a tercers d'una forma legal.

Actualment, amb la Llei Orgànica de Protecció de Dades, el fet de cedir dades personals a un tercer sense el consentiment del titular o sense legitimació està qualificat d'infracció greu (molt greu si es tracta de dades personals sensibles com, per exemple, dades de salut). En aquests casos, la sanció econòmica pot oscil·lar entre els 40.001 i els 300.000 euros, tal com estableix la mencionada Llei.

Així doncs, quan ens truquin o enviïn un missatge per oferir-nos productes o serveis i no sapiguem d'on han tret les nostres dades podem, primer de tot, preguntar qui ha proporcionat el nostre nom, correu i telèfon, així com sol·licitar que eliminin el nostre contacte, ja que no s'haurà obtingut de manera legal.

Judit Garrido Fontova és advocada especialitzada en noves tecnologies i protecció de dades

L'ART D'OBSERVAR

Retratar la llibertat

► **Pau Farràs Ribas**

Camino cap a la Fundació Tàpies amb ganes de poder veure, abans no la treguin, l'exposició "Sísif col·lectiu" del fotògraf nord-americà Allan Sekula (1951-2013). Tinc la sort de poder-me afegir a la darrera

dera de les visites guiades i gratuïtes que s'haurà fet de la mostra —avui n'és el darrer dia. Carles Guerra, director de la fundació Tàpies, i Anja Isabel Schneider, tots dos comissaris de l'exposició, ens ajuden a entendre Sekula. A mesura que ens anem endinsant en l'obra del fotògraf, m'adono que és una obra impregnada de sentit o, potser millor, que lluita per donar sentit al món d'avui, per descobrir i per transmetre aquest sentit. A poc a poc, l'emoció em va corrent i em sap greu d'haver esperat tant a venir; ja no hi podré tornar ni podré recomanar a ningú d'anar-hi. Em sento interpel·lada per l'obra de Sekula. El fotògraf no buscava transmetre la realitat material en si mateixa i sento que la seva obra és més una proposta ètica que estètica, malgrat la indiscutible qualitat de les seves imatges. Al llarg de la visita, Guerra ens ajuda a entendre com el testimoni fidel d'uns fets esdevinguts a la realitat i captats per la càmera no necessàriament ens aporten comprensió. Sempre una imatge val més que mil paraules? Ens posa com a exemple el cas d'uns fets delictius, esdevinguts fa uns anys als EUA, que van ser filmats per un testimoni i ens recorda com aquestes imatges no van servir per defensar la veritat. La persona acusada del delict, malgrat que el testimoni de la càmera no ho avalava, va ser condemnada. Les imatges fidels no van poder transmetre el sentit de la veritat.

Com ho fa Sekula per transmetre sentit?

Sekula juga amb el contrast de les imatges, amb les connexions entre unes i les altres, amb les seriacions i acompanya la fotografia de text. Com ens transmet, per exemple, el sentit de la llibertat? Una de les fotografies exposades mostra la carbaseta i les peces de la loteria que els estibadors del port de Barcelona fan servir per distribuir la feina equitativament. Aquest sorteig és un acte de llibertat, un acte d'unes persones que entenen que el treball no els és donat per ningú, sinó que els pertany com a cosa pròpia. El treball no els el donen el amos de les navilieres ni de les empreses comercials, tampoc les autoritats portuàries. Propietaris i autoritats només els brinden una oportunitat d'organitzar el treball. Tot això em ressona profundament en el context que vivim i em ve al cap: "Votarem per ser lliures". I tot seguit penso, no, "Votarem perquè som lliures". També em ressona una vegada i una altra el títol de l'exposició i em pregunto: perquè Sísif col·lectiu? Guerra ens explica com el nom ve arran de l'experiència que Sekula va testimoniar a les platges de Costa da Morte plenes de chapapote on els voluntaris que les netejaven havien de tornar-hi sense parar perquè seguien omplint-se insistentment de petroli i més petroli. Sísif, un dels reis de la mitologia grega, a causa de la seva astúcia per deslliurar-se de la mort, va ser condemnat a empènyer, pels segles dels segles, una pedra gegantina muntanya amunt que, en arribar al cim, rodolava cap avall. Sísif. I penso en el tragí del nostre ritme de vida globalitzat, com sembla que ens convida a fer l'autor. També em pregunto si el nostre petit poble serà castigat, per la seva astúcia, a lluitar indefinidament pel seu dret a ser. Quants intents caldran? Arribarem a sostenir, per nosaltres mateixos, la pedra al cim? Quan arribo a casa, vull saber més coses d'Allan Sekula. En un article signat per *pabloelorduy* i publicat a *diagonalperiodico.net* arran de la mort del fotògraf lleixo: "(...) Una de les tesis defensada per Sekula és que l'art (...) respon a una finalitat transformadora (...), la d'ajudar-nos a comprendre que la realitat no és definitiva i que el que ens envolta pot arribar a ser d'una altra manera."

Pau Farràs Ribas, www.nodre.com

ARQUITECTURA A SANT GERVASI

El turó de Monterols

► **Jaume de Oleza**

Un dels espais amb més antiguitat del nostre districte és el turó de Monterols, un petit monticle que amb prou feines sobresurt de la plana de la ciutat de Barcelona. Un lloc que va marcar la història d'aquest districte. Sembla ser, que en el mateix turó va existir un as-

sentament humà durant el neolític, un poblat de cabanes que suposadament el van escollir els seus habitants per la seva situació amb excel·lents vistes i amb un fàcil accés al pla. Quan es va urbanitzar la base del turó cap al 1917, a la cantonada dels actuals carrers Muntaner amb Copèrnic, es van trobar diverses restes arqueològiques entre les quals destacava un sepulcre de Fossa datat entre el 2.500 i el 3.000 abans de Crist. Al segle XI apareixen documents que mostraven l'existència de camps de cultiu i bestiar en aquest lloc. Ja en el segle XII, adquireix el seu actual nom de Monterols, degut el seu propietari Pere de Monterols, que anys més tard, va designar com un dels seus marmessors a Joan de Sant Gervasi. És llavors quan l'antic poble passa a anomenar-se Sant Gervasi de Cassoles que li va donar nom al nostre districte actual. Com veiem, Sant Gervasi es va construir al turó de Monterols ja des de fa una pila d'anys. Té, doncs, una llarga història que ens remunta a la prehistòria. El turó també es deia turó d'en Gil, degut a la família Gil propietària de la finca. Una família catalana amb una clara implicació ciutadana i social. En Pere Gil va ser un dels promotors de l'Hospital de Sant Pau, així com de la introducció del gas a Barcelona. Aquesta família va ser la propietària, fins que el 1940 l'Ajuntament de Barcelona va comprar la finca i va passar a ser de titularitat pública. El 1947 es va obrir el parc amb una remodelació realitzada per Lluís Riudor, arquitecte i director en el seu temps de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona.

Un turó sobre el pla de Barcelona

El turó és un petit monticle que sobresurt tot just 120 metres d'alçada sobre el pla de Barcelona, i en l'actualitat és un parc de vegetació mediterrània, amb arbrat compost bàsicament per pins, garrofers, roures, alzines, oliveres i ametllers. Tots aquests arbres són unes varietats típiques de l'àrea mediterrània que podem trobar al nostre territori. El desnivell de la seva topografia fa que apareguin diferents racons entre una frondosa vegetació, el que li dona un caràcter especial i diferenciat d'altres zones verdes de la ciutat. Passejant pels camins del parc podem accedir al cim del turó i gaudir de bones vistes de la ciutat. En el seu recorregut ens trobem amb places i bancs pel descans i en un dels seus racons ens trobarem també amb una petita font de pedra amb un baix relleu de dues figures d'autor desconegut, però no per això menys curioses. En definitiva, un lloc tranquil i protegit per poder-se prendre un temps de tranquil·litat amb la sensació d'estar més en un espai forestal que en un parc urbà.

Jaume de Oleza és arquitecte, www.controller.cat

Sala Home Cinema

Sala Hi-Fi

Bang & Olufsen

MONLEÓN

ELECTRÓNICA

Venga a conocer nuestro
nuevo espacio de más de 1200m²

Como siempre, con las últimas novedades
y las mejores marcas

C. Balmes 317 (esquina C. Copérnico) · 08006 Barcelona - España · T. +34 932 177 431 · E-mail: monleon@monleon.com

el peix més fresc!

DE LA LLOTJA

A Plusfresc comprem directament el peix del Mediterrani a la subhasta del port de Tarragona, Cambrils, Sant Carles de la Ràpita i Vilanova i la Geltrú.

El peix i el marisc de Galícia l'obtenim de la llotja de Vigo, Cambados, Vilagarcía de Arousa i Ribeira, i el peix del Cantàbric, de la llotja de Pasaia, entre diferents procedències.

Apostem pels pescadors locals i les arts de pesca artesanals!

Tenim bullidor!

Encarrega'ns el peix i marisc que vulguis i te'l courem gratuïtament!

Llambàntols, nècores, punxents, bigaros, bou de mar, gambes, escamarlans, pop, peu de cabra, musclos, cloïsses, llagosta...

Prova'l, és gratuït!

Demana-ho i t'emportaràs el dinar fet!

Et bullim el peix o marisc que tu triïs i t'hi posem gambes, musclos, cloïsses... tria el que més t'agradi d'acompanyament! Llest per menjar!

el SÚPER
QUE
T'estima

**Visita'ns a
Sant Gervasi!**

Via Augusta 188, o
Teodora Lamadrid 21-23

plusfresc:
de Lleida

POLÍTICA DE BARRI

Sobre les càrregues policials

Preguntes als polítics sobre temes d'actualitat

Carme Rocamora (@CarmeCRS)

El passat 1 d'octubre, durant la celebració del referèndum d'autodeterminació, els veïns van ser víctimes de fortes càrregues policials en conseqüència d'haver estat protegint als carrers el referèndum. Així mateix, posteriorment, es van cometre diversos assetjaments a les forces de seguretat en mostra de rebuig per les càrregues.

- Creieu proporcionals les accions policials dutes a terme?
- Qui creieu que són els responsables?
- Creieu apropiada l'actuació dels mossos?

Travessera de Gràcia, 17-O. Fotografia: Carme Rocamora

Jordi Martí, regidor president

Grup Municipal Demòcrata
L'actuació de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil va ser desproporcionada i d'una violència injustificada i impròpia d'un país democràtic. Va actuar com una policia repressora i el president Rajoy és el principal responsable polític d'aquesta ignomínia; però també ho són el ministre d'Interior Zoido, el Delegat del govern de l'Estat a Catalunya Millo i el coronel de la Guàrdia Civil Pérez de los Cobos. Els veïns que van votar a les escoles Projecte, Infant Jesús i Dolors Monserrà, i especialment els que van ser víctimes de les agressions, tenen tot el nostre suport i solidaritat. Hem estat presents com a Grup Municipal Demòcrata en les ofrenes florals que es van fer davant de les escoles afectades, i el dia del referèndum nombrosos associats del PDeCAT vam ser presents als col·legis del districte, ajudant en tot el que vam poder. Així mateix, els Mossos d'Esquadra van complir la seva missió amb pulcritud i professionalitat, executant les ordres judicials.

Óscar Ramírez, PP

PP
Des del PP recolzem i donem suport a l'actuació de les Forces i els Cossos de Seguretat de l'Estat -que han seguit les instruccions dels Tribunals com a garants de l'Estat de Dret-, i a la seva actuació aquests dies a Catalunya davant la celebració del referèndum il·legal de l'1-O. Vam mostrar el nostre suport i respecte incondicional a la Policia i a la Guàrdia Civil en uns moments d'extraordinària dificultat per a les persones que defensen la democràcia a Catalunya. Situació molt complexa en la qual els Cossos i les Forces de Seguretat de l'Estat han estat reiteradament assetjats en els llocs on estaven allotjats per torbes que recordaven els pitjors moments històrics d'Europa. Tot això és responsabilitat de Puigdemont i Oriol Junqueras, els responsables de crear la mentida de "Espanya ens roba" i que ara volen passar a la mentida de "Espanya ens pega", per la qual cosa demanem que deixin de mentir i crear una realitat virtual, de confrontació i que genera divisió a la societat catalana.

Carina Mejias, Cs

Cs
El dia 1 d'octubre, quan es va cometre el gran frau democràtic que va ser el referèndum, és evident que a conseqüència de les càrregues policials vam veure coses que a ningú li van agradat, però és el resultat que el President llancés la gent als carrers. Tot i així, també és cert que va ser un fracàs per part del Govern central confiar l'intent d'evitar el referèndum als Mossos, quan estava clar que aquests no obeeïren i també és inadmissible que la gent durant aquests dies hagi assetjat a la Policia i la Guàrdia Civil, que només estava fent la seva feina. La culpa principal és del govern de Carles Puigdemont, havent portat a terme aquest referèndum il·legal. Tot i així, que un jutge doni l'ordre que la Policia ha d'actuar tampoc creiem que sigui la millor manera de solucionar les coses, per tant les culpes són una mica compartides. Als nostres veïns de Sant Gervasi els hi volem dir que ens donin la seva confiança perquè podem configurar un govern nou i alternatiu i que basteixi ponts per solucionar aquesta fractura mitjançant unes eleccions autonòmiques.

Guillem Casals, ERC

SARRIÀ SANT GERVASI ERC
Condemnem les brutals i clarament desproporcionades accions dutes a terme per la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Mentrestant els Mossos van complir amb el mandat jurídic, apareixent repetides vegades durant la prèvia de l'1 intentant desallotjar tot i que no van poder al·trobar-se a centenars i milers de veïns davant. Tot i així, cal recordar que els Mossos van desallotjar més del doble de col·legis que les dues policies espanyoles, sense cap ferit. Cadascun d'aquells que han entregat un xec en blanc al govern perquè actuï així -en especial, el PSOE i Cs-, també ho són. Els que callen i els que justifiquen la brutalitat mostrada per les policies espanyoles en la jornada del dia 1, també. Els que equiparen a nivell de responsabilitats entre el govern català i l'espanyol, també. Mostrar una sincera solidaritat a totes i cadascuna de les víctimes, directes o indirectes, pels fets ocorreguts. Que sàpiquen que el dolor és compartit, però que siguin conscients que no estan sols i que, pel que necessitin, som aquí.

Joan Manel del Llano, BeC

BeC
Creiem que ningú pot dubtar que la brutal intervenció de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil contra gent que volia expressar-se pacíficament va ser absolutament desproporcionada; per tant, la condemnem. Mariano Rajoy i el govern del PP són els únics responsables de la violència generada, i no hi ha solució al problema mentre segueixin al govern. Pensem, però, que les vies unilaterals no tenen sortida i seguim insistint en la necessitat del diàleg i en la solució d'un referèndum acordat, com vol el 80% de la ciutadania. Expressem tot el nostre suport a les persones ferides i també els volem dir que cal fer tot el possible conjuntament perquè fets així no es tornin a repetir. Totes les policies haurien de tenir com a primer objectiu defensar la ciutadania, i desgraciadament, altres cops els Mossos també han actuat amb desproporció; esperem que la seva mesurada actuació del dia del referèndum no sigui una excepció.

Bias Navalón, PSC

PSC
En primer lloc vull fer arribar en el meu nom i en el del Regidor Daniel Mòdol la nostra condemna i repulsa pels fets que van passar el dia 1d'octubre i traslladar-vos el nostre suport a tots els veïns i veïnes i a les escoles que van patir les accions policials. Encara que la responsabilitat màxima recau en el president Rajoy, vull afegir, que també té responsabilitat el president Puigdemont, doncs aquesta situació s'ha produït per haver traspassat a la ciutadania la responsabilitat de l'organització del referèndum, competència que sens dubte li pertocava al Govern de la Generalitat. Aquest fet ha provocat una gran divisió a la nostra societat i tal i com vaig expressar fa unes setmanes "Cap projecte polític te dret a dividir el nostre poble" i Puigdemont ho ha fet. Estem en un moment excepcional i des del PSC fem una crida al diàleg. És moment de dialogar i bastir ponts per recuperar la nostra democràcia.

Fotografia: Carme Rocamora

POLÍTIQS DEL BARRI

Carina Mejías

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**
Aquest cop visitem Carina Mejías, **presidenta del Grup Municipal de Ciutadans a l'Ajuntament de Barcelona**. Tot i que no és veïna del barri, ja que va néixer a Sant An-

dreu i ara viu a l'Eixample, parlem amb ella perquè és **Regidora adscrita a Sarrià-Sant Gervasi**, una de les poques que acostuma a venir sempre que pot als Consells Plena-
ris "ja que no visc al districte, és una bona manera de conèixer els problemes i peticions dels veïns de primera mà".

Mejías va néixer l'any 1963 i és advocada per la Universitat de Barcelona. La seva entrada a la política va ser l'any 1991, quan es va afiliar al Partit Popular i en va ser diputada al Parlament de Catalunya dues legislatures. Va ser l'any 2012 quan es va presentar com a diputada per Cs fins l'any 2014. L'any següent va canviar d'escenari: del Parlament a l'Ajuntament de Barcelona. Ens confessa que el més important de la seva vida són els seus dos fills. També que li agrada el cinema, la lectura i el mar. El futbol mai no l'ha apassionat gaire, però era del Barça fins que el partit "ha mesclat l'esport amb la política". Ens va assegurar també que, ara mateix, el seu major desig és que

Catalunya s'estabilitzi i confia que "podem gaudir d'un futur prometedor tots plegats".

Hem pogut parlar principalment sobre la seva postura respecte al referèndum, que considera que va ser "un frau democràtic a la ciutadania i una irresponsabilitat per part del govern que va llançar la gent als carrers". Sobre les càrregues policials no es va voler posicionar, tot i que va reconèixer que no li va agradar veure aquelles imatges. Així mateix, si es va mostrar crítica amb l'assetjament per part de la gent cap a la Policia i la Guàrdia Civil i a més a més, Mejías considera que la principal responsabilitat del que va passar és de la Generalitat i dubta que hi hagi un diàleg possible "amb algú que diu referèndum o referèndum".

Carina ens va explicar, tristament, que "evidentment" té amigues independentistes i que lamenta les converses que ha mantingut amb elles aquests dies, ja que s'han enfadat amb ella per la seva condició de militant de Cs. Ens diu, que si pogués parlar

amb elles, els hi diria "que no es creguin tot el que els hi expliquen, la independència no generarà cap món ideal". Es va mostrar convençuda també que la solució ara mateix és convocar eleccions autonòmiques amb "urnes de veritat", unes eleccions on Ciutadans es presentarien sols i amb la convicció que guanyarien, ja que primer eren "un grup de 3 diputats, després de 9 i després de 25". Si guanyessin, l'objectiu seria "configurar un govern nou i alternatiu que basteixi ponts per solucionar aquesta fractura". En el seu programa, no es contemplaria mai la idea d'un referèndum pactat perquè consideren que Catalunya no ha de sortir d'Espanya ni d'Europa: "El nostre projecte és solidaritat i no farem res que no surti de la solidaritat interterritorial. I no ignorem a ningú, el que volem és explicar a la gent que el nostre projecte polític és millor que el que defensen altres."●

Podreu llegir la versió ampliada al lloc web

¿Te duelen las rodillas?

Sal del modo pause.

Cuando nuestro cuerpo nos obliga a estar en pause,
también está en pause todo aquello que nos gusta.

FisioBcn; descubre la fusión de la tecnología más
vanguardista con los tratamientos más tradicionales.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito
y un 15% de dto. en tu primer tratamiento.
t. 93 217 86 55 • www.fisiobcn.eu

FISIOBCN
FISIOTECHNOLOGY

TREBALLANAT A SANT GERVASI

Josefina Massana Soler, l'ànima del bar Mandri

Una calamarsada va canviar la seva vida

Fotografies: Javier Sardá; textos: J. Sardá i J. Mestre

Nascuda a l'Ordal el 1924, la Josefina va treballar a la vinya, tant a les seves finques com a les de Cal Rabella amb un contracte de parceria, un arrendament que segueix vigent en moltes finques amb vinyers.

A Catalunya, la parceria estableix un arrendament per repariment de la producció: el propietari de les terres rep una de tres parts de la collita i el parcer fa produir al camp actuant de pagès o d'empresari, preocupant-se de contractar la mà d'obra per fer les feines, com la llaurada, la sembra o plantat dels ceps, la poda, la fumigació i la verema.

El 1962 els vinyers van patir una gran pedregada a la zona de l'Ordal, mentre a Barcelona queia la nevada del segle. L'afectació de les vinyes que tenien a càrrec Josefina i el seu marit, Joan Pujadó i Boada, els va portar a la ciutat a la cerca de treball, com també van fer altres parcers de la zona. El fill major, Joan Pujadó Massana, amb tan sols 14 anys, es va traslladar a Barcelona per treballar al bar d'uns cosins que ja s'havien instal·lat al barri del Poble Nou.

Els anys posteriors a la calamarsada, va ser difícil sobreviure amb la collita: la feina a les vinyes no donava el rendiment adequat a la dedicació. No tenien clar el futur familiar. I tot es va precipitar quan a principis de 1966 es va presentar l'oportunitat d'un traspàs de bar a Barcelona.

Un bar al carrer Mandri

Al carrer Mandri 60, hi havia un bar des de feia temps, el Bar Camilo, pel seu amo. El carrer Mandri era llavors un carrer sense asfaltar on els taxistes no els agradava acostar-se en dies de pluja, quan es convertia en un fanguer. Després de dos anys, el Camilo va passar a ser el Bar Muñoz, regentat pel senyor Muñoz i la seva dona, que passats 18 anys i sense tenir descendència, ho van traspasar als actuals propietaris.

La família Pujadó tenia capacitat d'invertir en el seu futur, en el camp a l'Ordal o en la restauració a Barcelona. La germana de Josefina portava un restaurant a l'Ordal i coneixia des de dins el món de la restauració. Els va animar a canviar de vida i a la tardor de 1966 van decidir, després de parlar amb el seu fill gran, invertir el capital disponible en un nou tractor, en el traspàs del bar, que van anomenar Mandri, com el carrer on es trobava.

Josefina reconeix que el primer any a la ciutat es va sentir malament, allunyada del seu espai vital i la relació diària amb els veïns del poble. La ciutat i els seus ciutadans eren desconeguts, fins que va començar a gaudir amb el nou entorn, el nou treball i nous amics, amb els quals ha compartit taula en múltiples ocasions. En poc temps però amb treball

A dalt, Josefina Massana, a l'esquerra amb els seus quatre fills: Joan, Xavier, Jaume i Josep Pujadó. També una vista de la barra del bar Mandri.

diari dur, Josefina i Joan van poder pagar el primer termini d'un pis al carrer Muntaner, això els va permetre reformar el local per ampliar la cuina. El negoci funcionava i les Braves del Mandri eren un ganxo comercial que va sorgir per recomanació d'una amiga i veïna, que feia aquest tipus de patates al poble, convertint-se en una tapa recurrent per acompanyar un refresc o una cervesa.

Amb un negoci en creixement, la família va patir un cop dur quan el pare va morir de càncer el 1969, deixant una família de quatre nois amb la seva mare al comandament del projecte. Joan, nascut el 1951, treballava des dels 14 anys i estava totalment dedicat al negoci. Xavier, nascut el 1953, va deixar els estudis per treballar al bar. Els bessons Jaume i Josep, nascuts el 1962, van seguir a l'escola i després van anar a La Salle Bonanova. Josefina encara no s'explica com va aguantar aquells anys amb jornades interminables, dedicada a la cuina mentre els seus fills cobrien el servei a les taules. Obrien 365 dies a l'any i encara

que els fills s'alternaven, la mare estava diàriament cuidant de la família i la cuina. Ara se sent a gust al barri, perquè és el més semblant que es pot trobar en una gran ciutat a un poble, arribant a tractar i conèixer profundament als clients de diari. Pel bar passen i han passat moltes persones populars, sobretot esportistes com ara jugadors del Barça (Piqué, Puyol...), tenistes (Carles Costa era veí...), corredors de motos (Cardús, Sito Pons...).

Les Braves del Mandri es disputen l'hegemonia amb les del bar Tomàs de Sarrià. Actualment molts bars disposen de patates braves, però els sabors de les salses marquen les diferències i el secret del Mandri, el toc especial de la Josefina. Hi ha altres plats que els fills valoren de la mare: els canelons de tota la vida, els macarrons benvolguts del nét Ignasi o el capó de Nadal apreciat per la Maria Carme. Són, però, els detalls i les salses, que Josefina treballant amb afecte, el que fan del bar Mandri, que enguany ha fet 50 anys, un local diferent. ●

CLÍNICA DENTAL MANDRI 10

Dra. Esperanza Causapé
Dr. Arturo Anadón

93 4179235

- Odontologia no invasiva
- Implantologia y Cirugía Oral
- Ortodoncia Infantil- Adulto

- Prótesis Dental
- Periodoncia
- Invisalign

- Estética Dental
- Endodoncia
- ATM

Trato Familiar y Personalizado

Des de 1991 més de 25 anys al vostre servei

Mandri, 10 ; 2º - 2ª 08022- Barcelona Tel. 93 4179235 - 636889750
cd@mandri10.com www.mandri10.com

5a Mostra de Tardor, Comercial i Gastronòmica, de Sant Gervasi

dissabte **21** d'octubre

de 10 del matí a l'1 de la matinada

Plaça Frederic Soler - Plaça Joaquim Folguera - Carrer Vilarós - Mercat de Sant Gervasi

Vine

et convidem a

de 10 del matí a 8 de la nit
Mostra Comercial

d'11 a 14.30 i de 17 a 19.30 h.

castells inflables i tallers participatius per als més menuts

de 19.30 a 01 h. **"Tast de nit"**
del Mercat de Sant Gervasi

tastet preparat a les parades del Mercat

10 del matí, xocolatada
per a tothom

12 h. "Sardanes a Sant Gervasi"
ofert per l'Associació de Veïns de
Sant Gervasi

13.30 h. vermut popular
vermut, patates, olives i...

a partir de les **18.30 h.**

exhibicions de country

a càrrec de "Llar Country Bonanova"

a partir de les **22 h** i fins a **l'1** de la matinada
música en directe amb animació
i disc jokey fins al final de la festa

d'11 a 14 h.

**Mostra
d'Entitats
del barri**

al carrer Vilarós

**d'11 a 14
i de 17 a 19 h**

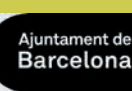
**Tallers de cuina
d'aprofitament
#jonollenço**

al carrer Vilarós

Organitzen :

Amb el suport de :

REPORTATGE: REFERÈNDUM 1-OCT

Oració per un demà

► Roser Díaz Martín

En nom del pare

Molts de nosaltres que tenim una edat recordem al pare, d'altres a l'avi...

No podíem pensar que quan l'home es despulla del seu vestit d'història queda tant nu com si mai hagués conegut la paraula civilització. Tots tenim instints, però la grandesa de l'home roman en aplicar-los dins del marc de la convivència. També tots tenim memòria. N'hi ha qui parla de "memòria històrica" com el record conjunt d'un poble, d'altre com la referència d'aquells fets que malgrat que passats encara ens influencien avui. Quan personalment reprenem les històries d'infantesa on es parlava de "republicans" i "nacionals", quan veiem que el temps no tot ho cura, perquè mentre hi ha record de greuge hi ha sentiment d'ofensa, quan encara no teníem tancades les ferides i vivíem en un impàs suposadament tranquil, tot torna.

En aquest cas la història es repeteix, com aquí passa una vegada i una altra, el poble s'uneix i s'aixeca en nom de la llibertat, de l'expressió sense embuts, sense mentides. En el nom del pare, en el nom de la justícia que l'hi va mancar, en el nom de l'avi, en el nom del dolor que va patir, m'agradaria dir que tot ha estat un malson.

En nom del fill

La terra no és erma, continua tenint un relleu fort i actiu, que creu en la il·lusió i la igualtat. Caminen de la mà dels ideals que els hem ensenyat. Dempeus, perquè la cultura i la unió així els manté, assisteixen esfereïts a uns fets orquestrats per l'absurd. Molts d'ells que veien tan llunyanes les històries dels avis, comprenen que el punt final encara no està escrit. Potser ells, lliures de records tan propers, on les ferides hi són però no sagnen, seran capaços de revertir aquesta situació.

En nom de l'Esperit Sant

Diuen que és la força de la flama, el que dóna el sentit al sentiment, el que fa l'ànima potent i sobretot omple a la gent de gràcia per aguantar les embranzides de les dificultats. Ara ens toca a nosaltres, som el pont entre la memòria dels pares i el futur dels fills. No pas un pont per trepitjar sinó per salvar desnivells profunds. Forts, sense titubejos, aguantats per les cadenes de la raó hem d'intentar unificar vincles, ideals, sensacions i mons que malgrat que tan oposants no són tan diferents.

Tots plegats la matinada de l'1 d'octubre, sota la pluja i la foscor, al pati de l'escola Augusta, esperàvem amb il·lusió i sentiment, el fet que algú ens pogués escoltar. Però un cop més els ponts es van escapar, només la construcció de l'escola amb una petita porta d'entrada que dificultava l'accés de les forces policials em va separar d'aquella gent que patia els cops amb impotència, aguantant fort les columnes d'aquest pont que portarà als nostres fills a un món millor. Perquè malgrat el que passi, sempre creurem que el podrem tenir.●

Fotografia: Juanjo Comparé

La dignitat dels barris

Crònica dels dies 30 de setembre, 1 i 3 d'octubre

► Jesús Mestre Campi

Darrerament sembla que estem acumulant moltes diades històriques, però l'1-O de ben segur que ho serà. Possiblement com el 20S. Per l'1-O, fins i tot el clima va acompanyar: el sol va deixar de somriure, va ser substituït per un cel gris i la pluja i els plugims ocasionals que semblaven voler donar un marc solemne a la jornada electoral: es va fer el Referèndum per l'autodeterminació, es va desobeir a l'estat central i s'ha fet un pas irreversible.

A Sant Gervasi s'havien preparat un total de 15 col·legis electorals, a la majoria dels quals la nit anterior hi va dormir gent per evitar el seu precinte. Eren aquests, amb la gent que es va quedar a dormir:

La Bonanova:

CIFO La Violeta (20 persones)

Escola Projecte (40 persones)

Escola Superior de Disseny Llotja (més de 60 persones)

El Putxet:

Espai Putxet (25 persones). A la matinada va ser atacat per un grup d'ultrases que van intentar entrar i van produir desperfectes a la porta.

Carrer Bertran

Institut Serrat i Bonsatre (hi va dormir prou persones)

El Farró:

Escola Oficial d'Idiomes (hi va dormir prou persones)

Escola Poeta Foix (més de 70 persones)

Monterols:

Casa Sagnier (hi va dormir gent)

Serveis Centrals del Departament d'Ensenyament (no s'hi va quedar ningú a dormir)

Institut Menéndez y Pelayo (més de 100 persones)

Institut Montserrat (hi va dormir gent)

Galvany:

Escola Infant Jesús (hi van dormir unes 30-40 persones)

Escola Augusta

Escola Nausica (hi va dormir gent)

L'1-O

A les 5 del matí, davant de les seues electorals s'hi van començar a agrupar veïns i veïnes per donar suport a la gent que estava dins dels col·legis i per ajudar-la que no es precintessin. Van passar els mossos que, en general, van donar consignes tranquil·litzadores tot i fer arribar a la gent dels col·legis les ordres judicials corresponents. Un moment especialment emocionant va ser quan van arribar, gairebé com per art de màgia, les urnes i les papernetes, i tot seguit es van constituir les meses electorals. Tot i així, els col·legis i les votacions va costar que comencessin, i quan ho van fer, passades les 10 h, a la majoria dels centres hi va haver molts problemes informàtics. Es va produir un dur atac contra la logística

Fotografia: Carme Rocanora

informàtica del referèndum. Però van oferir-se a col·laborar voluntàriament experts informàtics que van aconseguir connectar amb el cens electoral mitjançant mòbils de darrera generació.

Finalment, es va poder votar. Però aleshores alguns col·legis van rebre l'atac de la policia nacional: un comboi amb més de 20 furgonetes i més de 100 policies va atacar de manera brutal l'Escola Infant Jesús. I va seguir cap a altres centres, entre ells l'Escola Projecte d'on es van emportar les urnes de males maneres.

La tarda va ser més tranquil·la, però amb neguit; així, a partir de les 6 de la tarda van començar a tancar algunes seues electorals, com l'Espai Putxet, el del carrer Bertran o l'Escola Oficial d'Idiomes. Hi havia temor que tornés la policia nacional i que s'emportessin unes urnes tan plenes de vots que no en cabien més. Molta gent es va tornar a reunir a les seues electorals per protegir-los les urnes i permetre que es fes el recompte amb calma, entremig de cants i abraçades. Moltes persones estaven commocionades pel que havien vist en viu o pels vídeos que aleshores estaven circulant... pel barri i per tot el món. Però tothom estava ben convençut d'haver resistit l'embat amb una gran dignitat. Alguns dels recomptes donaven els següents resultats:

Serveis Centrals del Departament d'Ensenyament:

Sí: 85,8 %

No: 9,75 %

Total: 2.255

Institut Menéndez y Pelayo:

Sí: 2.519 (88,02 %)

No: 270 (9,43 %)

Blancs: 60 (2,1%)

Nuls: 13 (0,45%)

Total: 2.862

Espai Putxet:

Sí: 1.515 (89,38 %)

No: 101 (5,96 %)

Blanc: 57 (3,36 %)

Nuls: 22 (1,30 %)

Total: 1.695

Nausica:

Sí: 1.527 (89,82 %)

No: 113 (6,64 %)

Blancs: 44 (2,60 %)

Nuls: 16 (0,94 %)
Total: 1.700

Escola Augusta:

Sí: 1.903 (85,71 %)

No: 113 (8,78 %)

Blancs: 44 (4,25 %)

Nuls: 16 (1,26 %)

Total: 1.903

Va ser una jornada molt emocionant. Cal fer esment del paper de molta gent gran que es va desplaçar amb dificultats fins als col·legis —alguns van rebre— i moltes van ser ovacionades al moment de dipositar el vot. I sobretot de les dones, joves o adultes, que eren arreu i que van formar part de l'escut humà davant les seues electorals, les meses o dels seus familiars. I moltes van rebre o van ser tractades indignament. Si hi ha una cosa que no s'entén des d'Espanya, és l'essència femenina d'aquest moviment, exemplificat per dones com la Muriel o la Carme. O la dibuixant Roser Capdevila que, a l'Escola Projecte va ser capaç de plantar cara, amb la seva fràgil figura, a una policia de planta ferotge i armada fins a les dents. Moltes han rebut mastegots, però han guanyat!

L'aturada del 3 d'octubre

Cal fer un breu esment a l'aturada de país del 3 d'octubre, que va ser molt seguida arreu de Sant Gervasi: a les 12 h del matí, entorn del mercat tot era ben tancat!

A la tarda es va fer una gran manifestació que va conduir, de la mà dels joves, als veïns de Sarrià i Sant Gervasi fins a la concentració general a plaça Universitat. Va ser, sense dubte, la manifestació més gran que s'ha fet al districte. Al vespre també hi va haver una manifestació a favor de la unitat d'Espanya, que va reunir un miler de persones.●

Fotografia: Juanjo Comparé

Paraules de l'1-O

Vivència dels fets a l'Escola Augusta

► **Elena Bulet** (@elenabulet)

Nota introductòria: Així m'explicava una amiga el seu dia 1 d'octubre. Es tracta de la seva narració dels fets i la seva pròpia vivència. L'article és opinió en primera persona i no va amb cap pretensió d'ofendre els qui no la comparteixen.

Mai m'hauria imaginat que viuria dins una pel·lícula tant de temps. Encara ara, que ha passat un cert temps, estic estranya. Emocionalment, no m'ho acabo de creure. Tot sembla surrealista. Aquestes són les paraules més difícils que he escrit mai.

Dels sis membres inicials que érem quan es va crear el grup de Whatsapp de l'Escola Augusta, en vam arribar a ser més d'un centenar en qüestió d'hores. Tothom disposat a ajudar en el que fos. Hi havia la necessitat d'organitzar-nos, ja fos per transmetre missatges pel grup com per pensar en les accions i el procediment que calia seguir per part dels veïns. Així va ser com em vaig trobar proposada per ser una de les "organitzadores" (si es pot dir així, perquè és un càrrec prou important) dels votants (i veïns) del grup de l'Escola Augusta. Puc dir ara, després d'uns dies per adquirir perspectiva, que ha estat una de les **millors experiències de la meua vida**. He descobert una part del meu barri i de mi que desconeixia.

No pretenc narrar-vos fil per randa el que molts vau viure (potser al mateix centre que jo, potser en un altre diferent), perquè tots els qui vam participar en el referèndum de l'1-O tenim una experiència única i preuada d'aquest. Només us vull il·lustrar els moments que a mi, encara ara, m'escalfen el cor.

La reunió del dia anterior convocada pels veïns, on vam acordar trobar-nos a les 4 de la matinada per evitar que es precintés l'escola. Allà també vam planejar la xocolatada del matí següent, per agafar forces de cara al referèndum. Voluntat d'acord, de suport i de democràcia. Gent de diversos colors polítics, de diverses edats, tots lluitant per una mateixa causa.

L'obertura de portes de l'escola i l'entrada ràpida d'urnes. Tots estàvem muntant taules per l'esmorzar. De sobte, silenci i serietat. Moviments segurs i efectius.

Fotografia: Elena Bulet

Arriba un cotxe i entren ràpidament dues bosses negres. Urnes i paperetes. A més, la gent concentrada anava augmentant, potser aleshores hi havia ben bé un centenar. I més que anirien venint.

La crida de voluntaris joves per tal de constituir les meses, ja que cap notificat es va presentar aquell dia. Les cares de determinació de desenes de nois i noies disposats a assumir una responsabilitat, fins i tot en l'àmbit jurídic, ja que els presidents es convertirien en la màxima autoritat de la votació. Determinació admirable, gràcies a tots, de veritat.

La paciència de tots els votants i voluntaris que, sota la pluja, amb paraigües oberts, esperaven que funcionés el sistema informàtic. També recordo amb tendresa la paciència dels malalts que van anar a votar a primera hora. I la calma dels avis i àvies que van estar esperant la crida del seu torn asseguts dins l'escola. No m'oblido també d'aquelles persones que, tot i tenir una cua especial i ràpida per si no aguantaven tanta estona dempeus, van voler fer cua braç a braç amb altres veïns.

La responsabilitat i el rigor dels organitzadors, dos grans homes que ens van conduir a tots per un camí difícil però tranquil. No diré noms, però segur que si ho llegiu, us identifiqueu. Gràcies, gràcies i més gràcies. Vam seguir en tot moment el protocol. En els moments de dubte, quan no funci-

onava el cens, quan pensàvem que vindria la policia, quan era més fàcil plegar i assegurar, no vam defallir. Vam estar dempeus i oberts fins al final.

Les reunions clandestines amb els presidents de mesa en llocs inimaginables. Allà discutíem l'estratègia i el pla que, en casos extrems, portàvem a terme. Vocals i presidents, tots vau ser valents i us vau bolcar en la vostra tasca. Tampoc oblido les inspeccions a la recerca d'amagatalls impossibles per defensar les nostres urnes amb joves experts.

Les paraules d'ànim i el caliu transmès pels veïns i veïnes. Molts i moltes em vau preguntar com estava, si em sentia cansada, si no volia menjar o beure res. Molts i moltes em vau donar les gràcies per una tasca que per mi era un plaer. Molts i moltes em proporcionàveu idees i consells que se us havien ocorregut per funcionar millor. Molts i moltes em somrièu en les mil anades i vingudes que feia de fora al pati, del pati a l'escola i a la inversa. Molts i moltes em vau dir que us inspirava confiança. Per mi, totes aquestes gestes eren un motor per tirar endavant, fos l'hora que fos, sentís el que sentís. Gràcies, perquè així no vaig tenir por.

Tots els qui vau venir quan vam demanar gent. Quan tothom va marxar a dinar, l'afluència va viure un moment crític. Ens pensàvem que si venia la policia nacional

(no, no els posaré majúscules) ens prenién les urnes. Segur que molts vau menjar ràpid, sortir a l'instant, afanyar-vos per arribar i seguir resistint. No ho oblidaré mai, la seguretat de veure l'escola plena, després d'haver votat la majoria de persones.

La serenitat amb què molts i moltes resistíeu, fins i tot sabent que us arriscàveu a rebre. L'acceptació del protocol a seguir en cas que vingués la policia i les responsabilitats de vigilar els carrers, de tancar la porta i d'ajudar a la gent, que molts vau assumir quan us ho vam demanar. La **sensibilitat** que demostràveu aplaudint a la gent gran, emocionant-vos i abraçant-vos cos a cos.

Els minuts llargs i agònics fins al tancament del centre, tot just a les vuit del vespre. El suport de tothom a l'exterior, per si de cas passés res al darrer moment. La frase final del president de mesa comunicant que s'havia acabat la votació.

El cant dels Segadors (amb la meua pell de gallina) i **els aplaudiments quan es van anunciar els resultats**. Aquí, molts teníem ja els ulls plorosos.

Les mans en la recollida del centre, que havia de quedar en perfecte estat pel dilluns següent. També les **abraçades de comiat** entre moltes persones que, sent completament desconegudes, les havia sentit tan i tan a prop. De fet, encara us hi sento. I espero conservar-vos i seguir-vos veient, sigui en el context que sigui. Aquests són alguns dels grans records del dia 1, però de ben segur que, tan bon punt envii aquesta crònica, em vindran a la ment molts d'altres més (i em maleiré per no haver-los copsat abans). Sigui com sigui, vull dir-vos que aquestes paraules són meves, però us les vull fer vostres, **veïnes i veïns**, perquè sou **vostres les i els qui vau fer possible la jornada de l'1 d'octubre**. Un exemple de democràcia, d'unitat, de germanor, de generositat, d'amistat, de col·laboració, de simpatia, de confiança, de força, de valentia i de pau.

Gràcies a tots i a totes, sense vosaltres no hauria estat possible. Em sento, com molts, plenament orgullosa del que vam fer.●

Crònica a peu de carrer

► **M. Antònia Font Fernández**

Avui ha estat un dia sens dubte intens. Tot va començar ahir havent sopat, quan vaig agafar paper i bolígraf i vaig anar a l'Escola Superior de Disseny Llotja del carrer Ciutat de Balaguer. El mòbil ja començava a treure fum. L'escola era plena de famílies i colles que havien organitzat activitats pel que ja sabem. En cert moment, va passar un taxi que no vaig tenir temps de retratar: duia una bústia al capó que posava "Votarem"; la gent va aplaudir. Tornant cap a casa, vaig sentir a peu de carrer com Cassoles feia honor al seu nom: a Balmes-Copèrnic, fins

Fotografia: M. Antònia Font

i tot, hi havia gent estelada amb cassoles a la mateixa vorera.

Quan ha sonat el despertador, a les 8 h, he vist 235 whatsaps al mòbil entre Albada i diari! M'he posat en marxa immediatament. He anat als Serveis Educatius de Sant Gervasi, on no cal que parli del bon ambient que hi havia. Internet no anava i han vingut veïns a donar un cop de mà i a oferir els balcons per gravar possibles aldarulls... Han passat els mossos a avisar que la policia era a prop. Instruccions per organitzar-nos. Un home ha dit que si ens passava res no oblidàrem mai les cares dels que érem allà per la mateixa causa. No ha passat res.

He seguit cap a Casa Sagnier, on la votació ja funcionava. Allà, tot i no tenir-ho previst, he tret el DNI. De vegades, les millors decisions són improvisades, diuen... Un cop

més, des de cotxets fins a cadires de rodes.

Pausa, dinar i descans. Bastó (mala genètica de les cames...!) i seguim. Tot en ordre al carrer Bertran i a Casa Sagnier. Mossos guardant, ciutadans conversant-hi. A l'Espai Putxet, igual. La mar es veia grisa, els ànims verds.

Vaig a l'Escola Oficial d'Idiomes, a la frontera amb Gràcia. A l'avinguda Príncep d'Astúries passaven cotxes que tocaven els clàxons en so de suport. Un conductor de la línia 24 de bus també. S'ha tancat la votació amb la remor d'un helicòpter que han escridassat.

D'aquí, cap a l'Escola Poeta Foix. Ambient festiu un cop més. I finalment arribo a l'Escola Projecte quan canten que ho han aconseguit. Tots sabem a què es refereix aquest HO, més que gramàtica és pragmàtica.●

REPORTATGE: REFERÈNDUM 1-OCT

Als herois anònims, gràcies

► Guillem Casals (@GCasalsLeon)

Després de l'emoció d'aquests dies, d'extrem a extrem, de la por a l'esperança i de la vergonya a la dignitat, volia escriure. De fet, gairebé que ho necessitava. Endreçar idees i compartir-les. Per tal que la indignitat d'alguns no resti protagonisme a la dignitat d'altres, i que la brutalitat d'uns no faci ombra a la solidaritat d'altres, intentaré obviar alguns punts pels quals ja hi haurà temps. Són masses les imatges que circulen arreu del món com perquè sigui necessari que hi dediqui algunes línies. Aquests darrers dies, i en especial diumenge, vam viure moments horribles, que fan mal. Imatges que cada cop que veig em regiren tot el que porto dins. Però aquests darrers dies, aquestes darreres setmanes, hem viscut moments enormes, brillants. **Gent normal fent excepcionalitats.**

No hi ha millor garantia que la nostra gent. La llàstima -i la grandesa de tot el que estem fent- és que entre tants, fent tant, n'hi ha molts caiguts en l'anonimat. Però són massa bons com perquè ni sapigueu com es diuen. Es diuen Eva, Robert, Pilar, Gerard. Es diuen Bernat, Pol, Cesca, Joan. Es diuen Marta o Carles. Es diuen de tantes maneres i són tant diferents, que us els creueu cada dia pel carrer i no sabeu que són gegants. **Que són d'aquells que van decidir ser lliures, i convertir impossibles en possibles.** Tots ells, que són tants que gairebé són tots, són els herois anònims. I ho mereixen tot. Agraïment sincer, i no dubteu que en la memòria em queda tots i cadascun dels vostres gestos.

Aquests dies, entre mobilitzacions i passejades per la ciutat, he passat en més d'una ocasió per Gran Via amb Rambla Catalunya. Alguna per necessitat, alguna buscada. Ha estat impossible en cap d'ells que, al passar per allà, no recordés el dia 20. Érem tants, som tants, que és impossible sentir-se sol. Aquell dia cridàvem "avui comença la nostra independència", i la veritat és que recorrent aquests dies els nostres carrers -perquè els carrers seran sempre nostres- som milers que un dia vam decidir no ser mai més súbdits. Al carrer va començar i al carrer continuà, pacíficament hem estat i així continuarem. Vam sortir, hem sortit i seguirem sortint. Som gent de pau, ho clamem i ho demostrem. Fem tot allò que haguem de fer per aconseguir allò pel que ens hem jurat. Fem-ho pacíficament, democràticament, però fem-ho.

Sols el poble salva al poble. **Que tot neixi de nosaltres, que la garantia és aquesta.** Que hi som i hi serem. Gràcies a totes i tots!•

Guillem Casals és conseller d'Esquerra Republicana a Sarrià - Sant Gervasi

Pluja, urnes i emocions

L'Espai Putxet l'1-O

► Juanjo Compañé

Un cop designat com a local de votació pel referèndum, un grup de veïns van crear un grup de whatsapp per coordinar-se i defensar-lo. Al llarg del dissabte 30 de setembre havien organitzat diferents activitats, com ara cantades amb guitarra, balls, jocs,... A l'entrada, una taula amb alguna cosa per menjar permetia anar fent un pica-pica a la gent congregada. L'ambient era relaxat i distès, tot i que a ningú se li escapava la gravetat de la situació.

Aquella nit, el dia de la votació va començar d'hora. Les 25 persones que s'havien quedat a dormir van ser sorpreses quan a les 3 de la matinada un noi mig tapat amb una estelada de camuflatge va intentar entrar a l'espai amb l'excusa de lliurar un "pastís". Quan va veure que l'excusa no "colava", va començar a reaccionar violentament, insultant, llençant ous i brossa i finalment una pedra que va esquarterar el vidre de la porta. L'atacant anava acompanyat per dos més en un cotxe. L'atac va poder ser fotografiat pels veïns i se'n va donar el part corresponent als Mossos.

El dia del referèndum

Cap a les 5 ja hi havia més d'un centenar de persones congregades i anava arribant més gent. Començava a ploure una pluja fina i s'anaven obrint alguns paraigües a fora. Dintre, però, cadascú anava passant el temps consultant les notícies que arribaven en cascada als mòbils. Gent de totes les generacions, incloent-hi gent gran: una besàvia, acompanyada per la seva filla, néta i besnéta era una de les que feien guàrdia.

Cap a les 6 del matí arribaren per segon cop els Mossos. Ja érem ben bé unes 250 persones. Rebuts amb aplaudiments, van aixecar acta -que, per part dels congregats, va signar en

Fotografia: Juanjo Compañé

Roger- visiblement nerviosos. En Roger i en Toni es van encarregar d'atendre'ls sota la mirada atenta de la gerència de gent que els envoltava. Van marxar amb clavells a la motxilla i de nou entre aplaudiments.

Cap a les 8 arribaren les urnes, de manera molt discreta. Poc després tornaren a venir els Mossos, rebuts de manera semblant. Quan un d'ells preguntà als congregats (llavors uns 400) si eren conscients que estaven cometent una irregularitat, la resposta un altre cop va ser: "Sí, i orgullosos!". Quan van demanar qui n'era el responsable, com a "Fuenteovejuna", una resposta unànime: "Tothom". I van tornar a marxar, restant a fora per si calia. Ens deien que no entenien perquè la policia i la Guàrdia Civil estaven intervenint, quan la seguretat al país era cosa dels Mossos.

Mentrestant els preparatius seguien endavant. Però anava passant el temps i la votació no començava. Els presents, alguns asseguts a terra

davant de la porta, s'ho preniën amb calma. Tothom va seguir les indicacions de deixar els mòbils "en mode avió" per permetre que sistema informàtic pogués funcionar. Finalment, cap a quarts d'11 del matí, es va poder començar a votar. Primer, la gent gran. Quan la primera àvia sortia contentíssima per haver-ho pogut fer, saludant braços enlaire a la gent, la pluja continuava, però els paraigües s'aixecaven i els aplaudiments es refermaven.

Llavors els presents ja havien format ordenadament les cues: gent de totes les edats i condicions (una dona en tricicle elèctric, algú amb bastó,...). Mica en mica -de primer lentament, després més ràpidament- les cues anaven minvant. Tothom mirava a cua d'ull el mòbil, esgarriat per les imatges que anaven circulant de les escoles veïnes: de Projecte, de la Dolors Monserdà, d'arreu... Però a la cara de tothom, hom podia veure entusiasme per haver participat en una jornada històrica que mai oblidarem.•

Manifest de l'Associació de Veïns i Comissió de Festes del Farró

L'Associació de Veïns i Comissió de Festes del Barri del Farró ens ha fet arribar el següent manifest de rebuig a l'actuació dels cossos de seguretat estatals, que ens sembla oportú de publicar.

Davant dels fets ocorreguts aquests darrers dies, i en especial els del diumenge 1 d'octubre, en nom de la Junta de Veïns Farró condemnem la desmesurada acció per part dels cossos de seguretat de l'estat contra la societat catalana.

Veure policia i guàrdia civil carregant contra la gent sense cap escrúpol, ens fan dir que aquestes actuacions són absolutament inadmissibles, i són una

violació dels drets civils i polítics, i de la convivència de la societat catalana.

Nosaltres som uns fermes defensors de la llibertat d'expressió, lliure i asossegada, de totes les idees d'arrel democràtica i respectuosos amb la diversitat plural dels veïns i veïnes del Farró, i del país en general.

És per això que condemnem enèrgicament la violència exercida per part de les forces de seguretat de l'estat per impedir les votacions a Catalunya, sigui el que sigui el que cadascú votés.

Hem de seguir respectant i defensant els principis de convivència, de civisme i de tolerància que han fet d'aquest país un model de referència.•

Travessera de Gràcia, a l'infant Jesús. Fotografia: Carme Rocamora

L'avinguda del Tibidabo el 3 d'octubre, davant Projecte. Foto: Juanjo Compañé

Projecte, abans i després de l'atac

L'escola Projecte va ser atacada per la policia

► **Juanjo Compairé**

El dissabte 30 de setembre cap al tard, l'escola Projecte –com tantes altres d'arreu de Catalunya– bullia d'activitat. Les mares i els pares havien organitzat una “Festa de tardor” per facilitar que les famílies poguessin ser-hi al llarg de tot el cap de setmana. Les activitats anunciades eren molt variades: ioga, bàsquet, jocs de taula, contact,... Espontàniament s'havia creat un grup de whatsapp per mitjà del qual la comunitat educativa es mantenia en contacte. A ningú, però, se l'escapava el sentit de tot plegat. Els Mossos havien passat feia una estona i tothom sabia que es tractava de protegir les votacions del diumenge. L'ambient, tot i l'espera tensa, era festiu. El grup posava per una fotografia col·lectiva al pati. En un moment determinat, quan el fotògraf disparava, els braços s'aixecaven (com si enarboressin imaginàries paperetes) tot cridant: “Votarem!”

Després d'una nit molt curta que acabava cap a les 5 de la matinada, les més de 40 persones que havien dormit a l'escola i la gent que havia matinat i s'hi afegia anaven ultimant els preparatius. Un moment clau va ser l'arribada de les urnes i la constitució de les meses. Un xic després de les 9 la votació començava, però ben aviat el sistema informàtic es penjava i la votació es va haver d'interrompre. Les cues al pati eren llavors llarguíssimes, com una serp entortolligada de paraigües.

L'assalt

Tot just quan el conseller Comín era a la porta, tot esperant votar, cap a les 11h., van aparèixer els policies nacionals. Anaven, com els hem vist a tot arreu, amb cascos i armlles antibal·les. La reacció de la gent que llavors estava fent cua era sempre de resistència passiva i pacífica, acompanyada de crits de “votarem!”. La porta de l'escola es va tancar per barrar-los el pas, però la van esbotzar a cops. Els responsables de mesa a penes van tenir temps d'amagar les urnes i les paperetes. Un cop a dintre, un grup

de persones –sobretot gent gran– les protegia. Les destrosses van continuar fins que les urnes van aparèixer. La gent que les protegia van patir empenyes i cops. Un grup de pares agrupaven les criatures al camp de bàsquet per protegir-los de la càrrega policial. Al pati, dues rengleres de policies havien aconseguit deixar un passadís per a dues fileres de funcionaris amb la cara tapada i un peto blau. La seva missió era requisar les urnes i també tota la resta de material electoral, hi inclòs l'ordinador.

Al cap de mitja hora, l'assalt havia acabat: almenys dues persones ferides que van necessitar ser guarides. Cares d'indignació a la gent que romanien al pati. Ningú no havia marxat i molts havien gravat l'operació.

Represa

Al cap de poc temps, a quarts d'una del migdia apareixia un altre cop una única urna. La votació es reprenia, es refeien les cues, tothom encara amb l'esglai al cor per l'experiència viscuda.

El conseller Comín finalment va poder votar i es va quedar col·laborant amb els responsables de mesa. Va fer unes declaracions en exclusiva per a la nostra revista. De primer més lentament, més tard amb més rapidesa, tothom que volia podia anar votant. El pati seguia sent el lloc de trobada i s'anaven intercanviant comentaris de les imatges i informacions que circulaven per les xarxes.

Cap a quarts de vuit les cues s'anaven escurçant, però la gent seguia al pati. Una de les últimes en votar, la Núria, de 101 anys, mostrava la seva alegria per haver aconseguit votar. Quan li vaig preguntar si vindria el dia següent a l'homenatge que el districte dedicava a la gent centenària, amb aire sorneguer em va respondre: “No, això és per les jovenetes de 100 anys. Jo en tinc 101!”.

Recompte i aturada

Un cop tancada la votació, al bell mig d'una munió de gent aplegada al pati,

se'n van llegir en veu alta els resultats, entre la cridòria general. Crits de “Hem votat!”. Alegria barrejada amb indignació. Acabava així un dia molt llarg que tots els presents recordaran sempre.

Immediatament apareixien les iniciatives: un acapte voluntari per fer front a les destrosses. N'hi havia que proposava que es fes servir una urna per tal que qui volgués hi diposités el seu donatiu! Una persona ofería diners per tal de comprar un ordinador que substituís al confiscat. Preocupació general sobre com preparar les criatures que veurien la seva escola destrossada.

Dos dies després, el 3-O, l'aturada general també arribava a l'escola. Amb les portes tancades, mentre s'improvisaven activitats davant de l'edifici (fins i tot un concert de cello), un grup d'alumnes grans i algunes famílies tallaven l'Av. Tibidabo. Després de dies de pluja sortia el sol i anunciava temps d'incerteses i canvis.

El conseller Antoni Comín: “El barri no ho oblidarà”

Fotografia: Juanjo Compairé

Trobo el conseller Comín a l'escola Projecte el vespre del dia del referèndum donant-li suport a la gent encara amoïnada per l'entrada de la policia a l'escola, que s'ha fet al matí. S'ha pogut reprendre la votació amb una única urna, el dia està acabant i a fora, al pati, s'està congregant gent esperant el recompte. Només em pot dedicar un moment.

Quina valoració fa dels fets d'aquest matí, en general i concretament en aquesta escola?

Són fets absolutament incompatibles amb un Estat democràtic, un Estat de Dret. Per tant, són propis d'un règim totalitari. Avui aquí ha quedat clar que hi havia un conflicte entre els “demòcrates” i els “totalitaris”. El barri no ho oblidarà: està tot gravat, la violència, l'agressivitat, el trepitjar els ciutadans i els seus drets, tot això quedarà gravat a la memòria del barri. I d'aquesta experiència sortirà més ferma per continuar amb aquesta batalla. No tenim cap dubte els veïns que han viscut no tenen cap dubte que els demòcrates guanyaran.●

Fotografia: Carme Rocamora

'Ni se os ocurra hacernos llorar nunca más'

► **Carme Rocamora (@CarmeCRS)**

Lo de ayer (diumenge 1-O) ha traspasado todo. Y sí, ha sido muy importante. Dicen que a partir de ahora todo el mundo sabe qué está pasando. Pero esto no puede ser. No es el comienzo de nada, porque llevamos muchos años en todo esto. Ningún principio, esto es solo el final. El desenlace. Ya es suficiente.

Ya no quiero tenerme que justificar nunca más por lo que defiendo. Ya no quiero tener que pedir perdón por querer ser lo que quiero ser. No quiero más debates porque ya he escuchado durante suficientes años a las otras partes. Catalunya no se merece esto.

Han conseguido hacerme temblar, hacerme tener la lágrima a flor de piel y la angustia en el pecho. Han conseguido que la rabia me comiera y que las sonrisas de después de votar fueran el único aire para respirar.

Y a pesar de los heridos que tenemos, las vulneraciones de derechos humanos que hemos visto, la vergüenza que es que las personas hayamos de sufrir física y mentalmente para proteger unas urnas, restan inmóviles. Consideran que han sido proporcionales. Acusan al gobierno catalán por haber hecho que lo que las urnas el 27 de septiembre pidió que hicieran. Y sólo vosotros, los que no habéis querido negociar, los medios de comunicación que habéis trabajado desde la manipulación y no desde el periodismo, el Partido Popular, el PSOE y Ciudadanos, sois los responsables de nuestras lágrimas, de las heridas, de los miedos.

Pero nunca más aceptaremos tener miedo, porque ya no hay ningún diálogo que plantear. Porque habéis demostrado que sois la antide-mocracia cruel, la violencia indiscriminada, la irresponsabilidad política. Porque culpáis a las víctimas de ser agredidas. Porque no tenéis corazón, ni cabeza y no os duele haber visto el dolor de vuestros ya nunca más ciudadanos. Habéis aplaudido cada golpe. No merecéis ser personajes de nuestra democracia. Nunca más, contra nadie.●

Fotografia: Juanjo Compairé

EXPLORAR EL JARDÍ

El jardí de Can Ferrer

Maria Josep Tort

Situada al bell mig del barri de Sant Gervasi entre els carrers Alfons XII, Laforja i Madrazo, la finca de Can Ferrer, reivindicada des de fa dècades pels veïns, iniciarà la seva restauració ben aviat per convertir-se en un equipament municipal obert a la ciutadania.

La finca està totalment abandonada des de fa molts anys. Conté un edifici pràcticament enrunat de tres plantes i les restes d'un antic jardí on s'intueixen alguns elements arquitectònics de la primitiva ordenació.

L'immoble, documentat des de l'any 1843, recull la història de la família Ferrer Vidal, una nissaga de comerciants de vins i aiguardents, molt emprenedors, que van construir algunes fàbriques arreu de Catalunya. Antigament la finca era un mas, amb la casa pairal, els horts i les terres de conreu i a finals del segle XIX, la masia es transformà en la segona residència de la família Ferrer i més tard en el seu primer habitatge.

Segons uns plànols de finals del segle XIX i principis del XX, el jardí primigeni s'allargava fins al carrer Laforja i dibuixava una geometria regular amb un brollador central, on convergien tres passeigs flanquejats per fileres d'arbres i un conjunt de parterres adjacents. Un jardí dissenyat amb un estil clàssic que combinava espais per passejar i àrees de descans ombrejades per una frondosa cúpula verda que permetia eludir la xafogosa atmosfera estiuenca.

Abans d'iniciar les obres de remodelació de Can Ferrer, l'Ajuntament ha procedit a la neteja i aclariment de la vegetació existent per facilitar l'accessibilitat. La casa i el jardí es van convertir en una autèntica selva impenetrable a causa de molts anys d'abandonament. S'han executat treballs de desbrossament i s'han tallat les espècies que estaven en deplorables condicions, com algunes palmeres que van patir els estralls de l'escarabat morrut.

Fotografies: M. Josep Tort

El falcó pelegrí

► Enric Capdevila

El falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) és un rapinyaire diürn que fa entre 38 i 50 cm de llargada. El mascle té el dors de color gris blavós amb ratlles grises fosques, per sota és blanquinós amb ratlles horitzontals fosques; destaquen els bigotis negres. La femella és més gran i de coloració més fosca. Cria a escletxes de penya-segats o edificis. Poden viure fins a 15 anys. Menja ocells que captura en vol llençant-se a gran velocitat (pot arribar fins a 400 km/h) des de gran altura amb les ales plegades. És un ocell cosmopolita i sedentari, malgrat el seu nom. Va desaparèixer de Barcelona l'any 1974, quan van abatre l'última parella que criava a Santa Maria del Mar. Des del 1999 està en marxa un programa de reintroducció gràcies al qual han nascut desenes d'ocells i s'han establert cinc parelles que crien, la més coneguda cria a les torres de la Sagrada Família. Des de fa anys també s'usa en aeroports de grans ciutats per netejar la zona de vol i evitar accidents; el de Barcelona compta amb un estol de 80.

La dita: L'àliga vola molt alta, però el falcó la mata

L'aclarida de la vegetació ha permès descobrir alguns elements singulars com les restes d'antics parterres limitats per blocs de rocalla i solcats per una xarxa de rec que, possiblement abastava el conjunt de la vegetació. Tanmateix, s'albiren les restes de bancs i taules de pedra en diferents indrets del jardí.

La vegetació que s'ha mantingut, comprèn una sèrie d'espècies remarcables com un arbre ampolla (*Brachychiton populneus*), probablement l'exemplar més llarg del jardí, un bellaombra (*Phytolacca dioica*) molt esponent situat al costat de la casa i dues iuques, peu d'elefant (*Yucca sp.*), formades per grans troncs basals i capçades força esclarissades.

També cal destacar el conjunt de joves oliveres (*Olea europaea*) que s'arranglaren al costat del mur lateral del jardí, les truanes (*Ligustrum sp.*), els xiprers (*Cu-*

presus sp.) i els pitòspors (*Pittosporum tobira*) que sovintegen arreu, els còculs (*Cocculus laurifolius*) i els pins australians (*Casuarina sp.*), una espècie molt curiosa que no té cap parentiu evolutiu amb els pins, malgrat la seva semblança.

Al costat de l'arbre ampolla viu una xicandra (*Jacaranda mimosifolia*), un arbre molt vistós quan floreix a la primavera abans que surtin les fulles. La floració esclata amb un vigor excepcional i deixa la capçada de l'arbre atapeïda de milers de flor violetes que persisteixen a l'arbre durant força temps. Les flors d'uns 5 cm de llarg, tenen forma de campana i estan agrupades en raïms. Quan comencen a marcir-se, deixen unes gruixudes catifes que impacten pel seu intens color.

Maria Josep Tort és biòloga i especialista en arbres singulars

L'Infant Jesús: De Dama Negra a Jesuïta

► Roser Díaz Martín

Corria l'any 1662, en un poble de França, Rouen, quan Sant Nicolau de Barri, va fundar la congregació de les Germanes del Nen Jesús, monges que vestien de negre; d'aquí el seu nom popular de "Dames Negres". La finalitat de l'ordre era l'ensenyament curós i adaptat a les necessitats de cada nen. El seu escut deia "Senzill en la virtut i ferm en el deure".

La congregació, quan va arribar a Barcelona, l'any 1860, es va instal·lar primer al centre (Portal de l'Àngel i carrer de Santa Anna), però quan l'any 1865 Barcelona va patir una epidèmia de còlera, van pujar fins a la ubicació actual de la Travessera de Gràcia.

En aquell temps, cap al 1866, es va ubicar l'escola en una casa d'un sol cos que tenia l'accés pel carrer Avenir (recordem que l'escola està situada entre Avenir, Travessera de Gràcia, Alfons XII i Aribau). Però molt aviat la casa inicial va quedar curta. En un document de 1866 el prevere Pau Marbell i Ferrer demana a l'alcalde de Sant Gervasi de Cassoles el permís per "Construir una paret de cerca i entrada" delimitant el solar. Poc després segons el document del 19 d'abril de 1867, trobem la sol·licitud de construcció d'una porta d'accés, ara sí, per la Travessera. En aquell temps la Travessera era un camí que també es

coneixia com a camí Major de Collblanc a Sant Andreu, o Travessera Superior. Les Monges volien una sortida a una via que recollia transversalment les rieres de Barcelona i que passava damunt d'una de les antigues calçades romanes (la Via Francisca, vertebració de la Via Augusta); va ser així com les Dames Negres es van obrir a l'actual Travessera de Gràcia.

Però aviat l'escola va quedar petita i l'any 1894, segons escriptura a nom d'Antonieta Nabonas, es va demanar una llicència d'obres per construir un segon edifici de cos únic. Es van pagar 131 cèntims de taxa de llicència d'obres. Però es tenia pressa i les feines varen començar sense que la llicència fos firmada, i van rebre una denúncia. El 26 de setembre de 1894, amb la llicència llesta i l'obligació de construir voreres i

canalitzacions d'aigües, es van engegar la construcció definitiva.

Tot anava molt bé. Les monges a partir de 1900 van encarregar un altre edifici a Enric Sagnier i Vilavecchia, qui el va aixecar amb aire romànic al Passeig de Gràcia 33. Cada vegada hi havia més alumnes. Durant la guerra varen interrompre les classes fins al 1939. Des del seu origen eren monges molt modernes, que ensenyaven de forma bilingüe (francès i castellà). Els anys 70 el seu hàbit va esdevienir gris, i més curt. Amb la democràcia van introduir el català i varen permetre l'entrada a nens majors de sis anys (abans només podien accedir-hi noies i nens petits). L'església es va des-sacralitzar i ara conté aules i el gimnàs.

A poc a poc les monges van deixar l'ensenyament i només en va quedar una, la titular. Les altres van anar a fer treballs de suport a barris marginals. Però amb el segle XXI, les coses van canviar. L'any 2008, per donar un nou aire a l'escola, es va construir una pissarra gegant a la façana, decorada amb operacions matemàtiques i imatges referents a l'ensenyament. Des de l'any 2015, el col·legi de "Les Dames Negres" ha passat a ser l'escola dels Jesuïtes de Sant Gervasi", qui actualment, porten el timó d'aquella nau que navega pel món educatiu des de l'any 1662.●

Tardes a l'infant Jesús

Bates de ratlles i un somriure als llavis.
Olor d'encenalls i mines de carbó.
Llibretes i llibres,
exàmens, rosaris,
i aquells calendaris lluents, de cartó.

Tauletes petites, aules i rialles,
planells de muntanyes i mars de cotó.
Capelles, esglésies, amb pares i avis,
tinters, portamines, berenars de tardes,
labors i puntaires amb mel i mató.

Record que s'enfonsa amb la melangia
de dies que viuen tan dins, al meu cor.
I penso en les monges, de vestit tan negre
i d'ànima blanca refulgent d'amor.

Cada vespre en somnis, en parla a cau d'orella
l'infant que somica pel temps llunyà,
per a dir-me fluixet, com parlen les fades:
Vols tornar a l'escola, com en temps passats?

Roser Díaz Martín

Fotografies: Roser Díaz Martín

CLÍNICA DEL DOLOR

HOSPITAL EL PILAR (CLÍNICA DEL PILAR)
quirónsalud
La salud persona a persona

DOLOR LUMBAR

El dolor lumbar o lumbalgia, hace referencia al dolor de la zona lumbar (baja) de la espalda, siendo una sensación circunscrita a la columna vertebral o áreas próximas, que impide la movilidad normal.

La lumbalgia es muy frecuente y es una de las principales causas de consulta médica; no en vano la padece en algún momento de la vida entre el 65-80% de las personas.

Se denomina lumbalgia **aguda** si dura menos de 3 meses, y **crónica** a partir de éste límite temporal, acompañándose de intolerancia al esfuerzo, con o sin afectación de las piernas. La sensación dolorosa puede centrarse exclusivamente en la región lumbar, o incluir una o ambas piernas. Se habla entonces de **síndrome lumbar** al dolor que se acompaña de una contractura de los músculos paravertebrales (situados a ambos lados de la columna), con afectación de la mayoría de los movimientos de la columna (flexión, extensión y rotación). Hablamos de **síndrome radicular o lumbociática**, cuando el dolor se irradia a una o a las dos piernas,

siguiendo el trayecto del nervio ciático, afectando la sensibilidad o la fuerza de las mismas.

Para diagnosticar todas estas enfermedades contamos con la ayuda de las técnicas de imagen, mediante radiografías simples,

Tomografía Computarizada (TC), Resonancia Magnética (RM) y Gammagrafía ósea y de pruebas electrofisiológicas como la Electromiografía (EMG) y los Potenciales Evocados (PE) que nos muestran el estado de los nervios y de las vías nerviosas.

Tratamientos en nuestro centro mediante:

- Bloqueos o infiltraciones de nervios
- Radiofrecuencia o Rizolisis
- Ozonoterapia
- Acupuntura y Electroacupuntura
- Iontoforesis
- Vertebroplastia o Cifoplastia

TRABAJAMOS CON LAS PRINCIPALES MUTUAS

ABANS I ARA

Fotografia: Javier Sardá - www.fotosarda.com

El carrer Mandri

► Fotografia: Javier Sardá; text: Jesús Mestre Campi

Interessant vista del carrer Mandri de l'any 1973, de la que no es coneix l'autoria.

L'Ajuntament de Barcelona va aprovar la urbanització de Mandri l'any 1926 i el carrer passa per sobre l'antiga riera de Can Mandri, un gran mas situat prop del passeig de la Bonanova, que va ser enderrocat els anys seixanta. La urbanització es va fer en diverses etapes, sobretot durant la Segona República, i es va acabar a partir dels anys quaranta. Als anys setanta era un vial molt transitat, tal com testimonia la fotografia històrica. En aquesta cal notar que, al fons, es veu la Torre Bellesguard i l'església del convent de monges del Redemptor, avui una de les seus de la Universitat Abat Oliba. A sobre, a mitja muntanya, s'hi localitza l'antic centre psiquiàtric de Nova Betlem, avui desaparegut.

A la fotografia de fusió entre l'antiga i l'actual, es pot comprovar com no hi ha gaires canvis en els edificis respecte a 1973, tot i que els arbres hi han crescut molt i no deixen veure gaires detalls.●

Fotografia: Autor desconegut - Arxiu Fotogràfic de Barcelona

Ahorro de hasta un 70% en cartuchos
compatibles y reciclados.
Más de 2500 clientes particulares y empresas

Síguenos en:

www.tiendascolorplus.com
www.jsvnet.org

C/Santaló 118. 08021 Barcelona · barcelonasantgervasi@tiendascolorplus.com · TLF: 936242071

- Cartuchos para impresoras
- Copistería (A partir 50 copias, B/N 0,05€, col. 0,25€)
- Trabajos especializados para empresas (cartas, tarjetas de visita, regalos empresa,...)
- Impresión fotos digitales y fotos carnet al momento
- Venta material informático (www.tienda.jsvnet.org)
- Servicio Técnico y Consultoría Informática (Diseño web - logos, Marketing promocional, videos corporativos)
- Impresoras y Copiadoras multifunción (Compra o renting)
- Envío paquetería: DHL Service Point y UPS-KYALA (Envío y recepción)

Al jardí amb...Jofre Mateu

‘Mai de la vida he tocat un ebook’

Sandra Palau

I quedem a Sant Gervasi. Passejant pel Turó Parc em delecta amb el seu viatge: De La Masia a l'Índia. Del Barça al FC Goa, on després d'un any de la seva tornada segueix tenint una vinculació especial amb l'exòtic país... Gràcies a la màgia del futbol i del seu compromís solidari, col·labora amb la Fundació Vicenç Ferrer intentant dibuixar rialles als més desfavorits de l'Índia.

A Jofre Mateu el coneixem sobretot per la seva trajectòria futbolística però les seves inquietuds van molt més enllà... Camina acompanyat d'un somriure generós, sense ambigüitats, clar i punyent. Cada pas té aquell subtil punt, despreocupat i de caire rebel, que reforça l'harmonia del seu ritme. Futbolista, codirector i comentarista de ràdio i televisió, coach... El Jofre sempre ha estat un futbolista atípic, la seva ambició no girava exclusivament entorn d'una pilota. Aquest lleidatà, fill de mestres, volia enriquir-se i absorbir altres coneixements... I és que el Jofre transmet ganes de seguir aprenent, de cercar reptes i noves sensacions. El veiem de comentarista a diferents espais televisius, i sense abandonar la seva essència, desenvolupa la vessant de la formació dirigida a tècnics esportius.

I asseguts en un banc del bucòlic paisatge segueix desprenent energia... Mentre estant, descobreixo un apassionat lector que m'endinsa al seu món de paper...

Com deia Mandela... : Creus que l'esport pot canviar el món?

Jo crec molt en els valors positius de l'esport. Em sembla una activitat que ajuda en qualsevol faceta de la vida, la "teràpia més barata que hi ha" segons vaig llegir a no sé on... Però d'aquí a canviar el món, em sembla massa gruixut.

Fotografia: Imma Domenech - La Vokal de Lis

I menys el futbol que és el que conec. No oblidem que és córrer darrera d'una pilota i xutar-la. Deixem-ho en beneficiós.

Recordes el dia en què vas descobrir què era per a tu el futbol?

El meu pare diu que xutava abans de caminar. No recordo un moment específic on el futbol m'hagi enviat algun senyal. Sempre ha estat el que he fet i el que he volgut fer, almenys fins ara. I ha anat canviant el seu significat per mi a mesura que m'he anat fent gran. Però em sento molt afortunat d'haver-m'hi dedicat. Sempre dic que mai havia treballat sent jugador, i així ho sentia i ho sento.

Defineix amb una sola paraula el teu pas per La Masia seria...

Privilegi.

Quan algú comenta que el reconeixement global que té el futbol és desmesurat... tu dius...

Que té raó, i més ara que ja no cobro... Però el reconeixement és conseqüència de la seva generació de benefici, el qual també és desmesurat. Tot plegat respon a la facilitat de practicar-lo i d'aficionar-t'hi. A més a més és sempre amb equip, amb gent, i això suma.

Si poguessis tornar enrere... li diries de nou "No" a Louis Van Gaal?

No. Aniria a Old Trafford i trobaria la manera d'examinar-me en un altre moment. Però és gros que una persona

responsable d'un grup humà no entengués en aquell moment que no era una decisió per fer-li pagar a un nen de 18 anys. O poca fe em tenia, o poc es mereixia el càrrec que ocupava.

L'Índia t'ha canviat la vida?

Absolutament. Seguint amb la meua fortuna, sóc un tio molt afortunat, és un regal que m'ha donat la meua professió. Crec que era un compte pendent que el futbol tenia amb mi. Retirar-me sense les bones sensacions professionals que he viscut allà no hagués estat just. I el que m'ha passat estant allà i el que he viscut m'ha provocat una evolució personal magnífica. M'estimo molt l'Índia.

Per què llegeixes?

Llegeixo per viatjar. I llegeixo sobretot quan viatjo. No ho faig tant com m'agradaria, però és la millor manera que trobo per inspirar-me i per buscar i trobar coses noves. Combino lectura d'esbarjo amb lectura de formació.

Ebook o paper?

Paper sens dubte. Mai de la vida he tocat un ebook. L'exercici de la lectura només l'entenc en el ritual de llibre i soledat, sigués on sigués.

El darrer llibre que t'ha emocionat...

Riure molt amb *La aventura del tocador de señoras*, d'Eduardo Mendoza. Plorar molt amb *Wonder*, de R. J. Palacio.

Quin seria el teu eslògan per a fomentar la lectura al món de l'esport?

Utilitza l'espai d'entrenament invisible creixent sense fatiga.

Quins colors vestirien la coberta del teu llibre?

Si no vermell, algun color viu similar. Cridaner i alegre.●

Es pot aconseguir a la botiga en línia: www.lavocaldelis.com

LES RESSENYES DE CASA USHER *La ciutat i la casa,* de Natalia Ginzburg

c. Santaló, 79
casausher.com

Natalia Ginzburg escriu aquesta novel·la, que serà la darrera, amb 84 anys i ho fa sense sentimentalisme i amb una senzillesa (aparent) que comporta una gran complexitat estructural. Igual que en la resta de la seva extensa obra, aconsegueix transmetre ajuda inclús d'acord amb l'edat del lector a qui la llegeix, mantenir-se al pas del temps sense que res caduqui i ni tan sols es torni ranci, i donar el missatge que la manera de créixer és sortir de l'auto pietat, fer-te càrrec i començar a fer coses.

La Maria Bohigas (de Club Editor, i a qui podreu venir a sentir parlar de la seva editorial en present, passat i futur en diversos actes del mes d'octubre a Casa Usher) en va fer aquest resum: és la vida d'un grup de persones a partir de les seves cartes.

L'inicia en Giuseppe amb una carta d'introducció i una llarga carta a la Lucrezia, i encetarà un intercanvi de cartes breus, algunes brevíssimes, per encendre alarmes i cartes extenses com a monòlegs intensos d'un grup variat de personatges que són com una tribu i que els componen la família biològica (la que et toca) i la família electiva. I les dues són importants, però la segona és la que et fa saber que ella hi és si la primera s'ensorra, i pot ser que amb la mateixa força. Tot plegat dins del que en podríem dir el cataclisme de la família en el segle XX: la desintegració, la crisi de rols tradicionals, les absències dels fills i la desaparició de tantes coses que semblaven tan importants i no només a Itàlia.

No hi ha cap personatge que hi sigui perquè sí, ni per omplir, ni sigui pla. Tots ells són rodons, tenen una vida i una veu diferent. I tots ells es creuen capaços no només de saber quin és el problema dels altres sinó de com resoldre'l (i, per extensió, de com arreglar el món). Així l'autora aconsegueix enfrontar els espais públics amb els espais privats.

Amb tot i en tot moment, Ginzburg tracta al lector com una persona intel·ligent. Per tant no li cal caure en massa coses ni tampoc li ha de demostrar res.

Utilitza la llengua més comuna i de manera crua, amb un estil sec i líric que transmet també el que no es diu. No juga amb les paraules ni en posa de més, i ajusta els adjectius.

Juga amb els ritmes i amb els temps, posant cartes curtes i llargues i anant d'un personatge a l'altre, amb l'oïda que té per les diferents veus.

I segurament perquè llegim les històries però sobretot les veiem i les escoltem, és una novel·la profundament teatral i representable, un retaule de la vida privada.●

Sempre ho has imaginat, fa temps que ho desitges, tant de temps esperant aquest moment... I doncs...?

A què esperes... per vestir en un llibre les teves paraules?

Comença el viatge, publica el teu somni...

BOTIGA ONLINE
www.lavocaldelis.com

Passatge Arcàdia
(Balmes 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

ARTS I LLETRES

SANG A SANT GERVASI

Tot això és un muntatge (15)

► Jordi Quer

Vaig estar corregint fins a altes hores de la nit. Els ulls se'm clogueren i el meu cap caigué somnolent sobre la taula de l'escriptori. Fou un son prim, pertorbat per la xafogor barcelonina (la primera onada de l'estiu assolava la ciutat) i per malsons horripilants, en què es barrejaven els cadàvers trobats, Miró, Mondrian i Lúcia de Molina, la qual venia cap a mi nua i sinuosa, amb la pell tatuada de pintures abstractes, els ulls fulgurants d'una llum verda i fosforescent: "Jo et descobriré el que hi ha més enllà de la porta", anunciava assenyalant un batent que només disposava de marc i, més enllà, una immensa nebulosa beix i obscura.

Vaig despertar-me de cop i volta, amarat de suor. La meua pistola estava sobre les proves de correcció. Al costat hi havia hi havia el manuscrit que havia deixat la Lúcia, el qual despenia la seva flaire embolcallant: una fragrant mescla d'encens oriental i folor de socarrim, com si visqués a la vora d'una foganya misteriosa. Amb la llum del dia, que entrava poruga per la claraboia, s'apreciaven els dibuixos que solcaven el text: bèsties fantàstiques i monstres amenaçadors que només podien brollar d'una ment fol·la. Vaig maldar per llegir-ne un paràgraf. Era un tirallonga de frases sense pauses ni punts que s'allargassava fins a l'extenuació. No podia acceptar corregir aquells papers, vaig pensar mentre rescatava un iogurt solitari que hi havia a la nevera de l'oficina. Li diria a Coderola que ho sentia, però que passava del tema.

Convençut d'aquest propòsit, vaig mirar les notícies per Internet. La segona mort havia causat un terrabastall al·lucinant, cosa que el comissari Porxas temia. Tot de rumors incendiaven les xarxes socials, especialment sobre la possible relació entre Ona Puigdel·lí i Guillem Martinelli. Semblava ser que tots dos havien participat al 15-M. Això, tanmateix, volia dir poca cosa. Tanta gent havia tret el nas a la plaça

Catalunya durant la famosa acampada anti-Crisi. Els tuitaires més frívols apuntaven a un afer sentimental que havia desembocat en el desastre, traient suc del fet que ell estava casat i afillat.

En fi, vaig acabar de revisar les proves per a l'Editorial Zonalta, no sense resultar-me feixuc i confirmant pàgina a pàgina que el corrector que m'havia precedit era el pitjor de la història. Tot seguit vaig trucar Pol Folch, l'editor, per dir-li que havia acomplert la missió. Al vespre presentaven un llibre a la Casa Usher, que es trobava a prop del despatx. Vam quedar que li duria les correccions allí. Això em deixava marge per dedicar-me a la investigació dels crims. Vaig desenrotllar un plànol de Sant Gervasi que feia temps que tenia, gentilesa del Districte, però del qual encara no havia trobat l'ús. Vaig penjar-lo i vaig marcar els dos llocs on havien aparegut els cadàvers: el carrer Vallmajor i el carrer Sant Elies. Vaig estar-me una bona estona observant els dos punts, com si el sol fet d'observar-los m'hagués de dir alguna cosa rellevant i definitiva, fet que, d'altra banda, no es produí.

Vaig dutxar-me, content que les marques de la pallissa s'anaven dissipant ostensiblement, i vaig sortir al carrer. La xafogor de la nit persistia amb escreix. Els fums pudents dels tubs d'escapament dels vehicles que baixaven rabents per Muntaner es quedaven com paralitzats i estantissos a la calçada. Vaig encaminar-me a Sant Elies. El pàrquing ja havia estat desprecintat i els cotxes hi entraven i en sortien com si el dia anterior res no hagués passat. Uns joves que feien pinta de casa bona regentaven una parada benèfica de Càritas davant de l'església de Santa Agnès. En un bar que hi havia enfront, la tele rondinava davant la indiferència dels escassos parroquians. Vaig fer-hi un cafè. Un home d'uns seixanta anys entrà al local amb un gos minúscul, de raça, que tenia més de rata que de caní. Es van posar

Il·lustració de
Gràcia Farràs
Ribas

•
Quinzena
entrega
d'una
novel·la
d'intriga
que té
l'escenari a
Sant
Gervasi
•

a parlar de l'assassinat amb el cambrer. —Tot és això és un muntatge —afirmà l'home—. El tinent d'alcalde mai havia posat un peu per aquí. La mare que els va parir, volen despistar-nos.

—Qui? —preguntà el cambrer.

—Els polítics, qui ha de ser! —respongué posant-se el gosset a la falda—. La mort no s'ha produït. Aquest tio està més viu que tu i que jo.

El cor em feu un bot: a través del finestral del bar vaig veure passar l'home de les rastres, a qui no havia vist des de la nit que enraonava amb Ona Puigdel·lí... Vaig sortir corrents. L'home girà a la cantonada del carrer Brusi. Un cop ho vaig fer jo, no hi havia ni rastre d'ell. Vaig resseguir els portals. Res semblava indicar que algú hi hagués entrat. Vaig provar sort als jardins públics de la limitrofa Casa Sagnier. Merda, s'havia esfumat de la capa de la terra. Vaig prosseguir Brusi amunt cogitant si havia estat una al·lucinació. Vaig atènyer el carrer Copèrnic i, al cap d'una pujada pronunciada, vaig trobar-me davant del convent de Vallmajor. Els escenaris dels dos crims eren molt propers. La intuïció em deia que el factor "barri" tenia quelcom a veure en tota aquesta història.

La calma del monestir, com de costum, era absoluta. Enllà del mur del jardí, l'oreig marí sommovia les fulles dels arbres. En aquella part de la ciutat, la xafogor no era tan atordidora. Mentre les paraules de la novícia dient que allí hi passaven "coses extrañas" se'm feien presents, vaig adonar-me que un home m'estava observant des de la vorera de l'altra banda. Quan veié que m'havia fixat amb ell, l'individu

es posà a dissimular mirant el mòbil. Allò va fer-me mala espina. Vaig caminar fins al carrer Modolell. De cua d'ull vaig clissar que l'home em seguia des de la distància. Aquest cop no em deixaria enganxar tan fàcilment. Vaig agafar el carrer Raset. A la cantonada amb Vico, vaig amagar-me d'un salt al portal que feia xamfrà. Quan l'home passà, vaig estirar-lo cap a mi i vaig encanonar-lo amb la pistola fent que caigués a terra.

—Va, canta, malparit?

L'home s'arrossegà pel terra fugint. Vaig agafar-lo pels cabells i la sorpresa fou que vaig quedar-me'ls a la mà. Era una perruca. L'home es girà. Aleshores vaig reconèixer-lo. Era l'Oliver, l'ajudant de cuina de la Núria Rovira.

—Què hi fots tu aquí?

—La Núria ha fet que et seguís —digué amb cara de circumstàncies.

—Com?

—Pateix que et pugui passar alguna cosa amb tot aquest merder...

—Així que la tieta Núria m'està protegint —vaig dir ajudant que s'aixequés—. Crec que em podràs ser d'utilitat.

L'Oliver feu un somriure murri.

(continuarà)

ANTIGÜEDADES
SAN FRANCISCO

932 936 278
607 268 428

COMPREM ANTIGUITATS

ESCULTURA - PINTURA - COBERTERIES - JOCS DE CAFÉ - ART RELIGIÓS - ETC.

FEM VALORACIONS PER HERÈNCIES I
BUIDAR PISOS
PASSEM A DOMICILI

SERIETAT I PROFESSIONALITAT

Evan Deval, art brasiler orgànic que s'inspira a Barcelona

► **Jesús Mestre Campi**

Farga Diagonal exposa l'obra d'un artista singular, Evan Deval nascut a Rio de Janeiro però que ha viscut a Barcelona prop de 20 anys. Ara, després d'uns anys a Brasil, fa uns mesos que a tornat a Barcelona i exposa un recull de la seva obra, unes cinquanta pintures, a Farga Diagonal on ens trobem i xarrem una estona.

Quan comences a fer obra artística?

Poc abans de sortir de Brasil, quan encara no tenia 20 anys, vaig començar a treballar amb fusta, experimentant formes i textures. Així em va permetre definir la base de la meua creació artística per fer un quadre, una figura.

Hi ha algun moviment artístic que t'hagi influït?

Sóc totalment autodidacta, no hi ha cap moviment que m'hagi influït: tot el que veig, tot el que hi ha per aquí pot ser font d'inspiració, però no hi ha cap influència darrere. Però sí que tinc i mantinc vincles amb la cultura brasilera. Aquestes obres tenen una estètica orgànica, cosa que em transporta a Brasil, a la naturalesa que hi ha allà. Faig la meua obra amb fusta, serradures... sempre materials orgànics. De vegades també utilitzo acer, teixits... m'interessa molt treballar amb les textures i amb el volum.

Sóc una persona que vaig sola, que

Fotografies: Jesús Mestre

em fico allà on m'interessa. No he trobat cap grup que m'influeixi suficientment.

Com arribes a Barcelona?

Decideixes viatjar. I vas a conèixer un país sense pretensió de quedar-te però trobes noves sensacions i et deixes portar. I hi ha un moment que et deixes conquerir. És el que m'ha passat amb Barcelona. Em sento bé i és meravellós.

He viscut a Sant Gervasi, al carrer Bertran uns mesos i després vaig viure a Sarrià quasi un any. Després em vaig instal·lar a l'Eixample.

Molts anys després, Barcelona em segueix inspirant, la ciutat segueix creant la comoditat que m'agrada per poder respirar i crear... és la ciutat del meu cor. La ciutat em transmet alguna cosa, i segueix creant les inspiracions que necessito per seguir treballant.

S'assemblen Barcelona i Rio de Janeiro?

Són ciutats que s'assemblen molt, coincideixen en molts aspectes. Crec que Barcelona és, per un carioca que li encanta la ciutat, el Rio de Janeiro que li agradaria que fós.

Correspondències, de Pere Riera i Moreno Bernardi

► **El jardí**

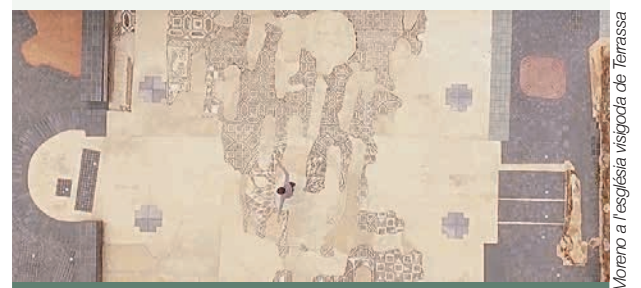
El dilluns 9 d'octubre es va presentar a la Filmoteca de la Generalitat el film *Correspondències*, una suggerent obra en la que interactuen l'arquitecte Pere Riera i el coreògraf i ballari Moreno Bernardi.

Correspondències neix del desig del coreògraf italià Moreno Bernardi pel seu interès per l'arquitectura i el pensament de Pere Riera (fundador de l'estudi RGA Arquitectes i veí de Sant Gervasi). El projecte evolucionà cap a una film documental dirigit per Eric de Gispert Koper i Miquel Ardévol Verdiell.

El film proposa un diàleg entre dansa, arquitectura i audiovisual. Un diàleg basat en una metodologia d'interacció circular que afavoreix la generació d'una contínua sèrie de correspondències que es van descobrint a mesura que s'obren més possibilitats d'intersecció i transversalitat entre els tres camps implicats: temps, espai i imatge. La mútua col·laboració s'estableix sobre la base d'una empatia cooperativa i contextual (*"do it with others"*) que ajuda a aprofundir l'experiència i el procés d'intercanvi al llarg de tot el projecte, rebutjant deliberadament aquelles pràctiques abstrertes i autònomes (*"do it yourself"*) que han constituït el modus operandi característic del segle XX en la majoria de les activitats polítiques, socials, culturals, econòmiques i artístiques.

L'intercanvi a *Correspondències* representa un encreuament artístic, biogràfic, professional i generacional alimentat simultàniament per qüestions fragmentàries i unitàries, autònomes i complementàries. Moreno converteix obres de Riera en coreografies de dansa: les esglésies visigodes de Tarrassa, el passeig marítim de S'Agaró, la casa de l'arquitecta...

Correspondències, doncs, es presenta com un film/document obert a la difusió en un camp d'interès ampli: la dansa, l'arquitectura i la poètica de les imatges sustenten aquesta trobada suscitant la possibilitat d'altres encreuaments. D'aquesta manera, el projecte pretén generar sinergia entre diferents activitats artístiques, potenciar la transmissió de la seva transversalitat i explorar els coneixements així produïts.

Moreno a l'església visigoda de Tarrassa

ALA TARDOR, ÉS TEMPS DE PANELLETS

Fem, fem, fem
fem els panellets
Fem, fem, fem
fem els panellets

Ametlles i sucre, pinyons i ou
amb la panxa buida semblen més bons.
Ametlles i sucre, pinyons i ou
amb la panxa buida semblen més bons.

Fem, fem, fem
fem els panellets
Fem, fem, fem
fem els panellets

FARGA
BARCELONA
1957

PANELLETS FARGA
TRADICIÓ DES DE 1957

Les Nostres Botigues a Barcelona:
Farga P. Sant Gervasi 58 - 93.211.57.04 / Farga Gran de Gràcia 262 - 93.218.96.70 / Farga Diagonal 391 - 93.416.01.12 / Farga Beethoven 11 - 93.200.63.72 / Farga Gran Via 630 - 93.342.60.40
www.fargachocolates.com / www.fargabarcelona.com / Siguenos en instagram y facebook / comercial@fargabarcelona.com

SALUT I NUTRICIÓ

El codony

► Marta Castells

El codonyer (*Cydonia oblonga*) és un arbre fruiter conreat principalment pel seu fruit, el codony. És un arbre o arbust originari del Caucas. Les branques són tortuoses, però mentre són tendres, posseeixen tal flexibilitat i tenacitat que temps enrere eren preferides al vímet; de fet, aquesta característica és l'origen del nom castellà de l'arbre, "membrillo", derivat de "mimbrillo" (diminutiu de "mimbre", vímet).

El codony és una fruita típica de la tardor però difícil de consumir crua per la duresa i el sabor àcid i astringent. Per això és típic que es prepari en forma de codonyat però aquest porta massa sucre.

El codony és una fruita que destaca per ser una bona font de minerals com el potassi, el calci i el magnesi. Conté quantitats discretes de vitamina C, del grup B i provitamina A però les vitamines C i B es desactiven amb la cocció que és com normalment es consumeix.

Té un alt contingut en fibra, per la seva composició de pectina i mucíl·lags, i uns antioxidants anomenats tanins que li confereixen una propietat astringent molt destacada. També conté àcid màlic, un àcid orgànic que forma part del pigment vegetal que proporciona sabor a la fruita entre altres efectes.

És astringent i tònic de les mucoses intestinals (tradicionalment s'ha utilitzat el codony per calmar les mucoses irritades en el cas de diarrea, però alhora la pectina (un tipus de fibra) també és beneficiosa per regular el trànsit intestinal).

Ajuda a calmar els trastorns gàstrics i millorar les condicions d'estómac delicat, gastritis o úl·cera gastroduodenal.

L'àcid màlic forma part del pigment vegetal dóna sabor a la fruita, té propietats desinfectants i afavoreix l'eliminació d'àcid úric.

També contribueix a reduir el nivell de colesterol ja que la fibra que conté (de tipus soluble) fa que es formin gels viscosos a l'intestí, i "capturen" el greix i el colesterol, cosa que disminueix l'absorció intestinal d'aquestes substàncies.

És diürètic i pot ajudar a reduir la hipertensió, l'elevat contingut en potassi i el baix contingut en sodi fa que sigui recomanable per qui pateixi d'hipertensió arterial.

Segons la medicina tradicional xinesa, el codony és una fruita amb propietats fluidificants i protectores de les mucoses, antidiarreica i diürètica.

COM ES CUINA

Una vegada collits, els codonys poden conservar-se durant dos o tres mesos. A casa, per conservar-los, si els hem comprats madurs, cal que els emboliquem amb un paper i per separat i els guardem a la nevera, on ens duraran unes setmanes.

La cocció del codony és llarga i pausada, no li agrada la pressa, i en podeu fer la típica recepta de codonyat.●

Fotografia: Jesús Mestre

CUINA DE MERCAT
Tardor, benvinguda!

Fotografia: Jesús Mestre

► Blai Pérez

El codony és una fruita originària de l'antiga Pèrsia que van endur-se els grecs de tornada de les guerres. És dura i poc adequada pel consum fresc pel seu sabor amarg i astringent; és aconsellable coure'l al forn. Se'n pot fer allioli o el codonyat, dos productes nascuts de l'optimització dels recursos propis, que es converteixen en productes de rebost.

Allioli de codony

L'allioli de codony és un producte típic de la cuina de les muntanyes pirinenques, en especial del Pallars, tot i que també se'n fa en alguns indrets de l'Alt Urgell i la Cerdanya. En aquests indrets hi ha conreu de codony, una fruita de tardor i de les poques ben adaptades al fred de muntanya.

L'allioli és molt adequat per tota mena de plats, tant per acompanyar carns i peixos, com per sucar-lo amb una bona llesca de pa. Allioli de codony és un aliment amb un alt valor nutricional pels ingredients que el componen. L'all cru té propietats antibacterianes, antiparasitàries i anticancerògenes entre d'altres molt beneficioses; el codony és una fruita baixa en sucres i molt rica en fibra i vitamines, i amb un alt poder antioxidant; i, finalment, l'oli d'oliva verge extra, ric en àcids grassos monoinsaturats i antioxidants amb propietats cardiosaludables.

Ingredients:

2 codonys
1 pera o poma
150 ml doli d'oliva verge extra
Aigua per bullir
Sal

Elaboració:

S'ha de tenir en compte la proporció, una pera o poma per cada dos codonys, i es comença per bullir les fruites uns 30 min fins que estiguin ben tovetes. Però també es podrien coure al forn. Un cop tenim les fruites cuites, es pelen, se'ls hi treu el cor i es tallen a trossos i a continuació es trituren, juntament amb els alls i la sal i es va afegint oli fins que estigui ben lligat, i ja tindrem l'allioli de codony a punt per degustar.

Codonyat

El codonyat té com a inconvenient el valor energètic pel sucre que se li afegeix a causa de la naturalesa del codony. Les transaccions comercials entre grecs i romans van dur el codony fins a Roma, allà pel segle IV, on van començar a cuinar-lo amb mel per aconseguir una pasta que menjaven untant-la en pa. Hi ha referències del segle VII en què es preparaven geles amb suc de codony i mel. Durant l'Edat Mitjana els dolços a base de codony estaven de moda, com ara les lllaminadures, i tenien un lloc destacat entre la noblesa. Personatges històrics com Carlemany o Nostradamus van ser grans consumidors del codony, així que no és estrany que hagi arribat fins a nosaltres.

Es pot utilitzar el codonyat per a servir-lo en plats dolços i salats tan diversos com en amanides, en el bacallà amb mussolina de codony, en pastissos, en canapès i aperitius, acompanyant formatges, mesclats amb fruits secs, entre molts altres.

Amanida de codony, formatge de cabra i nous

Ingredients per a 2 persones:

300 gr. d'enciams variats
100 gr. de codonyat
2 peres o pomes
Nous
150 gr. de "rul-lo" de cabra
Oli d'oliva verge extra
Vinagre balsàmic
Sal

Elaboració:

Rentem i escorrem molt bé la barreja d'enciams i reservem. Tot seguit piquem les nous perquè quedin més repartides, i tallem el codony en daus petits i resevem. Rentem molt bé la fruita escollida i, sense pelar-la, la tallem a rodanxes no gaire gruixudes; un cop tallades, traiem el cor. A l'hora de servir, per aquest ordre, repartim la barreja d'enciams, els daus de codonyat, les rodanxes de fruita i les nous, i amanim amb l'oli d'oliva, el vinagre i la sal, moment que escalfarem les rodanxes del formatge sense que arribi a fondre's, col·loquem el formatge calent sobre l'amanida, i ja estarà a punt. Bon profit!●

Núria Revilla Queraltó, Farina Pasta Fresca

'Pasta fresca d'elaboració pròpia als Mercats de Barcelona'

Josep Xurigué (@josepxurigue)

Fa 10 anys el Daniel Bottini i la Núria Revilla es van llençar a l'aventura de l'elaboració de pasta fresca i a la importació de productes italians amb denominació d'origen.

Amb quatre parades, al Mercat de Sant Gervasi, d'Hostafrancs, a la Concepció i al de la Mercè, i un obrador, en Daniel i la Núria han aconseguit oferir una pasta d'elaboració pròpia, de molta qualitat. La Isabel, la dependenta, us orientarà i atindrà cada dia perquè pugueu gaudir i cuidar-vos amb les millors pastes artesanes i fresques, postres suculentos, pizzes i formatges, entre d'altres.

El Daniel, nascut a l'Argentina i de família italiana, va cursar estudis de xef a la prestigiosa escola Mausi Sebbess de Buenos Aires i és al capdavant de l'obrador. D'ell partí la iniciativa l'any 2008 de muntar la primera parada al nostre barri. La Núria, amb estudis d'interiorisme, està al capdavant de les parades, la dependència i les fires. Formen una parella molt professional, que vetlla per oferir-nos productes excel·lents i saludables.

Com va ser l'inici de Farina Pasta Fresca al mercat de Sant Gervasi?

El Daniel amb els seus coneixements de xef, i havent viscut a casa -pel seu origen italià- l'elaboració de pasta artesana i casolana, va decidir buscar un espai adient per emprendre el projecte. Els mercats de Barcelona són l'espai del menjar fresc de qualitat per

excel·lència. El 2008 li va costar trobar una parada buida, fins que al mes de març i al barri vam poder iniciar-la. Després vindria la parada del mercat d'Hostafrancs al 2010, la Concepció al 2012 fins que el Nadal de 2015 començaria la venda a la Mercè.

Què et sembla que diferencia la vostra parada?

Oferim una elaboració de pasta natural, amb sèmola de blat italià de màxima qualitat. No hi afegim ni conservants, ni colorants ni additius. Utilitzem sèmola de blat i ou pasteuritzat, i a vegades integral o farines ecològiques. Aquest mateix estiu hem estat a la Ligúria, formant-nos sobre altres farines com les de lleguminoses, aptes per a diabètics i dietes.

Fem pasta fresca amb remolatxa, espinacs, tinta de calamar, i pasta farcida amb productes de temporada. Ara mateix, a la tardor, l'estem farcint de moniato, de figues amb formatge de cabra i de trinxat, entre d'altres.

El públic ens demana especialitats boniques, però el nostre producte estrella i per a tots els públics són els espaghetis frescos de sèmola i ou; tenen un sabor i una textura fantàstica, com ens diuen moltes persones grans a qui també els encanta.

Un 80% del que venem és la pasta fresca i les salses també fetes per nosaltres. A més, la nostra especialitat és la importació de productes italians amb denominació d'origen.

Han canviat molt els hàbits de compra i de servei?

En els darrers anys amb la crisi la gent compra més per preu que per l'aliment, tot i que

Fotografia: Mercat de Sant Gervasi

nosaltres ens adrecem i comptem amb els mateixos clients que sempre han valorat la qualitat. Clients que volen una pasta saludable i plats especials, amb valor.

Ens agrada estar a prop dels nostres clients, conèixer els seus gustos i adaptar-nos-hi. En un *feedback* permanent que ens enriqueix i ens fa millorar. Ara fa un any, per exemple, vam enquestar els nostres clients, per saber-ne els gustos, l'opinió sobre els productes, per aproximar-nos encara més al que desitgen. I ens agrada ser-hi a prop per mitjà de les xarxes socials, com a Instagram -on hem tingut bona acollida- i a Facebook. També comptem amb la web www.farinapastafresca.com.

Quines especialitats ens recomanes?

Com t'he comentat ens agrada tenir especialitats italianes, molt valorades pels barcelonins, i per la comunitat francesa i italiana, entre d'altres. Comptem també amb una selecció fixa de formatges italians. Per exemple, en el cas del parmesà sempre en tenim com a mínim de tres tipus diferents. I elaborem salses com el pesto sicilià, que

és menys conegut que el genovès: fet amb tomàquet sec enlloc d'alfabrega.

També disposem de postres per llepar-s'hi els dits. En Daniel i l'Albert els elaboren al nostre obrador. Són postres com el tiramisú, el cannolo -fet de pasta de full fregida, amb formatge fresc, xocolata, festucs i taronja confitada-, o la deliciosa pannacotta.

Com veus el mercat de Sant Gervasi i el futur?

Cara al futur ens fa il·lusió disposar d'un obrador a la vista del client. Ens agradaria que els clients poguessin gaudir de com elaborem a diari la pasta i s'acostessin a aquest art. Ens agradaria poder fer-ho fer dins d'un mercat.

D'altra banda, ens volem acostar a les persones que volen gaudir de la pasta i no poden acostar-se al mercat. Per això, estem treballant perquè abans de Nadal ens puguin trobar a Manzaning -una aplicació de comerç de barri-.

Sobre el mercat de Sant Gervasi, s'està posant al dia i a banda d'un atractiu operador que s'hi instal·larà els propers mesos, els paradistes ens estem adequant a les noves tipologies de venda i servei; a l'especialització en el producte que creiem que és el tret diferencial dels mercats, avui en dia. •

NOTÍCIES DEL MERCAT

Estimats lectors i lectores, no oblideu la cita anual de Sant Gervasi amb el mercat, enguany ja en la 5a Nit de Tapes, el proper dissabte 21 d'octubre. Us hi esperem!

MERCAT DE
SANT GERVASI

ASSOCIACIÓ DE VENEDORS

www.mercatdesantgervasi.com

Plaça de Joaquim Folguera, 6
Tel. 93 4177874

Horaris:

Dilluns, dimecres, dijous i dissabtes:
de 8:00 a 14,30 h.

Dimarts i divendres de 8:00 a 20:30 h
amb una aturada al migdia

Serveis:

- Aparcament
- Repartiment a domicili

Troba'ns a: [f](https://www.facebook.com/eljardisg) [i](https://www.instagram.com/eljardisg)

Mercat de Sant Gervasi

Menja bé, menja sa,
menja del nostre mercat!

AVIRAM

Aviram La Moreneta
Polleria Chelo

BAR

Bar Cafeteria El Mercat

CANSALADERIES

Ginés i Loli

FORMATGES

La fromagerie,
la cava del formatge

CARNISSERIES

Carnisseria Farran
Carnisseria Miquela Artés
Carnisseria Chelo

FRUITES I VERDURES

Fruites i verdures
Alcalà
Carles i Susi

Fruites i verd. Salcedo
La Selecta

LLEGUMS

Llegums Sumarroca

PASTA FRESCA

Farina Pasta Fresca

PEIXATERIES

Peix de platja César

Peix i marisc Ramon
Peix fresc Cesar 2
Peix de Platja Olivé

PESCA SALADA

La Bacallaneria de
Sant Gervasi

QUEVIURES

Alimentació Sant
Gervasi

LA MIRADA JOVE

Ara ens toca als joves

► JNC Sarrià - Sant Gervasi

No perdonem. No perdonem que s'utilitzi la violència contra l'expressió més pacífica i democràtica. No perdonem les agressions contra els nostres avis, pares, germans i veïns. No perdonem la persecució i la vulneració de drets fonamentals de premsa, de llibertat d'expressió i de manifestació que tant els hi va costar aconseguir als nostres pares i avis.

Els esdeveniments d'aquests darrers mesos han demostrat la necessitat de participar, de sortir al carrer i de defensar tot allò que es va conquistar fa més de 40 anys. El passat 1 d'octubre, vam ser espectadors de l'obra més deplorable de les últimes dècades, de l'espectacle d'un Estat autoritari i intolerant que es desemmascarava i mostrava que encara manté la seva essència franquista ben arrelada. Com diu el refrany: si el pare és músic, el fill és ballador.

Tanmateix, malgrat la força repressora d'un Estat demofòbic, no van aconseguir imposar-se perquè vam votar, i ho vam fer amb dignitat i al costat de tots aquells que ho van fer possible. Molts joves vam ser partícips d'aquell dia històric i vam contribuir a l'èxit del referèndum des de diferents responsabilitats. Joves que vam ser membres de mesa, apoderats, que vam dormir als col·legis per garantir-ne l'obertura el dia de la votació o que vam traficar amb urnes sota el setge d'un Estat que va fer tot el possible per impedir-ho tot. I ho vam fer des de les escoles, des dels centres cívics, des de les places i des dels carrers, que sempre seran nostres.

L'1 d'octubre va ser el dia en què molts joves d'aquest país, que potser havien participat poc o gens en política, van carregar-se de responsabilitat històrica per defensar i agafar el relleu dels drets aconseguits pels seus pares i avis, i a la vegada reivindicar una societat coherent amb els més alts estàndards de democràcia i drets individuals i civils. Entre barricades, clavells, urnes i paperetes es trobava el més important, la lluita de la gent gran i dels pares que defensaven l'obra democràtica que tant els hi havia costat construir en el passat; i la nostra lluita, la dels joves, que amb la major de les conviccions volíem preservar aquest llegat i construir-nos un futur més digne, tolerant i democràtic.

Des de la JNC Sarrià-Sant Gervasi sabem el que ens hi juguem aquestes setmanes o mesos que venen fins que Catalunya esdevingui un Estat independent de ple dret. Com també sabem que ens queden molts anys per endavant i que la millor manera de viure aquests anys és creant un nou país fet per nosaltres, on hi siguem més presents, més participatius, més escoltats i més decisius. I si durant aquests nous passos que haurem de fer ens sobrevé la por, el cansament o el dubte, tinguem sempre present allò que va dir A. Lincoln: *La millor manera de predir el nostre futur és crear-lo.*

Ja saps quin és el teu Sant Gervasi?

La perspectiva jove i inquieta de la Laura Giménez

► Elena Bulet (@elenabulet)

No podem conèixer tots els veïns i veïnes del barri. És impossible. Però m'he adonat que està ple de gent compromesa. De persones que lluiten pel que volen i que defensen uns valors. Avui us presento a la Laura. Ella ha viscut la major part de la seva vida al barri i de ben segur que us sentireu identificats amb moltes de les seves vivències.

UN PETIT INDRET...

Assegudes al capvespre en una taula del bar del Turó Park, la Laura m'explica la seva infància a Sant Gervasi. Sempre ha estat un barri amb un ambient tranquil, familiar. Hi ha també força gent gran. Amb els anys han anat canviant els comerços, però l'essència perdura. Tinc grans records vinculats a la zona. El fet de viure a prop dels teus amics fa molt. Poder estar preocupada i xerrar amb la persona que viu davant teu sempre va bé. Anar a l'escola juntes, fer vida social al barri... Valoro molt el fet de tenir-ho tot aquí.

FELICITATS I TRISTORS

El record més feliç al barri el vinculo al mercat Galvany. Anys enrere, hi anava sovint, acompanyant a la meua àvia. Com que ella coneixia els venedors, de tant en tant, em regalaven alguna cosa. Ara bé, també conservo records tristos. He fet música a l'Escola Virtèlia des dels quatre anys i fins ara, que en tinc vint. Encara em ve a la memòria quan va haver de canviar de lloc i vam anar veient com l'antiga casa anava sent derruïda...

La música és una part fonamental de la meua vida. És la base de tot. Sense haver fet música a Virtèlia seria molt diferent. La meua professora no només em va ensenyar música, també a compartir, a tocar en grup,

Fotografia: Elena Bulet

etc. He après molta sensibilitat, molts valors. Igual que la gent que ha fet sempre un esport, la música m'ha ensenyat a ser un equip.

PUNTS A FAVOR I EN CONTRA...

Un mateix barri pot influir de manera completament diferent en la vida dels seus habitants. No és el mateix el Sant Gervasi d'una persona adulta, que el d'un jove o el d'algué de la tercera edat...

El barri concentra tot el que es necessita i més per viure-hi. Ara bé, no tothom pot fer-ho. Sí que hi ha joves de Sant Gervasi, però sovint som persones que ja hi vivíem des de petits. No és una zona que permeti als joves tenir-hi un pis, poder mantenir el lloguer, el menjar...

També, seguint amb el tema econòmic, he de dir que li afegiria més bars. Falten espais on una pugui reunir-se amb amics i fer un cafè, però que siguin llocs bonics i no molt cars.

UN PRESENT MOLT INTENS

La Laura estudia Psicologia a la

UAB, però també treballa per l'ONG "Ayuda en Acción". Aquests joves es mouen per diverses localitzacions buscant socis. Han estat alguna vegada pel barri, però no el visiten sovint.

A Sant Gervasi és difícil aconseguir socis, per això venim poc. De vegades, els qui més tenen són els que menys donen. Ara bé, treballar en una ONG és molt maco. Sentir que col·labores amb alguna causa, conèixer gent...

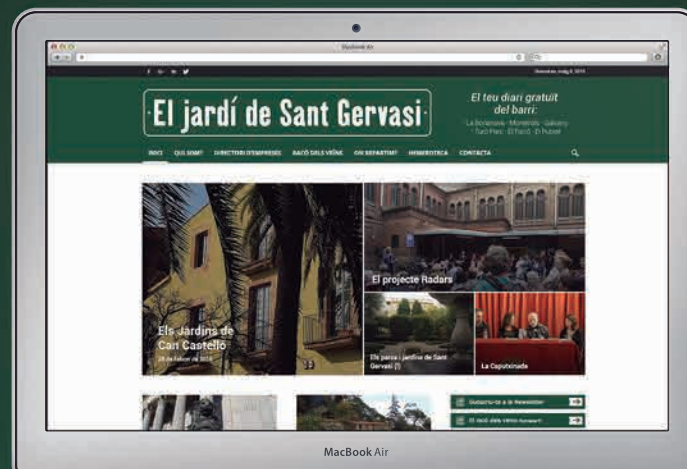
També hi ha la part de les respostes desagradables, però t'hi acabes acostumant.

Aquest és el Sant Gervasi de la Laura. Segur que en alguna part s'assembla al teu. Però el millor és pensar que la suma de les nostres perspectives és la que fa un barri. I que si en volem canviar alguna part, està plenament a les nostres mans. Així que et convido a reflexionar i a definir quin és el teu Sant Gervasi (i, si no fos perfecte, com és d'esperar, a pensar com el canviaries).

Segueix-nos al web!

www.eljardidesantgervasi.cat

Llegeix totes les notícies anteriors,
assebentat de l'agenda cultural,
hemeroteca, xarxes socials...

EL FARISTOL

El debut barceloní dels francesos Dionysos a Sant Gervasi

► Eduard Sant i Chalois

Aquest passat mes de setembre, en concret els dies 26 i 27, l'Institut Français de Barcelona va programar la visita de Mathias Malzieu, escriptor, director de cinema i cantant de la prestigiosa banda de rock francesa, DIONYSOS.

El primer dia (dimarts 26), Mathias Malzieu va oferir, juntament amb Josep Lambias (periodista i crític cinematogràfic), una trobada literària per parlar de la seva exitosa trajectòria amb best-sellers com *L'allargada ombra de l'amor*, *Metamorfosis en el cel*, *La Mecànica del Cor* (adaptada al cinema pel mateix Malzieu i Stéphane Berla amb producció de Luc Besson), així com *Diari d'un Vampir en Pijama* (el seu darrer llibre) on Malzieu ens relata la seva superació d'una anèmia aplàstica que el va tenir hospitalitzat un cert temps.

L'endemà, l'auditori de l'institut francòfon del carrer Moia va acollir el debut barceloní de Dionysos. Tot i la important competència d'aquell mateix dia del concert dels Rolling Stones a l'Estadi Olímpic i també dels partits de Champions del Barça i del PSG, van aconseguir omplir dues tercers parts de la sala donant joc a la ironia per part de Malzieu.

Amb Malzieu com a cantant, guitarrista, harmònica i theremine, Rico a la bateria i cors, Miky Biky a la guitarra i al banjo, Babet al violí i cors i Guiller-

A sobre, els músics del grup Dionysos.

A esquerra, Mathias Malzieu, el líder, cantant i multiinstrumentista de Dionysos. Fotografies de Gabriel Prévost

mo al baix i a la serra musical, al llarg dels 25 anys de carrera ja a l'esquena, Dionysos s'han guanyat el respecte de la crítica i del públic francès gràcies a excel·lents treballs com *Western Sous La Neige*, *Monster In Love* i *La Mecanique du Coeur*.

100 minuts de concert van ser més que suficients per demostrar-nos el per què de la bona acollida dels seus particulars, surrealistes i enèrgics directes. Alternant temes en francès i en anglès, el repertori escollit va seguir el guió habitual de l'actual gira prestant atenció als temes que formen part de "Vampire en Pyjama" (el seu darrer treball de caràcter més acústic i electrònic) millorat substancialment en directe. Entremig, i per deliri del públic (principalment colònia francesa), van

recuperar alguns dels seus grans èxits com "Song For Jedi", "Giant Jack", "McEnroe Poetry", "La Méthamorphose de Mister Chat" amb aturada inclosa per preguntar al públic assistent com es traduiria en català l'exclamació, "Ferme Ta Gueule, Chat" ("Calla, Coi de Gat"). "Smells Like Teen Spirit" dels Nirvana, "The Partisan" de Cohen així com una potent versió de l'himne bowienià "Heroes" van ser-hi també presents durant l'actuació.

Com a talls d'anècdotes, des del punt de vista musical, els dos darrers temes del concert ("Vampire en Pyjama" i "Neige") van ser interpretats en format acústic amb tots els cinc membres de Dyonisos asseguts enfront del públic. I des del punt de posada en escena, Mathias Malzieu va demostrar ser un autèntic "showman". Ja des del primer minut, i per sorpresa de bona part dels assistents, va aparèixer des del fons de la sala cantant amb un megàfon. Al llarg de concert no es va estalviar en connectar amb el públic amb el seu afinat i surrealista humor i fins i tot es va atrevir, en dues ocasions, a llençar-se pel damunt del públic per tal de ser passejat per la filera central de l'auditori el més pur estrella del rock però acompanyat d'ulleres d'aviador de principi del segle XX.

En definitiva, Dionysos va elaborar un notable debut barceloní. Esperem no haver d'esperar gaire temps més per tornar a gaudir d'un directe seu. •

GERVASIENTOS:
Capítol 6: Casament

► Juan José Álvarez G.

Martí va obrir la porta i va sortir al passadís de l'església. Unes setmanes abans, quan tot havia començat, havia estat en aquesta mateixa parròquia acomiadant en Ricard, en el seu funeral. Va fer un pas. Va sentir com les seves mans suaven sense explicació. Va mirar als convidats que li somreien i va exhalar aire. La resta de Gervasientos, tots de gala, el miraven des d'un dels seients preocupats, ja que durant el comiat de solters havien comprovat amb preocupació que un vell enemic, havia tornat a la ciutat i estava influent directament sobre Martí.

Martí va continuar caminant i mentre ho feia va retrocedir fins a l'any 2007, quan després de l'apagada elèctrica de l'estiu a Barcelona, havia conegut en Javier. Martí sempre s'havia considerat heterosexual, mai va tenir dubtes del seu gust per les dones, però des del dia en què havia conegut Javier algun estrany sentiment havia aflorat en el seu cor. Ningú li podia explicar i ell no era capaç d'explicar-ho a ningú, però durant moltes setmanes aquest sentiment va anar creixent i creixent. Això el va portar a presentar a Javier al seu grup d'amics de Sant Gervasi.

En un començament tot va marxar sobre rodes, però a vint anys el que amb trenta són anècdotes, en la joventut són grans complexos.

Va ser l'última nit de l'estiu del 2007 que van sortir de festa. En Javier ja era un més del grup, però ara Martí tot el que volia era treure-ho de la seva vida. Tenir-ho en secret i que ningú sabés el que passava entre ells quan estaven sols. El grup d'amics va sortir de bars i abans d'anar a la discoteca, van anar a beure a un lloc amagat al port de Barcelona. Allà podien seure a les roques i mirar el mar sota els seus peus al ritme dels mojitos i el rom. Tots anaven borratxos. Alguns d'ells ni tan sols imaginaven el que anava a passar. Martí es va aixecar i va caminar fins al cotxe de Ricard, un cotxe ampli en el qual entraven els vuit molt atapeïts. Va pujar, va seure i va encendre la ràdio. Va tancar els ulls i va escoltar la música que sonava. Estava ofegat, no sabia com enfrontar això, no sabia com dir-li als seus pares, als seus amics, a Lia, la noia que des de sempre li havia agradat, que ara sentia coses rares per un altre noi. Va imaginar que en el futur les coses serien més complicades, però s'equi-

vocava. En el present seguia amb la mateixa sensació.

El so de la porta del cotxe obrint-se retrunyí en la ment de Martí que, ara, arribava vestit de nuvi fins a l'altar. Va mirar al seu voltant, a la porta va aparèixer Lia, enfundada en un vestit blanc de seda. La va observar de cap a peus i va pensar en l'escàndol que seria no casar-se amb ella ara. Va recordar a Javier que la nit d'aquell estiu va pujar al cotxe i la discussió que van tenir. Després de la discussió, Martí va baixar del cotxe de Javier a cops. Els altres gervasientos borratxos van aplaudir pensant que era un joc. Estava fet un animal, ple de pors i fúria. Va recordar com Ricard els va separar. Quan Martí va aconseguir calmar-se, Javier tenia la cara desfigurada i estava en un estat molt greu. Martí per

la seva banda patia un col·lapse nerviós i no era capaç de controlar-se. Tots sabien que si Javier denunciava a Martí, caurien junts, ja que havien vist la baralla, però no l'havien detingut. Va ser llavors quan incentivats per la por, aquesta por que de vegades fa actuar de manera inexplicable l'ésser humà, van prendre una decisió... es desferien del cos de Javier, a qui creien mort.

"Estàs guapíssim", va dir la Lia a l'arribar al seu costat a l'altar, de mà del seu pare, però Martí seguia submergit en els seus records i no sabia si seria capaç de casar-se ara que tot apuntava que Javier seguia viu i després de deu anys havia tornat a Barcelona. •

Continuarà...

•
Sisena
entrega
d'una
novel·la
d'embolics
que té
l'escenari a
Sant
Gervasi
•

PELS PETITS DE CASA

Cançó

Ton pare no té nas,
ton pare no té nas,
ta mare és xata,
i el teu germà petit,
i el teu germà petit,
té el nas de patata

Quines paraules pots fer?
Posa les vocals que falten.

TARD

A

O

E

R

N

R

J

R

R

N

C

I si afegeixes el prefix RE davant de TARD, quines paraules surten?

LES FULLES A LA TARDOR CANVIEN DE COLOR, DEIXEN EL VERD I PASSEN AL GROG, AL ROIG I AL MARRÓ

Endevinalles

Té dues banyes,
no té potes
i sempre du la casa
a collibè.

Què és?

A la tardor,
avui sí i demà no,
s'obren paraigüets
que mai més es
tanquen.

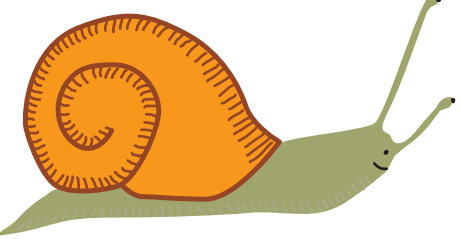
Què són?

De dia i de nit
giren i giren
sense parar, però
mai es maregen.

Què són?

A la tardor
es vesteix de roig
i de groc, però
quan el vent bufa
es despulla.

Què és?

Academia Marshall, Temporada 2017/2018

► Associació Musical Granados - Marshall AMGM

Com cada any per aquestes dates, avancem el programa del **Cicle de Concerts** de l'Associació Musical Granados-Marshall per a la Temporada 2017/2018, a la seva seu del carrer Comte de Salvatierra, 10.

Aquest any s'ha preparat un programa de concerts i conferències d'alt nivell artístic i d'alta qualitat musical, que de ben segur agradarà a tothom.

A l'apartat **Piano Solista** tindrem la presència d'intèrprets ja consagrats, com Luis Fernando Pérez, Josep Maria Colom i Artur Pizarro.

En **Música de Cambra** podrem gaudir de dos atractius duets: Oriol Romaní i Elena Lasco (clarinet i piano) amb un innovador programa titulat "De Bach al Jazz", i el format per la nostra directora artística, Marta Zabaleta, amb Asier Polo (piano i chelo).

Com a novetat aquesta temporada, presentarem un **Espectacle Musico-teatral**: *Pequeña historia para un desamor*, a càrrec de Claudia Schneider i Antonio Comas.

A nivell **Duets Pianístics** tindrem a Pierre Delignies i Alice Burla, dos joves pianistes que visiten Barcelona amb ocasió de la seva presentació al cicle "Primer Palau". Completen aquest apar-

tat les pianistes Oksana Shymnaska i Ayako Fujiki amb un recital de piano a quatre mans.

Com és habitual en aquest Cicle, comptarem amb les **Conferències de Joan Vives**, que aquesta temporada presenta dos nous temes: "Debussy, Ravel i amics" i "Bach, Haendel i amics".

Programa dels primers concerts:

DIJOUS 19 D'OCTUBRE, A LES 20 H

Conferència de Joan Vives:
"Debussy, Ravel i amics"

DIJOUS 26 D'OCTUBRE, A LES 20 H

Pierre Delignies i Alice Burla
Concert a dos pianos

DIJOUS 16 DE NOVEMBRE, A LES 20 H

Claudia Schneider i Antoni Comas
Pequeña historia para un desamor, cant, piano i teatre

DIJOUS 14 DE DESEMBRE, A LES 20 H

Luis Fernando Perez
Recital de piano

JOC MATEMÀTIC

Aquest mes reproduïm un altre joc que també ens ha fet arribar en Jordi Fernández, lector de la revista. Moltes gràcies, Jordi!!!

Tenim la suma següent:

$$\begin{array}{r} \text{DONALD} \\ + \text{GERALD} \\ \hline \text{ROBERT} \end{array}$$

Sabent que la D equival a 5 ($D = 5$), troba el valor de les altres lletres de manera que la suma sigui correcta.

(La solució us la donarem al proper número de *El jardí*).

SOLUCIÓ AL JOC DE SETEMBRE

Prenc una moneda de la primera bossa. De la segona, dues. De la tercera, tres. I així successivament fins a la desena bossa. Peso la selecció de monedes en una única pesada, com indica la condició. Si totes fossin bones, el pes resultant seria de 55 gr. ($1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 + 10$), cosa que no és el cas. Per tant, el pes resultant ha de ser superior a 55 gr. Si és de 56 gr., sabrem que les monedes falses són a la primera bossa (55 gr. + 1 gr. de la moneda falsa). Si és de 57 gr., sabrem que les monedes falses són a la segona (55 gr. + 2 gr. de dues monedes falses). Si és de 58 gr., sabrem que són a la tercera (55 gr. + 3 gr. de tres monedes falses). I així successivament fins al final.

SUDOKU

4	3			8	7			9
2				5				1
				2				6
3				6	5		8	
		8	4					2
1		2	9	7				5
		5						3
				1		4	9	6
7	6		2		3			

Solució sudoku:

5	8	1	3	6	2	7	9	4
9	6	7	5	1	4	3	2	8
4	3	2	9	7	8	5	1	6
3	5	9	8	4	6	2	7	1
2	4	6	1	3	7	8	5	9
1	7	8	2	5	9	6	4	3
7	9	4	6	2	3	1	8	5
8	1	3	7	9	5	4	6	2
6	2	5	4	8	1	9	3	7

REFORMAS MODERNAS S.L.

Más calidad, más detalle, mejor precio.

- REFORMAS DE LOCALES COMERCIALES
- REFORMAS INTEGRALES DE PISOS
- ELECTRICIDAD • FONTANERÍA
- PLADUR • PARQUET

CLÍNICAS

PISOS

PANADERIAS

PRESUPUESTO SIN COMPROMISO

+34 634 61 42 90

Carrer Font, 16 08905 L'Hospitalet de Llobregat Barcelona

www.reformasmodernas.com

info@refomasmodernas.com [@refomasmodernasbcn](https://www.facebook.com/refomasmodernasbcn)

IMISA BARCELONA

SERVEIS IMMOBILIARIS

1975

Veniu a conèixer-nos al
BARCELONA MEETING POINT
del 18 al 22 d'Octubre
(Stand B-268)

93-2160501
www.imisabarcelona.com

GENT GRAN

ACTIVITATS

OCTUBRE - NOVEMBRE

Llar de Mn. Lluís Vidal

Parròquia de la Bonanova, c. Bigai, 12

Aquest mes, en el centre de la tardor, el comencem amb panellets i castanyes. Segueix ben nodrit de celebracions, i amb quasi totes les activitats fixes que són l'esquelet del programa (Musicoteràpia, Vida Creixent, Cinefòrum, ...), i preveient l'arribada de l'hivern, amb dues sessions sobre informació i prevenció sanitària que ens haurien de interessar a tots/tes.

DIJOUS 2 DE NOVEMBRE, A LES 17:30 H

Festa de Tots Sants. La celebrarem amb els panellets i les castanyes tradicionals.

DIMARTS 7, A LES 18 H

Representació de l'obra "**El Bon Policia**" de Santiago Rusiñol, pel Grup de Teatre "La Tramoia de St. Gervasi". Adaptada i dirigida per Anna Rierola amb la col·laboració de M. Jesús Rierola.

DIMECRES 8, A LES 18:15 H

Conferència sobre **Control de la medicació i compliment per part del pacient**, a càrrec de la Sra. Rita Puig Solé, farmacèutica membre de l'àrea del medicament del Servei Català de la Salut.

DIMARTS 14, A LES 17 H

Vida Creixent. Reflexió dirigida per Mn. Jaume Angelats sobre "**La pau interior depèn d'un mateix**" (Pau) Capítol 3r. del curs 2017-2018 que gira entorn del lema "Primavera en la tardor de la vida".

DIMECRES 15, A LES 17:30 H

Cinefòrum amb la pel·lícula **La ladrona de llibres**. Dir. Brian Percival. Actores: Sophie Nélise, Geoffrey Rush, Emily Watson i Ben Schnetzer. Presentació i comentaris a càrrec d'en Joan Casanovas.

ACTIVITATS HABITUALS: Gimnàstica, Coral, Jocs, Manualitats, Musicoteràpia, Exercicis de memòria, Català, Conversa de Francès, Cinefòrum, etc

Casal de Sant Ildefons

c. Marià Cubí, 111, tel. 93 200 75 15
csantildefons@gmail.com

ACTIVITATS HABITUALS: Idiomes, loga, Ball country, Gimnàstica, Coral, Taller de memòria, etc.

El districte homenatja la gent gran centenària

► Juanjo Compairé

Dilluns 2 d'octubre a la tarda Can Castelló va acollir l'homenatge que el Districte de Sarrià Sant Gervasi ofería a les àvies i avis que aquest any han fet o faran els 100 anys. Havien conformat la seva assistència vuit persones, sis dones, Dolors, Alejandra, Carmen, Milagros, Dolores i Josefina, i dos homes, Joan i Enric, que van venir acompanyats per familiars i amics. Al districte de Sarrià-Sant Gervasi hi ha unes 50 persones centenàries. L'acte va ser presidit pel regidor president, Jordi Martí, qui va adreçar unes paraules de felicitació a les persones homenatjades. La coordinadora del programa de gent gran, Dolors Morrell, i la directora del Casal de Can Castelló, Núria Martí, es van adreçar

personalment a cadascuna de les persones, recordant episodis de la seva vida. Cada homenatjat va rebre un obsequi, consistent en una reproducció

de l'escultura "Pomona", del mestre Clarà. Finalment, van bufar tots plegats les espelmes amb un desig de llarga i fèrtil vida.●

La seguretat i la llibertat en l'Alzheimer

► Edurne Iturmendi

Un dels reptes educatius més punyents que afrontem els professionals i els cuidadors que tenim cura de persones que tenen demència és el maneig de l'equilibri entre dos drets fonamentals, el de llibertat i el de seguretat.

L'Alzheimer comporta una pèrdua de les funcions cognitives lligada a unes dificultats per funcionar en el dia a dia. Així mateix, és una reacció natural per part de la persona malalta aferrar-se a determinades activitats que per ella són importants i que tenen un significat de llibertat i de independència. L'anosognòsia pròpia de l'Alzheimer fa que sovint es doni una percepció deficient de les situacions de perill i dels propis límits, fet que pot comportar riscos per la pròpia seguretat i per la dels altres. Heus ací, on comença la tensió entre l'ansia de llibertat de la persona amb demència i l'anhel de seguretat de l'entorn que la cuida.

Quan cuidem i fem més cas al concepte de seguretat, practiquem estils educatius autoritaris i/o paternalistes que van en detriment de l'autonomia de la persona que volem cuidar. Si fem prevaldre el dret a la llibertat, adoptem un estil negligent o de no actuació en el que propiciem que sigui la pròpia persona malalta la que prengui les seves decisions seguint uns criteris volàtils, egoistes i poc racionals que conviuen amb l'existència de rutines molt laxos o, en

Fotografia: Fundació Uszheimer

molts casos, inexistents.

El terme mig el trobem en l'estil asseritiu. Les persones cuidadores escoltem les necessitats de les persones que cuidem i ens adaptem a les exigències depenent de l'estadi de la demència corresponent, posant límits i facilitant rutines adequades. En l'abordatge a l'Alzheimer, es tracta de facilitar la llibertat i l'autonomia i, al mateix temps, donar seguretat.

Però, com ho fem?

Tres consideracions. En primer lloc, cal conèixer el grau d'afectació de la demència. No es tracta de prendre tota la llibertat a la persona, sinó adaptar-se el que pot fer i el que no pot fer. Això vol dir estar disposat a modificar el pla d'atenció en funció del moment de la malaltia i no pas adoctrinant a la persona malalta sobre la seva seguretat. En segon lloc, entendre a una persona que té Alzheimer només és pos-

sible si es coneix la seva biografia (personalitat, valors, gustos, etc.); en una situació de dependència i vulnerabilitat, és molt important la personalització per entendre els seus comportaments, per poder donar continuïtat a la seva trajectòria vital i per poder cuidar segons les seves voluntats. L'última consideració es refereix al fet de ser realista respecte a les limitacions, és impossible prevenir tots els problemes. Hem d'estar disposats de "prendre riscos". Ni totes les mesures de seguretat són desitjables, ni bones, ni la garanteixen. Però per "prendre riscos" seria bo poder confiar en la dimensió social dels drets de seguretat i de llibertat; a l'igual que la llibertat d'una persona amb demència està en diàleg amb la dels altres, en la seva seguretat també cal un compromís social, poder confiar en les relacions amb la comunitat. Així, la persona malalta podria gaudir de més quotes de llibertat perquè l'entorn seria més segur.●

Edurne Iturmendi és educadora social

Fundació Uszheimer
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11-13,
Tel.: 93 418 65 65
fundacio@fundaciuouszheimer.org
www.fundaciuouszheimer.org
<http://www.premisoletura.com>

celler de sant Gervasi

El celler de Sant Gervasi inaugurarà su ciclo de acercamiento de la cultura vinícola a sus vecinos. Un enclave perfecto conectado a la vía Augusta, principal arteria del Imperio Romano, por donde circularon los mejores caldos de la Península Ibérica. El celler de Sant Gervasi os invita a degustar su Programa de catas "Conscientes" actividades vinícolas y eventos privados. **Os esperamos.**

St. Gervasi

GUÍA COMERÇOS I D'EMPRESES DE SANT GERVASI

ARTS

info@artisubasta.com

ESPORTS

can caralleu
més que fitness!

C/Esports, 2-8
08017 Barcelona
www.canaralleu.cat

CONTRACTACIÓ
D'ANUNCIS:

Mariona Alumà:

mariona.aluma
@eljardisg.com

OCI

MATALASSERIA A. MERCADER
FUNDADA L'ANY 1886

Alfons XII, 81 (Plaça Molina)
93 200 29 70
www.matalasseriamercader.com
mercader@matalasseriamercader.com

Cuina d'avui, cuina de sempre

LA FONDA
DE SANT GERVASI

BAR-RESTAURANT

Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.

Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

PUBLICITAT:

mariona.aluma
@eljardisg.com

ESCOLES
INFANTILSFOTOGRAFIA
IMATGE
I SÓ

MODA

REFORMES,
SERVEIS PER
LA LLARALICIA
OZORES
BARBANY

ADVOCADA PENALISTA

www.aliciaozores.com

Tel. 654 466 977
c. Muntaner 391, 1º 3º
08021 Barcelona

SALUT

Escola infantil
Peggy

Marc Aureli, 18-20
Tel: 932 011 350

info@escolainfantilpeggy.com
www.escolainfantilpeggy.com

ACRÒNIM

LOGOTIP | DISSENY
WEB | MARKETING

PLATÓ 6, 2N 2A
938 791 770 | ACRONIM.CAT

C/d'Ànim, 1 • 932530617
www.ambmimo.com

MODA INFANTIL • CANASTRETJA • CERIMONIA

Ferreteria
Mandri

Carrer Mandri, 28-30
08022 Barcelona
Telf. 934 176 763
Whatsapp 620 823 111
info@ferreteriaemandri.com
www.ferreteriaemandri.com

ARREGLOS
EN CASA

proximidad y rapidez
603 186 851

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

ESCOLES
D'ARTSEGM
QUALITY IMAGE

PRATS DE MOLLÓ, 20
08021 BARCELONA
T. 93 201 63 88
F. 93 414 49 20
<http://www.egm.es>
e-mail: egm@egm.es

lallana

Copènic, 56 - 08006 Barcelona
935 463 911

#lallanabcn

@lallanabcn

media - costura - cursos - knit
monogràfics - lana - crochet
punto de cruz - mandalas - ganchillo
algodón - agujas - botones

CONTRACTACIÓ
D'ANUNCIS:

Mariona Alumà:

mariona.aluma
@eljardisg.com

RESTAURANTS
I ALIMENTACIÓ

FARMÀCIA
CABANAS
muntaner 476 • Bcn
www.reservafarmacia.com
93 201 03 89

www.boloberry.com
c/Muntaner 501, 1da 2
93.211.58.44

LABORATORI PROFESSIONAL
VENDA DE MATERIAL
AUDIO • VIDEO • CINEMA • MULTIMEDIA

Santaló 133 - 08021 Barcelona
www.videolab.es 932 005 400

scÖts

CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY
Especialistes en corseteria

ROSA FAIA
BEAUTYFULL

C/ d'Àrimon, 6
Tel. 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

Angela
Bertoni

Pasta fresca italiana
des de 1965

Passeig de Sant Gervasi 280
08022 Barcelona
+34 937689055

INSTITUT AUDITIU

salesa

El meu centre auditiu
de confiança

Ronda General Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

www.eljardidesantgervasi.cat/directori-empreses

Directori de comerç de
Sant Gervasi

Posa't en contacte amb mariona.aluma@eljardisg.com

CONTRAPORTADA: GENT DEL BARRI

Toni Pujadas, apoderat l'1-O a l'Espai Putxet

‘Som en una oportunitat històrica de construir un país més just i més democràtic’

► Juanjo Compaire

Què feu aquí?

Com que sabíem que aquest és el lloc habitual de votació i que tancaven a les 2h, ens hem posat d'acord per venir abans. Ens hem reunit per programar què fariem aquesta tarda. Només he anat un moment a casa per recollir el material per quedar-me a dormir i he tornat cap aquí. Això funciona de forma autogestionària: cadascú aporta la seva iniciativa.

I la gent com se n'ha assabentat?

Ahir, a través de *whatsapp* va sortir una relació dels espais electorals, amb un enllaç. Ens vam posar en contacte amb la persona que havia iniciat el *whatsapp* i el grup des de llavors s'ha anat enriquint, enriquint. I ara som molta gent.

Esteu sorpresos, contents, de la resposta de la gent?

Home, jo n'estic molt content. Crec que s'ha despertat tot el país. L'altre dia, a la Rambla de Catalunya vaig veure molta gent jove. A l'ANC els qui portem molt de temps treballant tots som gent gran. Aquests darrers dies, la joventut, els estudiants estan al carrer treballant perquè el referèndum es pugui realitzar. Però és que també han sortit els bombers, els guardes forestals, membres de l'Església... Som en una oportunitat històrica que tenim de canviar les coses i de construir un país més just i més democràtic que el que tenim.

Com valoreu l'actitud dels Mossos?

Jo el poc que m'he relacionat amb ells, la relació que hi he tingut és d'una cordialitat extraordinària. Després dels desgraciats atemptats, la reacció de la població ha estat de donar suport als Mossos, d'aplaudir-los i abraçar-los. Hi ha una complicitat que entenc que per a ells de vegades ha de resultar difícil perquè han de complir ordres. Són la nostra policia. Quan han vingut avui [dissabte] hem tingut una conversa agradable. Els hem convidat si volien prendre alguna cosa i òbviament ens han dit que no. La

Dues fotografies de l'Espai Putxet el diumenge 1 d'octubre. A dalt, cues per poder votar a l'exterior del casal de barri. A sota, una de les visites dels mossos d'esquadra per aixecar acta.

‘Tardarem quatre dies, un any o dos, però crec que el govern espanyol és conscient que ens han perdut i no ens recuperaran.’

Toni Pujadas és membre de l'ANC, veí del Putxet i una de les persones que al llarg de dissabte 30 de setembre i diumenge va estar col·laborant en la protecció del lloc de votació.

Aquesta entrevista es va fer el dissabte 30 de setembre a la nit, a l'Espai Putxet, sota el fons de les cançons que la gent estava cantant a la sala del costat.

sensació és que tenen una cosa que l'han de fer i que la intenten fer la manera més educada i més propera a la gent possible.

Us fa por que vingui la Guàrdia Civil demà? Què és allò que us fa més por?

Jo almenys et diré que no tinc por. T'ho dic de veritat. Crec que el govern espanyol ha arribat a una situació d'amenaça absolutament desesperada. Jo soc professor i sempre poso l'exemple de l'autoritat del professor amb els alumnes: si castigues a un alumne, tens autoritat; si castigues tota una classe i la classe no t'obeeix, has perdut tota l'autoritat. La situació del govern espanyol és aquesta: per molt que ens amenacin amb multes de 300.000 € ja no ens importa.

Jo estic aquí com a voluntari i demà com apoderat i no em preocupa això. Crec que estem en un procés imparable. El govern espanyol, enviant aquí 10.000 policies i tancant el vol de l'espai aeri, està en una mena de paranoia imparable. Han tallat tots els vincles de confiança i han perdut la batalla. Tardarem quatre dies, un any o dos, però crec que són conscients que ens han perdut i no ens recuperaran.

En aquest sentit no tinc por. Una persona pot tenir por. Quan han amenaçat persones amb multes de 6.000 a 12.000 € diaris, crec que és una actitud criminal. Tots tenim família i és natural que una persona en un moment determinat pugui tenir por. Però quan som 10.000 o 100.000, el poder el tenim nosaltres.

No tinc por. Crec que la votació de demà anirà bé. Miro de no fer gaires cabòries. Em pregunten “estàs nerviós?”. Crec que no, que no estic nerviós. No sé el que passarà i del que es tracta és de donar respostes a cada moment: demà mirarem que a les 5 hi hagi el màxim de gent possible; quan vinguin els Mossos... Ja ho anirem decidint sobre la marxa.

Heu donat instruccions sobre com s'ha de comportar la gent?

Sí, actitud absolutament pacífica; no acceptar cap tipus de provocació; respondre amablement, amb un somriure; no violència passiva i ja està. Jo crec que és el que hem estat fent tots aquests anys. Això és

molt important, perquè crec que és el que ens dona la força: tenim un projecte absolutament no violent fins al final. En tot cas, la violència la utilitzaran ells, no nosaltres. Mantenir l'alegria; no enfadar-nos amb la gent. Siguin guardacivils, siguin policies, són gent que els envien; la responsabilitat no és directament d'ells, sinó la gent que els envia. No són ni tan sols enemics. Són treballadors i algú els està utilitzant pel darrer. Hem de donar la millor cara que tenim.

Crec que això és el que sorprèn a la gent que ve de fora, perquè és l'aparença que es pretén donar: una imatge de confrontació que aquí no hi és en absolut.

Quines activitats teniu previstes?

Quan ens hi hem posat, hem fet una mica de pica-pica, perquè la gent no havia dinat; hem portat un projector per passar pel·lícules per als nens; hem fet una activitat de ioga a la tarda; hem portat jocs de taula i ara estem fent un concert de música. Al vespre farem un sopar col·lectiu de carmanyoles, més pel·lícules i una mica de debat. Tenim previst per a les 4-5 h del matí un esmorzar: ja hi ha veïns que ens han dit que portarien un termo amb xocolata. Això i cafè, és clar. Mirarem a la nit de poder descansar una estona i a les 4, quan arribin els mossos hi haurà algú que els pugui atendre i prou gent a dintre i a fora.

I al llarg del dia de demà?

El que hem de procurar és que la gent estigui aquí. Que la gent que vingui a votar, que es quedi a fora (deixant que dintre la gent que vingui a votar ho faci sense molèsties) fins que es faci el recompte. Quan s'hagin enviat els resultats, tothom a Plaça Catalunya a celebrar el dia.

Com apoderat, a les 7 h presentarem el document que ens acredita i llavors, vetllar perquè tot es realitzi correctament, de manera democràtica.

Ara hi ha molta il·lusió. Fa uns anys vaig estar al 9N i crec que ara hi ha molta més il·lusió. Tothom és conscient que aquest és un moment històric i que cal aprofitar-ho.

PEDRALBES CENTRE SHOPPING

ChicyTin

6a edició

Family plan

#chicytin Dissabte 28 d'octubre d'11 a 20h

Av. Diagonal, 615 (Pedralbes Centre)